

சொல்

பெண்ணியத்தின் மகத்துவம்

பெண்கள்
அனைத்து அளவுக்கு
குடும்பங்கள்

சொல்

பெண்ணியத்தின் மகத்துவம்

இரண்டாம் அரையாண்டு - 2011
ISSN 1391-958X

கௌரவ ஆசிரியை
பத்மா சோமகாந்தன்

சரவை நோக்கு
குகநிதி குகநேசன்

அட்டை மற்றும் பக்கங்கள் வடிவமைப்பு
வேலாயுதம் ஜெயச்சித்ரா

அட்டைப் படங்கள்
சச்சினி பெரேரா

சஞ்சிகை வெளியீடு
பெண்கள் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கான கூட்டமைப்பு,
56/1, சரசவி லேன், காசல் வீதி,
கொழும்பு 8, இலங்கை.
தொலைபேசி : 94-11-5632045/5635900
தொலைநகல் : 94-11-2690192
மின்தபால் : wmcslanka@gmail.com

நாம் சொல்ல விரும்புவது...

தா யாண்மைச் சமூகமாகத் தன் வரலாற்றை ஆரம்பித்து வைத்த பெண்ணினத்தின் ஒரு கணிசமான பகுதி இன்று "தனித்து வாழும் பெண்களும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்" என நாம் அடையாளப்படுத்தி அக்கறை கொள்ளும் வகையில் நிலைமை எம்மை இட்டுச் செல்கின்றது.

குடும்பச் சங்கிலியை ஆண்களிலும் பார்க்கக் கூடிய அக்கறையுடன் கொண்டு செல்லும் பெண்கள் தமக்கு முட்டுக் கட்டையாக முரண் கொடுக்கும் சவால்களைச் சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சோர்ந்து போகாமல் தளர்ந்து தள்ளாடாமல் மிகுந்த துணிச்சலோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் நிலைமைகளைக் கையாண்டு வெற்றிகாண வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்கு இவ்விதழ் துணை போகுமாயின் எமது நோக்கத்தின் சிலபடிகளை நாம் கடந்து வருகின்றோம் என்ற நம்பிக்கை நம்மை மேலும் வளர்த்துச் செல்லுமென நம்புகின்றேன்.

குடும்ப வாழ்க்கை என்பது ஒரு கரத்தால் மாத்திரம் தட்டிச் சத்தமெழுப்பும் சங்கதியல்ல. ஆண்-பெண் என்ற இருவரதும் சமமான ஒத்துழைப்புமே இணைந்ததாக அமைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எமது சமுதாயக் கட்டுக் கோப்பின் படி அதிகம் தாக்கமுறுவோர் பெண்களும் குழந்தைகளுமேயாவார். பொருளாதாரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளாலும் ஏமாற்றமுற்று விரக்தியுற்ற பெண்களின் ஒழுக்கம் கூடக் கட்டுப்பாடின்றிச் சிதைந்து போவதை இன்றைய சூழ்நிலையில் எம்மால் தரிசிக்க முடிகின்றது. இவர்களது பாதிப்பைக் கண்ணுக்கூடாகக் கண்டு கொண்டு துன்பத்தை எதிர் கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவது ஒருபுறம். இது தவிர இத்தகைய சூழலினால் சமுதாய வளர்ச்சி பெரும் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகும் என்பதையும் நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தச் சிக்கல்களைச் சீரற்ற சம்பவங்களை வெறுமனவே சுலோகங்களை உச்சரிப்பது போல் நாம் ஒதிக் கொண்டேயிராமல் உடனடியாகப் பொருத்தமான செயற்பாடுகளில் காலூன்றிப் பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்றவாறு தீர்வுகளைக் கண்டு பிடித்துத் துயரினால் வாழ்த்துவமும் பெண்களை உற்சாகப்படுத்தி மறுமலர்ச்சி கொள்ள வழிகாட்ட வேண்டும் என்பதே எமது ஆத்மார்த்த எண்ணப்பாடாகும்.

எனவே இத்தகைய சூழலை மாற்றியமைத்துத் தனிமையில் துன்புற்று அவதியுறும் பெண்களின் வாழ்வு சுபீட்சமடையவும், குழந்தைகளுக்கு ஒரு சிறந்த எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் முழுமனதோடு சகலரும் பாடுபட வேண்டும் என்பதையே உரத்துச் சொல்லி வைக்க விரும்புகின்றோம். ■

ஆ.ர்

சொல்

விடுக்கும் அமைதி!

சொல் சஞ்சிகையின் இரண்டாம் அரையாண்டு இதழானது இத்தருணத்தில் உங்கள் கரங்களில் கிடைத்துள்ளது. இனிவரும் வருடங்கள் தொடர்பாக சாதகமான எதிர்பார்ப்புகளைக் கட்டியெழுப்பிக் கொள்வதற்கு எமக்குள்ள அவகாசம் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாகவே உள்ளது. 2010 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் உலக அழிவு எனப்படும் எதிர்வுகூறலை கருத்திற் கொள்ளாது புறம் தள்ளினாலும், இலங்கையில் காணப்படுகின்ற உள்ளக நெருக்கடிகளின் மீது உலகப் பொருளாதார வீழ்ச்சி, பல்வகைப்பட்ட இயற்கைப் பேரழிவுகள், பலம் வாய்ந்த அரசியல் மற்றும் இராணுவ செயற்பாடுகளின் காரணமாக உலகம் முழுவதும் இடம்பெறுகின்ற சமூக ரீதியான பிரச்சினைகள் என்பவற்றையும் சேர்க்கும்போது உண்மையில் இருள் சூழ்ந்த எதிர்காலமே எம்முன் காட்சியளிக்கின்றது.

பாரிய பொருளாதார நெருக்கடிகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காக ஐரோப்பிய ஒன்றியமானது சீனாவின் உதவியைக் கோரி நிற்கின்றது. எதிர்வரும் வருடம் நடாத்தப்படவுள்ள ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்குத் தயாராகிவரும் ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசின் இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் தலைமைத்துவப் பிரச்சினைக்கு சமமாக முகங் கொடுத்துள்ளது. இதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அரபு நாட்டு வசந்தம் என்ற பெயரில் அனைவரினதும் ஆசியினைப் பெற்ற வட ஆபிரிக்க சமூக எழுச்சிகள், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தீர்க்கப்படாத உள்ளக ரீதியான மதம், இனம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனித்துவமான மோதல்கள் எழுவதன் காரணமாக இப்போது வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றன. சதாம் உசைன், ஓஸாமா பின்லேடன், முஅம்மார் கடாபி என்போரை படுகொலை செய்வதன் மூலம் மட்டும் ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான், லிபியா

ஆகிய நாடுகளுக்கு ஜனநாயகத்தைக் கொண்டுவர முடியாதென்பதை தற்கால ஏகாதிபத்தியவாதிகள் புரிந்து கொண்டு வருகின்றனர்.

இப்பாதகமான அனைத்துக் காரணிகளுக்கு மத்தியிலும் எமது எதிர்பார்ப்பின்மைக்குச் சவால் விடுகின்றதும் எதிர்பார்ப்புகளை மலரச் செய்கின்றதுமான சம்பவங்கள் இல்லாமலும் இல்லை. இவற்றிற்கு மத்தியில் Occupy wall street என்ற பெயரில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஆரம்பமாகிய மக்கள் இயக்கத்தை விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இன்று இந்த இயக்கமானது அமெரிக்காவின் சகல நகரங்களுக்கும் பரவி அங்குள்ள வகுப்பு, வயது, இன, சமூக ரீதியான படிநிலைகள் போன்ற சமூக முரண்பாடுகளைக் கடந்து சென்று மூடத்தனமான முதலாளித்துவ அதிகாரிகளுக்கு பாரிய சவாலொன்றை விடுத்து வருகின்றது.

உலக முதலாளித்துவ அரங்கில் சடுதியாக வளர்ந்து வருகின்ற நட்சத்திரமாகிய சீனாவிலும் இதற்குச் சமாந்தரமாக உருவாகி வருகின்ற மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கங்கள் சீன அரசாங்கத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் பாரிய சவால்களை விடுத்து வருகின்றன. கடந்த நாட்களில் வீட்டுக்காவலில் சிறை வைக்கப்பட்டு பல்வகைப்பட்ட துன்ப துயரங்களுக்கு முகங் கொடுத்து வருகின்ற பார்வைப் புலன் அற்ற சட்டத்தரணியாகிய சென்குவன்செங்க் என்பவரை சந்திப்பதற்காக சீனாவின் பல மாகாணங்களிலிருந்தும் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் அணிதிரண்டு வருவதாக அறிக்கை கூறுகின்றது. சென் வெளியாட்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவரது வீட்டைச் சுற்றி கடுமையான பாதுகாப்புப் போடப்பட்டுள்ளது. இவற்றைக் கருத்திற் கொள்ளாது பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களிடம் அடியும், உதையும் வாங்கி இவரது வீட்டைத் தேடி வருகின்றவர்களின் எண்ணிக்கை

எள்ளளவும் குறைவடையவில்லை. சென்
அவர்களை மக்கள் பார்க்கச் செல்வது தற்போது
சீனாவில் சமூக இயக்கமாக மாறிவருகின்றது.

இலங்கையிலும் யுத்தத்திற்குப் பின்னரான
காலகட்டம் சிக்கலானதாகவுள்ளது.
சுமார் மூன்று தசாப்தங்களாக
சிதைவடைந்த இலங்கைச் சமூகத்தை மீளக்
கட்டியெழுப்புவதென்பது யுத்தத்தினால்
அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட சமுதாயங்களை
மீள சமூகமயப்படுத்துவதாகும். போர்க்களத்தில்
மரணித்த அல்லது அங்கவீனமடைந்த
இராணுவ வீரர்கள் தொடர்பாக எவ்வளவுதான்
பெருமையடித்துப் பேசினாலும் இவர்களது சில
குடும்பங்களைச் சேர்ந்த விதவைமார்களின்
நிலைமை பெரிதும் கவலைக்கிடமானது.
பயங்கரவாதத்தைத் தடுக்கும் போர்வையில்
இலங்கை அரசியலமைப்பின் மூலம்
பாதுகாக்கப்படுகின்ற உரிமைகளைப்
பாதுகாப்பதற்கான சகல ஜனநாயக
நிறுவனங்களும் பொறிமுறைகளும்
பலவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சம உரிமையைக் கோரி இலங்கைத்
தமிழ்மக்களின் தலைவர்களால் 1950
ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட
போராட்டம் கொடூர யுத்தமாக மாறி
முழு நாட்டையும் விழுங்கிக் கொண்டது.
இதன் பெறுபேறுகளை நாம் இன்றுகூட
அனுபவித்து வருகின்றோம். இருப்பினும்
எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினராகிய
மக்களைச் சிறுமைப்படுத்திக் கவனிக்கும்
பாவனையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு
எமது அரசாங்கத்திற்கும் பெரும்பாலான
அரசியல்வாதிகளுக்கும் முடியவில்லையெனத்
தெரிகிறது. பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின்
நிழல்கூட கண்ணுக்குப் புலப்படுவதாக
இல்லை. நாட்டுக்குத் தாக்கம் ஏற்படுத்தும்
பிரதான விடயங்கள் தொடர்பாகத்
தீர்மானங்களை வகுக்கும் செயற்பாடானது
எம்மை அறியாமலேயே மக்களது
வாக்குகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற
பிரதிநிதிகளின் கைகளிலிருந்தும் நழுவிச்
சென்றுள்ளது. ஊழல், மோசடி, என்பவை
அரச நிறுவனங்களுக்குள் மட்டுமன்றி
தனியார் நிறுவனங்களிலும் ஆழமாக
வேருன்றியுள்ளது. அபிவிருத்தியெனப்படுவது
பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமல்ல
என்பதை நடைமுறை ரீதியாகவும்,
கோட்பாட்டு ரீதியாகவும், பொருளாதார
வல்லுனர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ள போதிலும்
இலங்கையில் சகல மாவட்டங்களிலும்

ஏதோ ஒரு பாரிய மேற்பரப்புக் கட்டமைப்புக்
கருத்திட்டமொன்று மக்கள் பங்கேற்பின்றி
மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தியின் பெயரில்
ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தை
விமர்சிக்கின்றவர்கள் பயங்கரவாதிகளாகவும்,
தேசத்துரோகிகளாகவும் பகிரங்கமாக
முத்திரை குத்தப்படுகின்றனர். உலகில்
ஊடகவியலாளர்களுக்கு மிகவும் ஆபத்தான
நாடுகளில் இலங்கை முதன்மை வகிக்கின்றது.

இக்காரணிகளின் மத்தியில் இலங்கைப்
பெண்களின் உரிமைகள் சார்பாக குரல்
எழுப்பும் எம்மைப் போன்றோர் மேற்கொள்ள
வேண்டிய நடவடிக்கை யாது எனப்
பார்த்தால், புதிய வருடத்தில் இலங்கையில்
சமத்துவத்திற்கும் மனித உரிமைகளுக்கும்
மதிப்பளிக்கின்ற சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பும்
சவாலே எம்முன்னே உள்ளது. இதற்காக
கடந்த வருடத்திலும் கடந்துசென்று
கொண்டிருக்கும் வருடத்திலும் இலங்கை
அரசாங்கம் மனித உரிமைகள் பொறிமுறையின்
முன்னால் தோன்றிப் பெற்றுக் கொண்ட
விதப்புரைகளை நினைவுகூர்வது
இன்றியமையாததாகும். ஏனெனில், மேற்படி
விதப்புரைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக
தம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள்
தொடர்பாக அரசாங்கம் மீண்டும் அறிக்கையிட
வேண்டியுள்ளது. நாம் பெண்கள் தொடர்பாக
கூடிய கவனஞ் செலுத்துகின்ற ஒரு
சஞ்சிகையென்பதால் இவற்றுள் பெண்கள்
மீது தாக்கம் ஏற்படுத்துகின்ற விதப்புரைகள்
தொடர்பாகக் கவனஞ் செலுத்துவோம்.

எதிர்வரும் வருடத்தில் இலங்கை
அரசு அதன் பெண்கள் சமுதாயத்தின்
முன்னேற்றத்திற்காக மேற்கொள்ள
வேண்டிய சட்டரீதியானதும் கொள்கை
ரீதியானதுமான மாற்றங்கள் பலவற்றின்
சில: அரசு ஒரு குடும்பத்திற்கு காணிகளை
வழங்கும்போது சம உரிமையாளராக
பெண்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில்
காணி அபிவிருத்திச் சட்டத்தைத் திருத்துதல்,
திருமண வாழ்வில் இடம்பெறுகின்ற பாலியல்
ரீதியான பலாத்காரங்களை குற்றமாகச்
சட்டரீதியில் வரைவிலக்கணம் செய்து
தண்டனை விதிக்கோவையில் உட்சேர்த்தல்,
தமது சுயவிருப்பத்தில் ஒன்று சேர்கின்ற
மற்றும் சட்டப்படி பெரியவர்களாக
ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு சோடியை
ஓரினத்தவர்களென்ற அடிப்படையில்
குற்றவாளிகளாக்கும் சட்டத்தை நீக்குதல்,
பகிரங்க இடங்களில் நிற்கின்ற, பாலியல்

தொழிலாளர்களேனச் சந்தேகிக்கப்படும் பெண்களைக் கைது செய்வதற்காக தெருச்சுற்றிச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதனை தடைசெய்தல், திருமணம், விவாகரத்து மற்றும் சொத்துரிமை மற்றும் கொடுக்கல் வாங்கல் சம்பந்தமாக இலங்கையில் பல்வகை மதங்களையும் பிரதேசங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் சார்பாக பல்வேறுபட்ட தரங்களைப் பேணி வருவதற்காக இடமளிக்கின்ற விசேட சட்டங்களைத் திருத்தி இலங்கையின் சகல பெண்களும் ஒரு சமனான உரிமைகளை அனுபவிக்கக்கூடிய வகையில் புதிய சட்டங்களை வகுத்தல். கருக்கலைப்புச் செய்து கொள்ளும் பெண்களுக்கெதிராக விதிக்கப்பட்டுள்ள தண்டனைகளை நீக்குதல், இடம்பெயர்ந்த பெண்களை மீளக் குடியமர்த்தும்போது அவர்களுக்குத் தேவையான வீடு, நீர், மற்றும் சுகாதாரச் சேவைகள் போன்ற சகல வசதிகளையும் பெற்றுக் கொடுத்தல் ஆகியன பெண்களுக்கெதிராக இடம்பெறுகின்ற சகல விதத்திலுமான பாகுபாடுகளையும் இல்லாதொழிக்கும் உடன்பாட்டினைக் கண்காணிக்கும் குழுவினால் இலங்கை அரசுக்கு முன்வைத்துள்ள பிரேரணைகளுள் சிலவாகும்.

பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகள் பற்றிய உடன்படிக்கையைக் கண்காணிக்கும் குழு இலங்கை அரசுக்கு பெற்றுக் கொடுத்துள்ள விதப்புரைகளுக்கு மத்தியில் வேலைத்தளத்தில் இடம்பெறும் பாலியல் தொந்தரவுகளை சட்ட விரோதமாக்குவதற்குத் தேவையான சட்டங்களை இலங்கையின் தொழிற் சட்டங்களில் உட்சேர்த்தல் மற்றும் குடியகல்வுப் பெண்களின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தமது பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு இடமளித்தல் என்பனவும் உள்ளடங்கும். இதேவேளை பலாத்காரமாகத் தமது வாழ்விடங்களை இழக்கின்றவர்களுக்குப் பொருத்தமான நடவடிக்கை, மாற்று வாழ்விடங்களும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் குழு முன்மொழிந்துள்ளது. இவற்றிற்கு மேலதிகமாக இக்குழுவானது கருக்கலைப்பு சம்பந்தமாகவும், திருமண வாழ்வில் பாலியல் பலாத்காரம் சம்பந்தமாகவும் நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களை மாற்றியமைக்குமாறு இலங்கை அரசுக்கு அறிவித்துள்ளது. கருக்கலைப்பு சம்பந்தமான சட்டத்தை திருத்துவதற்கான

தேவையை சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய குழுவும் வலியுறுத்தியுள்ளது. பெண்களின் அபிவிருத்தி மற்றும் உரிமைகள் தொடர்பாக அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட மற்றுமோர் பொறுப்புத் தொடர்பாகவும் நாம் இங்கு கவனஞ் செலுத்த வேண்டும். அண்மையில் முடிவடைந்த 17 ஆம் சார்ச் மாநாட்டுக்குப் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட அட்டுப் பிரகடனத்தில் (Addu declaration) வலயத்தினுள் பெண்களை வலுவூட்டுதல் மற்றும் அவர்களது சமத்துவத்தினை உறுதிப்படுத்துதல் என்பவற்றிற்காக வலயரீதியான பொறிமுறையொன்றை உருவாக்குவது தொடர்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எதிர்வரும் வருடத்தில் மேற்படி சகல விதப்புரைகள், முன்மொழிவுகள் தொடர்பாக அரசாங்கம் தமது பொறுப்புகளை சரியான முறையில் நிறைவேற்றுகின்றதா என்பதை அவதானிக்கும் வகைப் பொறுப்பு இலங்கையின் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கு மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்த சமூக அமைப்புகளுக்குமே ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அதிகூடிய ஜனநாயக நிலைமையின் கீழ் மட்டுமே இப்பொறுப்பினைச் சீராக நிறைவேற்ற முடியும். உதாரணமாக சுயாதீனமானதும், வலுவூட்டப்பட்டதுமான தேசிய மகளிர் ஆணைக்குழுவொன்றின் தேவைப்பாடானது உணரப்படுகின்றது. இந்த ஆணைக்குழுவை ஸ்தாபிப்பதற்கான சட்ட வரைபு தற்போது பல வருடங்களாகத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கான அரசாங்கத்தின் பல்வேறுபட்ட சபைகளுக்கிடையில் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது. எனினும் உண்மையான பிரச்சினை மகளிர் ஆணைக்குழுவையும் விஞ்சிச் செல்கின்றதொன்றாகும். உடன்பாடற்ற தன்மைக்கு மதிப்பளிக்கின்ற மாற்றுக் கருத்துடையோரைச் சகித்துக் கொள்ளுகின்ற மக்களின் மனித உரிமைகளை மதிக்கின்ற நிர்வாக முறைமையும், நிர்வாக வர்க்கத்தினரும் இன்றி உண்மையான ஜனநாயகமாக, சமூகமாக எம்மால் மாற முடியாது. அத்தகைய ஜனநாயகச் சட்டகமொன்று இருந்தால் மட்டுமே எமது மனித உரிமைகள் சட்டகத்தைத் தயாரித்துக் கொள்ள முடியும். பொறுப்பும் வகைப் பொறுப்பும் கொண்ட அத்தகைய நிர்வாக வர்க்கத்தினரையும், நிர்வாக முறையொன்றையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வது எவ்வாறு என்பதே எமக்கு முன்னாலுள்ள சவாலாக அமைந்துள்ளது. ■

சுனிலா அபேசேகர

குடும்பக்கூடு

2

டை

ய
ம்

போது

மனித இனமான ஆண்-பெண் என இரு இனங்களும் ஒன்றிணைந்து வாழ்வதே ஒழுங்கு முறையான குடும்ப வாழ்வுக்கும் மனிதச் சங்கிலியின் நீடிப்பிற்கும் பொருத்தமானதாகும். நாகரிகம் காலான்றாத ஆதிகாலத்திலே மனித இனம் விலங்கினைப் போலவே உணவுக்காகவும் உறக்கத்திற்காகவும் காடுகரம்பையெல்லாம் அலைந்து திரிந்தது. ஆற்றங்கரையோர

வாழ்வோடு பயிர்செய்தலும், தங்கியிருந்து பொழுது போக்குவதுமான நிலையான வாழ்வு மெல்ல மெல்லத் தொடங்கியது. படிப்படியாக உணவு, உடை, வாழும் முறை எனப் பல பரிணாமங்களில் வளர்ச்சியைக் கண்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட நிலையிலிருந்து இன்று சமுதாயம் கல்வி, கலாசார, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, சமய, சமூக விடயங்களில் பாரிய வளர்ச்சியைக் கண்டிருப்பினும் ஆண்-பெண் என்ற இந்த மனித இனங்களின் மத்தியிலே கூட்டுவாழ்க்கை,

திருமண வாழ்க்கை என்பனவெல்லாம் பெரிதாக முகிழ்ந்திருந்த போதிலும் இருபாலாரிலும் ஒரு சிலர் எதிர் இனத்தின் இணைவு இல்லாமலேயே தனித்து வாழும் போக்கினையும் கடைப்பிடித்து வாழுகின்றனர். மானிடத்தின் மிக அத்தியாவசியத் தேவையான உணவு, உடை, வீடு என்பவற்றோடு உடல்,

இன்று சமுதாயம் கல்வி, கலாசார, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, சமய, சமூக விடயங்களில் பாரிய வளர்ச்சியைக் கண்டிருப்பினும் ஆண்-பெண் என்ற இந்த மனித இனங்களின் மத்தியிலே கூட்டுவாழ்க்கை, திருமண வாழ்க்கை என்பனவெல்லாம் பெரிதாக முகிழ்ந்திருந்த போதிலும் இருபாலாரிலும் ஒரு சிலர் எதிர் இனத்தின் இணைவு இல்லாமலேயே தனித்து வாழும் போக்கினையும் கடைப்பிடித்து வாழுகின்றனர்.

சில கருத்துகளையாவது பகிர்ந்து கொள்வது அவசியமானதே.

தனித்து வாழும் பெண்கள் என நாம் பார்க்கும் போது முதலில் அவர்களை இரு பிரிவுகளாகப் பார்க்கலாம். ஒன்று திருமணமானோர்: மற்றையோர் திருமணமாகாதோர் கணவனை இழந்தோர் அதாவது விதவையானோர்,

உள்ளம் ஆகியவற்றின் உணர்வுத் தேவைகளுமே மிக அவசியமானதெனக் குறிப்பிடுவோம். இந்தத் தனித்து வாழும் தன்மையினாலே உடலின் தேவைப் புறக்கணிப்பு உள்ளத்திலும் பல விடயங்களில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பிரதிபலிக்குமென்பதை உடலியல், உளவியல் சார்ந்த ஆய்வாளர்கள் நிர்ணயித்துள்ளனர்.

இவ்விடயம் மிகவும் ஆழமானதும் பரவலானதும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. என்றாலும் இது பற்றி ஒர்

கணவன் உயிரோடிருப்பினும் அவரை விட்டு விலக்கியிருப்போர், திருமணமாகாதோர் போன்றோர் இவ்வட்டத்தில் எதற்குள் இவர்கள் இருந்தாலும், ஆணுடைய அனுசரணையற்றும் பெண்கள் வாழ்கின்றார்கள் என்பதையே இது குறிக்கும்.

தனித்து வாழும் பெண்கள் யாரென்பதை நன்கு விளங்கிக் கொண்ட பின் இத்தகையோருடைய வாழ்க்கைப் போக்குகள் எப்படி அமைந்திருக்கின்றன என்பதை அடுத்த பக்கம் புரட்டித்தான் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கின்றது.

இதனை ஒரு ஆய்வுரீதியாக மேற்கொள்வதே சாலச் சிறந்தது என்ற எண்ணத்தில் இப்படித் தனித்துவாழும் பெண்களை அதாவது முதலில் போரினால் பாதிப்படைந்து தனித்து வாழும் பெண்களை அணுகினோம். "சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது" என்பதை இத்தகைய பெண்களுடன் எமது சந்திப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட போது நேரிலேயே பல விஷயங்களையும், ஆக்ரோஷமான அல்லல் மிகுந்த அவர்களது அவலங்களையும் கேட்கச் சகியாது கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டோம்.

இதோ நீங்களும் அவர்களைச் சந்திக்கின்றீர்கள். யுகமலர், வயது 27. கணவன் வசந்தன். பெற்றோரை எதிர்த்துக் கிறிஸ்தவரான வசந்தனைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்தவர். 6 வயது, 4 வயது, 1 வயதென மூன்று குழந்தைகள். வசந்தனுக்கு நிலையான வருவாயில்லை. மூட்டை தூக்குதல், ஆடு மாடு விற்பனைக்குத் தரகு கூலி, சிறு சிறு பொருட்கள் விற்பனை செய்தல் இதுவே வாழ்விற்கான வருவாய். போரின்தாக்குதலால் கணவனை இழந்து பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுக்க முடியாமல் அவலப்படுகிறார் யுகமலர். வீடு வீடாகக் கூலி வேலை செய்து அந்த வருவாயிலே நாலு சீவன்களது வயிற்றையும் கழுவுகிறார்.

பேசுவதற்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை, விம்மலும் அழுகையுமாக வெடிக்கிறார். தன்னைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவும் இசைகிறாரில்லை.

மோகனா :

வயது 32 வீட்டு வேலை, மாவிடித்தல், பிள்ளைகளைப் பார்த்தல், பள்ளிக்குப் பிள்ளைகளைப் பக்குவமாக அழைத்துச்

செல்லுதல் போன்ற வேலைகளைச் செய்கின்றார். கணவன் ஐயாக்கண்ணு மணமாகிச் சில வருடங்களாகக் குழந்தைகளில்லாததால் வேறு பெண்ணை இழுத்துக் கொண்டு அவளோடு ஓடிப்போய்விட்டான். இவர் தனித்திருப்பதாலும் கணவனின் அடி, குடி இன்றியிருப்பதாக அமைதியாகக் கூறுகிறார். ஆனால் மிக அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பகிரந்து கொள்ள உதவ யாருமே தனக்குத் துணையாக இல்லையே என்ற ஏக்கம் மனதை நெருக்கத்தான் செய்கிறது என வேதனைப்படுகிறார். தனிமையாக எத்தனை காலத்திற்குத்தான் காலத்தை ஓட்டுவது? என்று ஆதங்கப்படுகிறார்.

சந்திரகலா தேவி:

கிளிநொச்சியில் பிறந்து வளர்ந்தவர். விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். 2 பெண்களும் 4 பையன்களும் பெற்றோருமாக 8 பேர் குடும்ப அங்கத்தவராவார். கணவன் மகாலிங்கம் இராணுவத்தினரின் கெடுபிடியோடு காணாமல் போய்விட்டார். மனம் உடைந்திருப்பார்... முடமாகியிருப்பார்... ஏதாவது சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பார்... எங்கேயாவது வெளிநாடு போயிருப்பார்... எம்மைவிட்டுப் போகவே மாட்டார்... வருவார்..... வருவார்..... வருவார்.... என்ற அதீத எதிர்பார்ப்போடும் நம்பிக்கையோடும் ஏக்கத்தோடும், நீர்வற்றிய கண்களோடும் காத்திருக்கிறார். அவர் வந்தால் தனது வறுமை, கஷ்டங்கள், துன்ப துயரங்களெல்லாமே நீங்கிவிடும் என்ற திடத்தோடு கணவனின் புகைப்படங்கள், அடையாள அட்டை மற்றும் முக்கியமான ஆவணங்களுடன் சென்று தினம் ஒரு அலுவலகமாக சமூக ஊழியர்களையும், அரசாங்க முக்கியஸ்தர்களையும், மனித உரிமை அதிகாரிகளையும் சந்தித்துப் பேசி நிம்மதியற்று வாழ்கிறார். உருக்குலைந்த அவர் உடலில் உயிரை மாத்திரம் சுமந்து கொண்டு ஊடாடித் திரிகின்றார். இப்படியொரு வாழ்க்கையானது இலட்சியமா? தவமா? யார் பதில் தருவது? இதுவும் பெண்ணைத்தான் பீடிக்க வேண்டுமா?

ஒரு குடும்பத்தில் தந்தை, தாய், பிள்ளைகளென ஒரே கூட்டில் ஒன்றியிருந்த கூட்டத்தில் ஒரிரவு வேளையாகவோ, ஒரு சில மணித்தியாலங்களாகவோ குடும்பத்தின் பொருளாதாரத் தாங்கியும் பாதுகாப்புக்குமான கணவன் இல்லாதொழிந்து விட்டால் அக்குடும்பம் எப்படி நிலைதடுமாறும்

போகிறது. பொறுப்புகள் அத்தனையும் அழுத்தும் பெண் எப்படி அவற்றுக்கு முகம் கொடுக்கிறாள், சமாளிக்கிறாள் என அறிய யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்றுக் கணவனை இழந்து அகதி முகாம்களிலும், ஆதரவற்றோர் மடங்களிலும் தாம் வாழ்நாளை விரக்தியுடன் போக்கிக் கொண்டிருக்கும் சில பெண்களைப் பார்த்து அவர்களுடைய மனநிலையையும் கருத்துகளையும் அறிந்து கொள்ள அவர்களை நேரில் சென்று பார்த்தோம்.

பலர் எமது சந்திப்பையோ, எம்முடன் கலந்துரையாடவோ மறுத்து விட்டனர். அதிகமானோர் எம்மை மிக வெறுப்புடன் நோக்கினார். சிலர் ஏசுவும் தூற்றவும் செய்தனர். தமது ஆற்றாமையினாலும் கோபத்தினாலும் சூடேறிய சிலர் எமது வேண்டுகோளைக் கேட்டுத் திட்டித் தீர்த்தனர்.

புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்ள யாருமே உடன்படவில்லை. இம்முயற்சியால் பாதிப்படைந்த நான், இச்சந்திப்பு முயற்சி தொடர்பாக நான் பெற்றவற்றின் சாரம்சத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமெனக் கருதுகின்றேன்.

மனத்தாலும், பொருளாதாரத்தாலும், வாழ்க்கை வசதிகளெதுவும் கிட்டாமல், எதிர்காலம் பற்றிய எவ்வித ஆதாரங்களமில்லாமல் அன்றாட சீவியத்திற்கே பெரும் மனச்சுமையோடு அல்லாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, அரைக்கிணறு பாய்ந்தபடி தோற்றுப் போய்த் தத்தளித்து கொண்டிருக்கும் தம்மிடம் எம்மைப் போன்ற பலர், அவர்கள் பாஷையில் விடுப்புக் கேட்க வருகின்றார்களாம். தம்மிடம் சில கேள்விகளைத் தொடுத்து இன்னும் ஆழமாகப் பரிவுடன் சில நேரம் பேசிவிட்டுத் தங்கள் பிழைப்புக்கும், தேவைக்கும் புகைப்படங்கள் எடுப்பதற்கும் எமது கருத்துகளை விஸ்தரிப்பதில் ஈடுபாடும் காட்டுகிறார்கள் எனக் கூறினார்கள். உண்மைதான். இதனால் எமக்கென்ன ஆதாயம்? எமக்கென்ன இலாபம்? அவர்கள் தம் வியாபாரத்தைப் பெருக்க எம்மை விற்பனைப் பொருளாக்க நாம் தயாராக இல்லை. இதனால் எமக்கு எவ்வித நன்மையுமில்லை. எனவே எமது துயரம் எம்மோடே இருக்கட்டும் என்ற பொருள்படவே எம்முடன் பலரும் பேசினார்.■

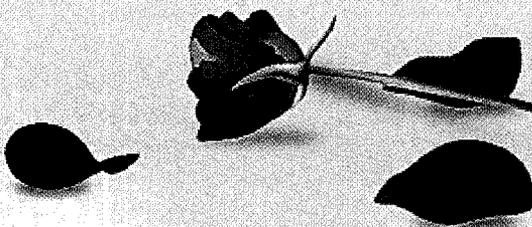
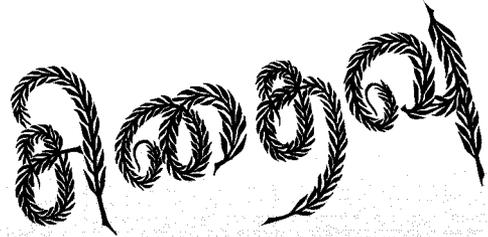
காயத்திரி

முகமிழந்து நகரத்தின்
சௌகரியங்களை விநோதமாக
ரசித்துப் பொழுது கழிக்கிறேன்

புலம் பெயர்வில் இருந்து
எல்லாவற்றையும் மிக
மெதுவாகக் கற்றுக்கொள்கிறேன்

பல தடவைகள்
என்னுடைய அடையாளம்
சிதைக்கப்பட்டாயிற்று

உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?
நான் முன்னேயும் செல்ல இயலாத
பின்னேயும் திரும்ப முடியாத
பெரு இடைவெளியில் இருப்பதை

நிஷாந்தினி

சென்னை
அவ்வாறு உள்ளிட்ட
இருவருடைய

நூலகம்

வடவூக்கப்பாலை

Digitized by Noolaham Foundation

மாதவிக்குட்டி, மலையாளப் புனைகதை எழுத்தாளர். மலையாள மொழியில் சிறுகதை, புதினம் ஆகிய இலக்கிய வகைமைகளை மறுவரையறைக்குட்படுத்தியவர். அத்தோடு அவற்றின் கோட்பாடுகள், வடிவங்களை மாற்றியமைத்தவர். இந்தப் புனைவெழுத்து வடிவங்களுக்கும், இசைக்கும், ரீங்கரிக்கும் தந்திகளை, தசை நூர்களை உருவாக்கியவர். கமலா சுரய்யா தனது அலைந்து களைத்த சிறுகளுக்கு, அல்லாவிடம் மிக முழுமையாகச் சரணாகதியாவதன் மூலம் அடைக்கலமும் பாதுகாப்பும் தேடியவர்.

“கமலா சுரய்யா (1834-2009) நன்றூடைய வாழ்நாளில் நிலைநிறைந்த புகழ் பெற்றதற்கும் பணிகள் நம் கவனப்பட்டதைச் சேர்ந்த உர்ப்பட்ச வழிபாட்டுத் தன்மை வாய்ந்த எழுத்தாளர்களில் அவருக்கு இந் திருத்த உறுதி பெய்கின்றன.

மாதவிக்குட்டி, அந்திநீர்களுக்குக் காவலாளன், மலையாளநிலையான நாய்கள் கிண்கிண்பூட்டும் வாய்ப்பு, நிலையிப்புமாய் பாயம் நிறைந்த கண்ணீருடைய செணி வணர்ந்த, வழிபடுவதற்குரிய அந்த நாய்க் கண்ணீருடைய கருவியை வாய்கள் மண் சாய்த்து எழுத்தாளர்களைப் பேசும்பொது நாய்கள் மிகவும் உடைமையாளர்வு

கொண்ட வந்தவர்கள் செயற்படுவதற்கு எங்களை மன்னிந்தவரும். அத்தகையவர்கள், அந்த எழுத்தாளர்கள் உயிர் வாழும் காலத்தில், அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சிரமக்கூறலுடையவரும், சமயங்களில் அவர்களுடைய மனநிலையை விட்டு, அவர்களைக் கருணையோடு விருட்டியடிக்கலாம். எங்களால் முடிந்தவற்றை நாங்கள் செய்யத் தவறுவதில்லை. இந்த கணவரான உடைமையாளர்வு துன்னியில் சிடுவின் இடத்துக்கு, காவலாளர் நாய்கள் இடம் வழிபாட்டுக்குரிய எழுத்தாளர்கள் பிற மொழிகளுக்கு வழங்கியிருக்கும் பங்களிப்புகளை, அவற்றின் மூலம் அவர்கள் பலதரப்பட்ட நிலங்களில் வாழும் மனநிலைக்கு

நெருங்கிய அன்பிற்குரியவர்களாக விட்டதை
அன்பைச் செய்த தலைப்படுகிறோம்.
இதனால், இந்த எழுத்தாளர்களில்
பல பையர்கள் சர்வதேச அளவில்
பற்றி எங்களுக்கு வரலாம் தெரியாமலே
போய்க் கிட்டுகிறது.

ஆனால், இந்தப் பிழைகளுக்கெல்லாம்
நாய்கள் இறுதியில் பிறவர்க்கும்
தெரிக்கொண்டு விடுகிறோம்.
மாதவிக்ருட்டியின் மரணத்திற்குப் பின்வந்த
தயாரத்த நாட்களில் கொடை மலையாளப் பதி
அலுவலரினாகவே கதி என்று அவரை வீட்டுத்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் முன்பாகப் பதி
கிடந்தவர்களுக்கு இந்த உணவை பறித்திருக்கும்.
எழுத்துகளின் மலையாளத்துப் பெருந்தொலை
இறுதி உணவாக அது உணவாகியேயே
படைப்புப் பெருந்தொலைவின் விளக்கியை
அவர். இறுதியாக அவருடைய உணவு, அவரால்
பெரிதும் போற்றப்பட்டதும், அடிமலைய
தூற்றப்பட்டதுமான அவருடைய பழமை,
திருவணந்தழந்தியுள்ள நியமலையின்
எல்லாகளுக்கும் பட்ட பகுதியிலிருந்து இந்த
மாதத்தின் கீழ் அடக்கம் செய்யப்பட்டு வருது.
நாய்கள், எங்களுடைய சாதிச் சான்றுகள்,
மதவேற்றுமைகள், கட்சிப்பூசல்கள்
எல்லாவற்றையும், சிறிது நேரமேறும்,
அவருடைய எழும்புகளோடு சேர்ந்துப்
புதைத்துவிட்டு, ஒருங்கிணைந்து, ஒற்றுமையாக
அந்தக் காவிய நாய்களின் இறப்பிற்கான
துக்கம் கொண்டாடத் தீர்மானித்தோம்.

தனித்துவம் வாய்ந்த இந்த எழுத்தாளர்,
நான்கு தனித்தனிப் பெயர்களிலும்,
நடைகளிலும் ஒரே சமயத்தில் எழுதியது
(Fernando Pessoa அவர் என்றாலும்,
பல குரல்களைக் கொண்டிருந்தார்
என்பதில் சந்தேகமில்லை. நம்மை
நிராயுதபாணியாக்கிவிடும் அவருடைய
வெளிப்படைத்தன்மை அந்தப் பல குரல்களை
ஒன்றாகப் பிரிப்பினைத்திருந்தது. இந்த
வெளிப்படைத்தன்மை ஒரு கட்டுப்பாட்டில்
சமூகத்தை தர்மமயமறியாமல் பெரிய
அளவு அதிர்ச்சியடையச் செய்துவிட்டதில்
அந்தச் சமூகத்தில் வழக்கமாக இருந்து வந்த
"என்றும் மாறா" நம்பிக்கைகள் தகர்ந்து
போய், அந்தத் தள்ளிவைக்கப்பட்ட விவகரி
வெளிப்பாடு வலிகடைய அளவு கடினமான
உணவாய் பானங்களான அது மேற்கொள்ள
வேண்டி வந்தது. இறுதியில், எலியட்டின்
"Madri" போல் தெளிவற்று இருந்தாலும் கட்ட
நிச்சயமாக ஒரு புதிய பிறப்பு நெர்ந்திருக்கிறது.

KAMALADAS

**கமலாதாஸ், ஆங்கிலத்தில்
எழுதும் இந்தியக் கவி.
பழைய கவிதை மரபின்
வறண்ட அழகியலை,
உடலின், மனதின்
பரிபூரண விடுதலைக்காகத்
தியாகம் செய்துவிட அவர்
தயங்கவில்லை.**

வாய்வாய், சமூகத்தின் நியமங்களும்,
ஒழுங்குவிதிகளும், உருமாறும் வேளை
நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உணர்வை
உணர்ந்தோம்.

அவருடைய பல அடையாளங்கள்
ஒன்றோடொன்று பயறுள்ள, செறிவார்ந்த
உணவடவில் எழப்பட்டவாறிருந்தன.
உணவடவை உணரும் தருணத்தில்
அடையாளம் ஒருங்கிணைந்து இரண்டறக்
கலந்து ஒன்றாக மாறிவிட்டன. ஆர்மி
(ARMY) தெற்கு மலையாளச் சேர்ந்த
உணவடக்க நல்லப்பட்டிக் குடும்பத்தின்
அன்பிற்குரிய குலக்கொழுந்தது. அந்தக்
குடும்பத்தில் தான் அவர் மலபாரில்
பிறந்தார். தனது சிறிய நட்பு வட்டத்தைச்
சேர்ந்த மலையாளியும் பிதாய்க்கிய அன்பு
மலையாளியும். ஒன்றோடொன்றிற் தன்
மனைத அடையாளம் மிக முழுமையாகத்
நிறந்து காண்பினார். மாதவிக்ருட்டியைப் போல்
மிகப் பெருந்தன்மையான தொழி வேறுயாரும்
இருக்கவியலாது. கமலாதாஸ், ஆங்கிலத்தில்
எழுதும். இந்தியக் கவி, பழைய கவிதை

மரபின் வறண்ட அழகியலை, உடலின், மனதின் பரிபூரண விடுதலைக்காகத் தியாகம் செய்துவிட அவர் தயங்கவில்லை. அவ்வாறு, மற்றவர்களுடைய கனவுகளின் எல்லைப் பகுதிகளுக்குள் அனுமதி கேட்காமல், கதவை உடைத்துக் கொண்டு வந்து தன்னை நுழைத்துக் கொண்டு விடும் நுட்பத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். (ஆனமலைக் கவிதைகள் Anamalai Poems) மாதவிக்குட்டி, மலையாளப் புனைகதை எழுத்தாளர். மலையாள மொழியில் சிறுகதை, புதினம் ஆகிய இலக்கிய வகைமைகளினை மறுவரையறைக்குட்படுத்தியவர். அவற்றின் கோட்பாடுகள், வடிவங்களை மாற்றியமைத்தவர். இந்தப் புனைவெழுத்து வடிவங்களுக்கும், இசைக்கும், ரீங்கரிக்கும் தந்திகளை, தசை நார்களை உருவாக்கியவர். கமலா சுரய்யா தனது அலைந்து களைத்த சிறுகளுக்கு அல்லாவிடம் மிக முழுமையாகச் சரணாகதியாவதன் மூலம் அடைக்கலமும், பாதுகாப்பும் தேடியவர். அல்லா அவரைப் பொறுத்தவரை வாழ்நாளெல்லாம் தான் எந்த அன்பைத் தேடினாரோ, நாடினாரோ அதன் மொத்த உருவமாக, கருவூலமாகத் திகழ்ந்தார் என்பதால் அவரிடம் அடைக்கலம் தேடியவர்.

அவர் உண்மையானவராக, உண்மை என்ற சொல்லின் மிக ஆழமான பொருளில், இருந்தார். ஆனால், பலர் கற்பனை செய்வது போல், அவர் ஏமாளியோ முட்டாளோ அல்ல. உறுதியான மனமும், சிந்தனையும் கொண்டவர். இவர் சமூகத்தை விசாரணைக்கு அதாவது, குறுக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்தியது போல் வேறெந்த இந்தியப் பெண் எழுத்தாளரும் அவருக்கு முன்பு செய்ததில்லை. தேவைப்பட்டால் அவரால் விஷமக் காரியாகவும், குறும்புக்காரியாகவும் இருக்க முடியும். அவரிடம் நகைச்சுவையுணர்வும், நையாண்டித்தனமும் அபரிதமாகக் குடிகொண்டிருந்தன. அவருடைய நினைவுக் குறிப்புகளிலும், கவிதைகளிலும் இதை நன்றாகவே காணமுடியும். மதஞ்சார் மூடநம்பிக்கைகளைப் பார்த்துச் சிரித்து அவர் இல்லாமல் மதத்தைத் தழுவின பிறகும் அவர் தனது இயல்பை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அதேபோல், ஆண்-பெண் உறவு, அது சார்ந்த விஷயங்கள் தொடர்பாய் மலையாளிகளுக்கு இருந்த மன இறுக்கங்கள், கடிவாளப் பார்வைகள் முதலியவற்றையும் அவர் வெளிப்படையாகவே விமர்சித்து வந்தார்.

நான் (நான் என்பதை இப்பொழுது மறந்து விடுங்கள்) ஒரு விடலைப்பருவப்

பள்ளி மாணவியாய் இருந்த சமயம் அவரை முதலில் மாதவிக்குட்டி என்ற மலையாள எழுத்தாளராகத்தான் தெரிந்து வைத்திருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் மாத்ருபுமி வார இதழில் அவருடைய எழுத்து, புதினம் போன்ற ஒரு வகைப் புனைவெழுத்து ஏறத்தாழ கவிதை போன்று பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்தது. மாத்ருபுமி யின் மகோன்னத காலமாக விளங்கிய அந்த நாட்களில் சிறந்த அறிஞரும், கவிஞருமாகத் திகழ்ந்த N.V.கிருஷ்ணவாரியார் ஆசிரியராகவும், அவரைத் தொடர்ந்து வாய்த்த புனைகதை எழுத்தாளரும், திரைப்பட-உருவாக்குனருமான M.T.வாசுதேவன் நாயர் ஆசிரியராகவும் பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் கால கட்டத்தில் மாத்ருபுமி யில் மலையாளிகளின் மனத்திற்கு மிக நெருங்கிய கவிஞர்கள், புனைகதை எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வந்தார்கள். மாத்ருபுமி வார இதழில்தான் மாதவிக் குட்டியின் முதல் கதையான குஷ்டரோகி (தொழுநோயாளி) 1942ஆம் வருடம் வெளியாகியது. அப்பொழுது அவர் ஒரு சிறுமி. நான் பிறந்திருக்கவேயில்லை. 1955 ஆம் ஆண்டு வெளியான "மதிலுகள்" (சுவர்கள்) என்று தலைப்பிட்ட அவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுதி மலையாள சிறுகதையுலகில் அவருக்கு ஒரு நிரந்தர இடத்தைப் பெற்றுத் தந்துவிட்டது.

உள்வய பரிணாம வளர்ச்சி:

M.T.வாசுதேவன்நாயர், T.பத்மநாபன் மற்றும் கோவிலின் போன்ற படைப்பாளிகளின் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் கமலாதாஸ். மேற்குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகள் அனைவருமே தங்களுக்கு முன்பிருந்த எழுத்தாளர்கள் கையாண்டு வந்த பொதுவுடைமைவாத, யதார்த்த வகை எழுத்து நடையைக் கடந்துபோய் குற்றவுணர்வு, வேதனை, அன்பின்மை ஆகியவற்றால் ஆட்டிப் படைக்கப்படும், உருக்குலைக்கப்படும் மனித உளவியலை, துருவி ஆராயப் புகுந்தார்கள். இந்த எழுத்தாளர்கள் அவர்களுடைய முன்னோடியாக வைக்கும் முகமது பஷீரைக் கொண்ட அளவில் சமூக நிகழ்வுகள் என்ற புறவயக் காட்சிகள், கொந்தளிப்புகளிலிருந்து விலகிப் பயணமாகி உள்வயமான உணர்ச்சிகரப் போக்குகளின் காட்சித் தோற்றங்களை வந்தடைந்தார்கள். மனதின் பல்வேறு நிலைகளைக் காட்டிலும் முக்கியமானவையாக, முக்கியமாக எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியவைகளாக

பறவைகளும், மரங்களும், மணற்பரப்புகளும், வயல்வெளிகளும், நிலவொளியும் நிரம்பித் ததும்புகின்றன) ஒரு மெய்யான பின்புலமாக அல்லது ஏக்கத்தோடு நினைவுகூரும் நிலக்காட்சியாக அவருடைய கதைகளில் இடம்பெறும் அவருடைய வாழிடம் ஆகியவற்றால் இந்தக் கதைகள் ஒன்றாகப் பிணைந்திருக்கின்றன.

மலையாளத்தில் புனைகதைகளை நகர்மயமாக்குவதில் O.V. விஜயன், ஆனந்த், ஆ.முகுந்தன், சேது, காக்கநாடன், புன்னட்டில் குஷ்ன்னப்துல்லா போன்ற நவீன படைப்பாளிகளோடு மாதவிக்குட்டியும் ஒத்திருப்பவரே என்றாலும், அதனைத் தனதேயான பிரத்தியேக வழியில் அவர் கையாண்டார். அவருடைய நகர்ப்புறப் பெண்களெல்லாம் பெரும்பாலும் மனச்சிதைவிற்கு ஆளானவர்களாக, மனப்போராட்டங்களால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, உண்மையான அன்பு கிடைக்காதா என்று ஏங்கித் தவிப்பவர்களாய் அலைக்கழிந்தவாறிருப்பார்கள். மாறாக, அவருடைய கிராமப்புறப் பெண்கள், பெரும்பாலும் அடித்தட்டு வர்க்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் அதிகத் துணிச்சலும், வெளிப்படைத் தன்மையும் கொண்டவர்களாய், முதலாளி இனத்தையும், ஆணாதிக்க, தந்தை வழித் தலையீடுகளையும், இடையூறுகளையும் பயமின்றி விமர்சிப்பவர்களாகவும் வருவார்கள். மேலும், அவர்கள் தமக்குத் தாமே அதிகம் முரண்படாதவர்களாய், தம்மில் அதிகம் அமைதியுணர்பவர்களாய் இருப்பார்கள். ஒரு சமூகத்தின் இருப்பையும், இதமளிக்கும் இயற்கையின் இருப்பையும் தம்மைச் சுற்றி உணர்பவர்களாக, அவ்வகையில் அதிகம் அமைதியுணர்பவர்களாகக் காணலாம்.

மாதவிக் குட்டியின் கதைகளில் பெண்களும், இயற்கையும் ஒருவரையொருவர் பேணிப் பராமரிப்பதாக வளப்படுத்திக் கொள்வதாகக் காணப்படுகிறார்கள். நகரத்தில்கூட, மொட்டை மாடியில் மிருதுவான மாந்தளிர் இலையின் இதழான வருடலால் பெண் அமைதிப்படுத்தப்படுகிறாள். அம்மு, சர்க்கர கொண்டொரு துலாபாரம் (சர்க்கரையைக் காணிக்கையாக்குதல்) என்ற கதையில் வருபவள். காணிக்கை செலுத்துவதற்காகத் தன்னுடைய கணவனோடு குருவாயூருக்கு வருகை தருகிறாள். அவளுடைய பிரார்த்தனைகளால் அவள் கணவன் பிஜீ நோயிலிருந்து நிவாரணம் பெறுகிறான். ஆனால், அவள் அவனோடு நகரத்திற்குத்

திரும்பிச் செல்ல விரும்பவில்லை. கிராமத்தில் தன்னுடைய உறவினன் ஒரு விவசாயியாக, இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருவதைப் பார்த்து மனதைப் பறிகொடுத்து விடுகிறாள் அம்மு. இந்தக் கதை மேற்குறிப்பிட்ட இதமளிக்கும் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்தல் என்ற விருப்பம் நகர்ப்புறப் பெண்களுக்கும் இருப்பதை, அந்த மனோபாவத்தைத் துல்லி எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அவருடைய கதை

தனிமொழியால் கட்டமைக்கப்பட்டு அவருடைய கதைகளிலிருந்து சுயசரிதைத்தனமான அவருடைய எழுத்துகள் உருக்கொண்டிருக்க வழியுண்டு. Ente Katha (என் கதை) வெண்குஷ்ட நோய்க்கு அவர் சிகிச்சை பெற்று வந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது. மலையாளநாடு வீக்லி என்ற வார இதழில் தொடராக வெளிவந்து மிகுந்த பரபரப்பை உண்டாக்கியது. மாதவிக்குட்டியின் தந்தையான செல்வாக்குமிக்க ஏ.ஆ.நாயர் மாத்ருபூமி குழுமத்தின் நிர்வாக இயக்குனராக அந்தச் சமயத்தில் இருந்தார். (அவருடைய மரணத்தின் போது எழுதப்பட்ட கவிதையொன்றில் கமலாதாஸ் அவரை அவ்வப்போது வாழைப்பழ வறுவலும், வாய் நிறைய வசவுகளுமாக வந்து போகும் ஒரு விருந்தாளியாக நினைவு கூருகிறார்) என் கதை பிரசுரிக்கப்படுவதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும் என்று அவர் மாத்ருபூமியின் பதிப்பாசிரியரைக் கோரினார். ஆனால், தன் எழுத்தில் நம்பிக்கையும், பெருமையும் கொண்டிருந்த எழுத்தாளர் இறுதிவரை அதற்கு மசியவில்லை. ஏக்கமும், வேட்கையும் நிரம்பியதாய், இச்சையும் துரோகமும் நிரம்பியதாய் ஒரே சமயத்தில் மனதை ஈர்க்கக் கூடியதாகவும், அச்சுறுத்தக் கூடியதாகவும் அமைந்த ஒரு வாழ்க்கைக்குள் வாசகர்கள் எளிதாகக் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டார்கள். அவருடைய வாசகர்கள், மலையாளிகளுக்கேயுரிய பாணியில், தடை செய்யப்பட்ட ஆனந்தக்களிப்புகளைப் பேசும் அந்தக் கதையை ஆர்வம் தீர்ப் படித்தார்கள். பின், மாதவிக்குட்டியின், ஒழுக்கங்கெட்ட கதைகளுக்காய் அவரை அவதூறு செய்தார்கள். அவர், அந்த அழிவற்ற சிங்கமுகப் பெண் தேவதை முரண்பட்ட துப்புகளைத் தருவதன் மூலம் அவர்களை அலைக்கழித்தவாறிருந்தார். தான் எழுதியதெல்லாம் அப்பட்ட உண்மை: உண்மையைத் தவிர வேறில்லை என்று முதலில் சொன்னார். பிறகு, என் கதை தனக்குத் தானே உருவாக்கிக் கொண்ட மாற்று

சென்னை
பதிப்பு

வாழ்க்கைப்பெரும்படி, அது ஒரு மனவாழ்வானை
பற்றி நான், நேரே வரும் அறிவிப்புகள்.

நான் பின்னாளில் நான் அவருடைய
கவிதைகளுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். 1960இல்
அவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள் *Summer
in Calcutta* (கல்கத்தாவில் கோடைக் காலம்
1966) *Descendants* (வழித்தொன்றர்கள்
1967) இரண்டையும் படிக்கும் வாய்ப்புப்
கிடைத்தது. பேசும் பொற்சித்திரங்களாக
அமைந்திருந்த அவருடைய உருவகங்களும்
கவிதை என்ற கலை வடிவம் குறித்து அவர்
கொண்டிருந்த, மரபு தாண்டிய, புதுமையான
பார்வையும், அணுகுமுறையும் என்னைப்
பெரிதும் கவர்ந்தன. இதற்குள் நான் அவரிடம்
கடிதத் தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்திருந்தேன்.
என்னுடைய ஆரம்ப காலக் கவிதைகளான

அஞ்சு சூரியன் போன்ற கவிதைகள்
குறித்து அந்தச் சமயத்தில் அவர்
தி இல்லெண்ட்ரோட் வீக்கி
ஆ/ப் இந்தியா வீன் கவிதைப்
பகுதிக்கான பொறுப்பாசிரியராக
இயங்கி வந்தார். தன் மனமார்த்த
மாராட்டுகளை அவர்
தெரிவித்திருந்தார். பின்னாளில்
நான் அவைப்போது நேரில்
சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.
பொருப்பாறம், பொது
விராகக்கவிதைகள் நான்கள்
சந்தித்துக் கொண்டோம்.

இரண்டு வருடம் நான் அவருடைய
கவிதைகளைக் கற்றுக் கொண்டேன். அவருடைய
வழிபெட்டல்வினைகள், அவருடைய
பிற்காலத்தைய கவிதைத் தொகுப்புகளாக
Old Playhouse and Other Poems (1976),
The Best of Kamala Das (1997), *Anamalai
Poems* (1992) முதலியவைகள் படித்தேன்.
மலையாளம் என்பது கத்தளை நாயக்கை
காஷ்டத்தொழில் என்பது உணர்ந்துகொள்ளும்
வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. அவருடைய
நெற்றிப்பெயர் *Only the Soul Knows How to
Sing* (ஆன்மாவைத் தான் மட்டுமே பாடத் தெரியும்)
என்ற நூற்றுக்கு மேல் நான் முதன்முறை எழுத
வேண்டும் என்று அன்பு அறிவுறுத்திய போது
நெய்நீற்று போனேன் நான். முழுவதையாவ
எடுபாட்டுடன் அந்தப் பணியில் இறங்கினேன்.
அவருடைய உடன் சார் ஆர்ஜி நவாஸ்
அக்கறைமையும், தன்னுணர்வையும், தலைமுடிச்
செல்லும் விருமைய அவருடைய கவிதைகளில்
இடம்பெற்றிருந்தது. அதுமேல் அது மலையாள

மலையாளம் குறித்த நூடல்மலையும்,
மலையாளம் குறித்துக் கொண்டிருந்த
குடும்பமையும் கண்டுபிடித்து அவற்றை
உரியவிதமாக இயங்கல் முகோன், உடல்சார்
ஆர்ஜி நவாஸ், மலையாள தன்னுணர்வு ஆசிரிய
முன்மையான, தலைமுடி அறிவுசார் பக்கிதரின்
முடிமும், மலையாள மலையாளம் பற்றிப்
ஆன்மீக அம்சங்களில் குடியும் கடந்து
கொண்டிருக்கிறார் அவர்.

மலையாளம் இயல்பாக, அந்தரங்கத்தை
நாடிப் போய் வந்தேன் அமைப்பாய்ந்து
கொண்டிருக்கும் ஒரு கவிதை
ஆரம்பம் முன்பு ஒரு மலையாளம்
ஒரு மலையாளம் குறித்து மலையாளம்
மலையாளம் இயல்பாக அறிவுசார் ரீதியான
மற்றும் ஆன்மீகம் தன்னுணர்வு சமுதாய
அடக்குமுறைகள், இறங்குமுறைகளுக்கு
ஆளாகி குடும்பத்தை வெறுப்பார் பிடுங்கும்,
வாயடைக்கப்பட்டு குடும்பம் மலையாளம்
தன்னை அடைபாடும் இறங்கிப் கொண்டு
கமலாசுந்தரிக்கு இறங்கி தன்னை மலையாளம்
வெறுப்பிடுங்கிவிட்டது. அதுமேல் மலையாளம்
கவிதைத் தொகுதியான (*Summer in Calcutta*)
கல்கத்தாவில் கோடை என்ற குடும்ப ஆன்மீக
மொழியில் எழுதும் இறங்கிவிட்டது அம்சமு
இந்தியர்களின் ஆன்மீக மொழிப் படைப்புகள்
என்ற துறையில் ஒரு புதிய மாற்றத்தையும்,
உத்தேசத்தையும் ஏற்படுத்தியது எனலாம்.
அவருக்கு முன்பாக *Indian Writing in English*
என்ற பிரிவில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த
திலிம் எலக்கியல், (Nissim Ezekiel), டாம்
மொரோஸ் (Dom Moraes) தொடக்கி அடிப்
புதுமையான (Adil Jussavvallah),
S.K.சாமாஜ்ஜன் வரை எல்லோருமே
கவிதையை அதன் உணர்வுமூலம் மற்றும்
காதற்பாடல் தன்மைமயமாக்குகிறது அம்சம்,
முன்பிருந்த பகட்டு, ஆவாரம், வார்த்தை
இரகசியச் சொல்லாடல் முதலியவற்றிலிருந்து
விடுதலையடையச் செய்திருந்தன.

இவர்களிடையே கமலாதாஸில் குடும்ப
தனித்து வலித்தது. முழுக்க முழுக்கப்
பெண்மைத்தன்மை கொண்ட குடும்பம்
அவருடையது. பல நேரங்களில் அவற்றின்
தொனி வாக்குமூலம் அளிப்பதாய்,
வெறுப்படைத் தன்மைமயமாடு அமைந்திருந்தன.
மலையாளம் வேட்கை குறித்தும்,
மலையாளம் பிற்கால அமைந்தவைய இயல்பாய்
கேடல் குறித்தும் கமலாதாஸில் கவிதைகள்
எந்தவிதத் தயக்கமுமின்றிப் பேசின. மரபு
குறித்து அவருக்கு எந்தவித மரியாதையும்

இருந்ததில்லை. இருந்தமேயன்றி அவருடைய கவிதை உருவாக்கத்தால் பல்வேறு மரபுகள் சம்பிரதாயங்கள் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தன. பக்தி இலக்கியப் பெண் கவிஞர்களின் எதிர்ப்புத் தன்மை கூடிய ஆன்மிக நெறி, தமிழ்மொழியின் சங்க இலக்கியப் பெண் கவிகளின் இசைப்பாடல் தன்மையும், இச்சையம், இசைப்பாடல் வளமுடைய கவிதைகளில் இடம் பெற்றிருந்தன. அந்நேரம் முனைப்போடு, அந்நேரத்திலும் வறிய, அடித்தட்டு மட்டியான அன்பு உணர்ந்த ஒருவரின் அன்புருடைய வளங்களையும், மீதவளங்களையும் அவர் உணர்ந்து கொண்ட தன்மை மற்றுமர் அருளுடைய தாயார் கவி பாடல்களில் அன்புருடைய கவித்துவத்தின் மையப்படுத்தியவர்களை விட வன்முறை குறித்த எதிர்ப்புணர்வு, கொடுப்புணர்வு, அவருடைய மாடா/சித்தம் (Model)வான நல்லப்பட்டி நாராயண இவருடைய கவித்துவத்தின் அடிநிலையாக விளங்கிய வரலாறு குறித்த ஒரு அகலம் பற்றி அவர்கள் மட்டுப்படுத்தப்படும் ஒரு அவலம் உண்டாகின்ற பல்வேறு மரபுகளை நவீனமயமாக்கி கவிதைகளில் தம்மால் தெளிவாக இடம் காண முடியும் (நல்லப்பட்டி நாராயணமேணன் Victor Hugo, Havelock Ellis ஆகிய பாடல்பாடல்களை மொழிபெயர்த்தவர் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது)

கமலாதாஸின் மும்மொழித்துவத்தை ஆதரித்தும், ஆணையிடக்கூடாத எதிர்த்தும், இல்லத்தரசி, சாஸனம் செய்பவள் என்பதான பெண் குறித்த மரபுரிந்த பாத்திரங்களை எதிர்த்தும், மறுதலித்தும், அந்நேரம், அந்நேரக்கால அவருடைய சக்திக்கு அப்பால், ஒளிவுமறைவின்றி வெளிப்படுத்தியவர் அமைந்த An Introduction (ஒர் அறிமுகம்) என்ற கவிதை மிகவும் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டது. கவிதைப் போக்கை மாற்றியமைத்த கவிதை அது. இந்தக் கவிதை ஒரு காத்திரமான கவிதையாக கமலாதாஸ் கவிதை வந்திறங்கியிருப்பதைத் தெளிவாகப் பிரயோசனம் செய்தது. காதலைத் தேடியவரைப் பெண்மகனல்லோரும் "நானே... நானே பாவி... நானே பெருந்தலை... காதலரும்... உயிரிழப்பட்டுவருமாகிய இரவரும் நானே. உமதல்லாத வலிகள் எதுவும்... நான் ஒரே பெயரைப் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்... ஒரே தலைவிதியையும் நொறுக்கிவிட்டேன் அந்த கணவுகளையும்..." தன்னை வாயாக்கினாடான நேரடி உறவை அன்பு இங்கே, இவ்விதமாய் நிறுவிக்

கமலாதாஸின் கவிதைகள் எந்தவிதத் தயக்கமுமின்றிப் பேசின. மரபு குறித்து அவருக்கு எந்தவித மரியாதையும் இருந்ததில்லை. இருந்தபோதிலும் அவருடைய கவிதை உருவாக்கத்தால் பல்வேறு மரபுகள் சம்பிரதாயங்கள் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தன. பக்தி இலக்கியப் பெண் கவிஞர்களின் எதிர்ப்புத் தன்மை கூடிய ஆன்மிக நெறி, தமிழ்மொழியின் சங்க இலக்கியப் பெண் கவிகளின் இசைப்பாடல் தன்மையும், இச்சையம், வேட்கையும் கமலாதாஸின் கவிதைகளில் இடம் பெற்றிருந்தன.

பெரியார் அவருடைய குழந்தைகள்

=====

கொன்கிறார். அந்நேரம், பெண்கள் சமூகத்தைப் பெண்கள் பிரிவினையேனது அடையாளப்படுத்துவதும் இங்கே காத்திரமாகிறது. இயற்கையிலிருந்து பெறப்பட்ட உலகம், உலகமேயானால், பிழைத்து நெறிமுறைகள் மற்றுமர் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட படிக்கவாய்வுகள் ஆகியவை குறித்த எதிர்ப்புணர்வு, அந்தரங்க உறவின்கான தலைவாத்திரமும், நேடலும், நான் என்ற தலைக்காட்டி குறித்த மூட்பமான, ஆய்வுரீதியான அடக்கம், பரிசீலனை ரீதியான ஊடுவரும், குழுவும் என்ற அடக்குமுறை கூடிய அமைப்பில் குறித்த குழக்கு விசாரணைகளும், பிறவான வருடங்களில் கமலாதாஸின் கவிதைகளைத் தனித்துவம் வாய்ந்தவையாக எடுத்துக்காட்டும் முக்கிய அடக்கங்களாகப் பிழைத்தன.

பெண்ணியம் என்பதன் நேரடி வடிவங்களை கமலாதாஸ் நிரூபித்தும், ஆண்களற்ற உலகமும் சரி, ஆண்களில்லம், பெண்ணாதிக்கம் என்பன ஏதாவது நேரடி உலகத்தால் உருவாக்கும் என்று அவர் தீர்மானமாக நம்பினார். நான் உட்பட, யாருக்குமே முதலாளியாக இருக்கள் ஒருபோதும் ஏற்படையதாக இருந்ததில்லை. பெண் என்ற அளவில் தன்னை முள்ள வேறுபாடு குறித்த பிரகாரம் அளபிடும் வலுவாகவே

விளையுந் திருநகரது அன்புமலர் அழகு அமை
 வுறு இயல்பான விஞ்சலராய்கே வந்தவரை.
 அன்றப் போற்றிப் பரவு நூற்படவிடுவன
 அவரையுடய சாதா, கிளவுண்ணின் முதல்
 தழுவல் காமமுயற்சுக கணாதது
 பொய் அவன் உடம்பே எஞ்சுமனவில்,
 அனடயுள்புறறுப் போய் விடுகிறான்
 (சாதா), காணாசத்யமுய் தருணநீடு
 கல்லா மன்தன்மையில் சாதை, கிருவுண்ணிடம்
 கிளவுநடையு கருகிறான்: "உண்ணுண்டய நேமம்
 எனவான் ய கிரையாகிறது. அதைக் கடத்து
 எனவான் எனதும கான பூயலையினைய
 உலவையுடய அடரிநள் திரம் எண்ணைப்
 பார்வையுநீர்க்கள் செய்கிறது. உண்ணுண்டய
 காலை வாந்தனைகள் அறிவுசால் உலகின்
 ஆனவையகளை அனடத்து விடுகின்றன
 அந்த சமயம், அதை அன்பிலிருந்து தப்பிக்கும்
 விழுகள் அணாயும் இடம்பெறுகிறது.
 இந் காலத் தண்ணுண்டய சிலறையன்
 புலியிடையக் கற்றுத் தெர்வதைப் போல்,
 நான் உலவையுடய உடலின் பொறுகளை
 ஆராய்கிறேன் என அன்பெ ஏவெனலை,
 அதன் விடியிலிருந்து எந்தையும் ஒருநான்
 நான் தப்பித்துச் சென்றாக வேண்டும்.
 இவ்வாராய் அந்தசமயம் இறுதிகடட்டமாக
 அலகை கடத்து செவ்வழியாய்கத்துத்
 தருவகாணார் தவறுகாணுகரு அந்தமாவிறது.
 அல்லலகையிலைய கவிதை அவரிடம்
 உருவெடுக்கிறது.

விஞ்சலராய்கே வந்தவரை
 அன்புமலர் அழகு அமை
 வுறு இயல்பான விஞ்சலராய்கே வந்தவரை.
 அனடயுள்புறறுப் போய் விடுகிறான்
 (சாதா), காணாசத்யமுய் தருணநீடு
 கல்லா மன்தன்மையில் சாதை, கிருவுண்ணிடம்
 கிளவுநடையு கருகிறான்: "உண்ணுண்டய நேமம்
 எனவான் ய கிரையாகிறது. அதைக் கடத்து
 எனவான் எனதும கான பூயலையினைய
 உலவையுடய அடரிநள் திரம் எண்ணைப்
 பார்வையுநீர்க்கள் செய்கிறது. உண்ணுண்டய
 காலை வாந்தனைகள் அறிவுசால் உலகின்
 ஆனவையகளை அனடத்து விடுகின்றன
 அந்த சமயம், அதை அன்பிலிருந்து தப்பிக்கும்
 விழுகள் அணாயும் இடம்பெறுகிறது.
 இந் காலத் தண்ணுண்டய சிலறையன்
 புலியிடையக் கற்றுத் தெர்வதைப் போல்,
 நான் உலவையுடய உடலின் பொறுகளை
 ஆராய்கிறேன் என அன்பெ ஏவெனலை,
 அதன் விடியிலிருந்து எந்தையும் ஒருநான்
 நான் தப்பித்துச் சென்றாக வேண்டும்.
 இவ்வாராய் அந்தசமயம் இறுதிகடட்டமாக
 அலகை கடத்து செவ்வழியாய்கத்துத்
 தருவகாணார் தவறுகாணுகரு அந்தமாவிறது.
 அல்லலகையிலைய கவிதை அவரிடம்
 உருவெடுக்கிறது.

விளையுந் திருநகரது அன்புமலர் அழகு அமை
 வுறு இயல்பான விஞ்சலராய்கே வந்தவரை.
 அன்றப் போற்றிப் பரவு நூற்படவிடுவன
 அவரையுடய சாதா, கிளவுண்ணின் முதல்
 தழுவல் காமமுயற்சுக கணாதது
 பொய் அவன் உடம்பே எஞ்சுமனவில்,
 அனடயுள்புறறுப் போய் விடுகிறான்
 (சாதா), காணாசத்யமுய் தருணநீடு
 கல்லா மன்தன்மையில் சாதை, கிருவுண்ணிடம்
 கிளவுநடையு கருகிறான்: "உண்ணுண்டய நேமம்
 எனவான் ய கிரையாகிறது. அதைக் கடத்து
 எனவான் எனதும கான பூயலையினைய
 உலவையுடய அடரிநள் திரம் எண்ணைப்
 பார்வையுநீர்க்கள் செய்கிறது. உண்ணுண்டய
 காலை வாந்தனைகள் அறிவுசால் உலகின்
 ஆனவையகளை அனடத்து விடுகின்றன
 அந்த சமயம், அதை அன்பிலிருந்து தப்பிக்கும்
 விழுகள் அணாயும் இடம்பெறுகிறது.
 இந் காலத் தண்ணுண்டய சிலறையன்
 புலியிடையக் கற்றுத் தெர்வதைப் போல்,
 நான் உலவையுடய உடலின் பொறுகளை
 ஆராய்கிறேன் என அன்பெ ஏவெனலை,
 அதன் விடியிலிருந்து எந்தையும் ஒருநான்
 நான் தப்பித்துச் சென்றாக வேண்டும்.
 இவ்வாராய் அந்தசமயம் இறுதிகடட்டமாக
 அலகை கடத்து செவ்வழியாய்கத்துத்
 தருவகாணார் தவறுகாணுகரு அந்தமாவிறது.
 அல்லலகையிலைய கவிதை அவரிடம்
 உருவெடுக்கிறது.

அல்லலானவ கிருவுண்ணினாகப் போற்றிப் பரவுதல்
 சமலாதால் தனது அறுபத்தைந்து வயதில்
 இவ்வாறு உருவான பருணம் இவ்வாறு
 வெறுமை, தீர்தல் வ ந்துபெய வர்
 ஆடுவான் திருமயித் திருநீடு இடம்பெறும்
 அருப்பெயரு' எனவ. தமயசிலறைய
 எந்தான வ மையில்க் இதுகேடு திருநகரம்
 என்று வருமியினை (Vimuktasikha)
 பெண்ணின் இடம்பெறவுதான் எனவையுட
 வாழ்வின் வெளிவற்ற தினையுடய கிளவுநீறு
 கமலாநான், மானபி பவியில் தவிர்ப்பு
 திருநகர திரு மெய்க்கை அருணைத் திருமயிகக்
 காணய் திருமயிகக் கவிதை கணைக்கிறது
 அட்டால், மப்பி வகளைன தமயில் மயன்
 எனப்படுவதெனடு எந்தவியை மெய் மயசில் உய
 அளவிலான ஒருவரை அருள்க நினைவாய்
 அவதானிகக் கொடுகிறது. அருளாய் என்ற இன்று
 இல்லாமல் என உடல் வருமற்றால் கிறார்
 உடல் என்ற ஒன்றினமையில் என் தருவாய்
 வதமற்றதாகவில்க் கொய்ய உருவெனலை
 அளமலகை கவிதைகளை (Vimuktasikha
 Poema) இச்சா சிறுவனாப்படுபுறர்
 உள்வயப் பெணம் பற்றிய குறிப்புகள்
 திரமயிருக்கின்றன. உருகண்க்கெனலாய்
 தெர்ந்ததைக் காட்டிலும் பேரான ஒருவ
 காதல் இருக்கிறது. இந்தப் பருணம் இறுதியாக
 திறவுறும் இடத்தில் அறு உருவான
 எதிர்கொள்ளக் காத்திருக்கிறது. அண்
 தழுவலும் அவனணமயும் உள்மனமயு
 செந்ததாக இருக்கிறது. இந்த முழு திறவுறான
 மிகாண்னதமான அன்பைக் காணவை அவர்
 அல்லலாவிடம் கண்டலடந்திருப்பதாக எண்ணத்
 தொன்றுகிறது. டா அல்லல (Yashilam) என்ற
 தலைப்பட்ட அவருடைய கவிதை இதற்குச்
 சான்று பகர்வதாய் அமைந்திருக்கிறது.

அல்லலானவ கிருவுண்ணினாகப் போற்றிப் பரவுதல்:

சமலாதால் தனது அறுபத்தைந்து வயதில்
 இவ்வாறு உருவான பருணம் இவ்வாறு
 வெறுமை, தீர்தல் வ ந்துபெய வர்
 ஆடுவான் திருமயித் திருநீடு இடம்பெறும்
 அருப்பெயரு' எனவ. தமயசிலறைய
 எந்தான வ மையில்க் இதுகேடு திருநகரம்
 என்று வருமியினை (Vimuktasikha)
 பெண்ணின் இடம்பெறவுதான் எனவையுட
 வாழ்வின் வெளிவற்ற தினையுடய கிளவுநீறு
 கமலாநான், மானபி பவியில் தவிர்ப்பு
 திருநகர திரு மெய்க்கை அருணைத் திருமயிகக்
 காணய் திருமயிகக் கவிதை கணைக்கிறது
 அட்டால், மப்பி வகளைன தமயில் மயன்
 எனப்படுவதெனடு எந்தவியை மெய் மயசில் உய
 அளவிலான ஒருவரை அருள்க நினைவாய்
 அவதானிகக் கொடுகிறது. அருளாய் என்ற இன்று
 இல்லாமல் என உடல் வருமற்றால் கிறார்
 உடல் என்ற ஒன்றினமையில் என் தருவாய்
 வதமற்றதாகவில்க் கொய்ய உருவெனலை
 அளமலகை கவிதைகளை (Vimuktasikha
 Poema) இச்சா சிறுவனாப்படுபுறர்
 உள்வயப் பெணம் பற்றிய குறிப்புகள்
 திரமயிருக்கின்றன. உருகண்க்கெனலாய்
 தெர்ந்ததைக் காட்டிலும் பேரான ஒருவ
 காதல் இருக்கிறது. இந்தப் பருணம் இறுதியாக
 திறவுறும் இடத்தில் அறு உருவான
 எதிர்கொள்ளக் காத்திருக்கிறது. அண்
 தழுவலும் அவனணமயும் உள்மனமயு
 செந்ததாக இருக்கிறது. இந்த முழு திறவுறான
 மிகாண்னதமான அன்பைக் காணவை அவர்
 அல்லலாவிடம் கண்டலடந்திருப்பதாக எண்ணத்
 தொன்றுகிறது. டா அல்லல (Yashilam) என்ற
 தலைப்பட்ட அவருடைய கவிதை இதற்குச்
 சான்று பகர்வதாய் அமைந்திருக்கிறது.

நட்பினரும் சரியான விதத்தில் புரிந்து கொண்டு, ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால், இந்த மதமாற்றம் கமலாதாஸின் வாசகர்கள், ரசிகர்களில் சில பிரிவினரைக் கோபப்படுத்தியது. பெண்ணியவாதிகளும், சில இடதுசாரியினரும் கூட அவர் மீது ஆத்திரப்பட்டனர். இந்துத்துவக் கண்ணோட்டங்களை உயர்த்திப் பிடிப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். ஆனால், கமலாதாஸின் மதமாற்றம் குறித்து அவர்கள் கொண்ட ஆத்திரம் வேறு தளத்தில் அமைந்த ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கமலா, இப்பொழுது சுரய்யா என்ற பெயரைக் கொண்டவர். மீண்டும் தனது மதமாற்றத்திற்கு வெவ்வேறு காரணங்களை வெவ்வேறு சமயங்களில் எடுத்துரைத்து, மேற்குறிப்பிட்ட பல தரப்பினரையும் குழப்பத் தவறவில்லை. காதல் என்று தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட நட்புறவே தனது மதமாற்றம் என்றும், தன்னை விமர்சிப்பதே குறியாக இருக்குமெனில் இந்துமத இறைநூல்களைத் தனக்குப் பரிச்சயப்படுத்தாத இந்து அறிஞர்களின் அசட்டைத்தனமே தன்னை இஸ்லாமிய மதத்தைத் தழுவச் செய்ததாகவும், இறுதியான, முழுநிறைவான, அமைதிக்கான விழையும், தேடலுமே தன்னை மதம் மாறச் செய்ததாகவும் பல்வேறு காரணங்களை முன்வைத்தார் கமலா. அதே சமயம், தன்னுடைய இயல்பிலேயே எப்பொழுதும் போல் இருந்து வந்தார். தன்னுடைய இஸ்லாமிய சகோதர சகோதரிகளைக் காயப்படுத்தலாகாது என்பதற்காய் அவ்வப்போது அவரைச் சந்திக்க மறுத்தது போல் தன் அடிப்படைத் தன்மையிலிருந்து எந்த விதத்திலும் விலகாமலேயே இருந்தார் கமலா. அனைத்து மதங்களுக்கும் கடவுள் ஒருவரே என்று அறிவித்தார். எந்தவொரு மதத்திலும் பெண்களுக்கு மதிப்பில்லை என்பதையும் பிரகடனம் செய்வதற்கு அவர் தவறவில்லை.

அரசியல் கட்சியொன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆதரவற்ற பெண்களுக்கும், மதச்சார்பின்மைக்கும் தேவையான உதவி ஆதரவுகளைத் திரட்ட லோக்சேவா என்ற பெயரில் ஒரு அரசியல் அமைப்பை நடத்த வேண்டும் என்ற பெயரில் ஒரு அரசியல் அமைப்பை நடத்த வேண்டும் என்ற விருப்பம் அவருக்கிருந்தது. கிருஷ்ணனைக் காதலிப்பது, அல்லாவை விளங்கித் துதிப்பது ஆகிய இரண்டிற்கும்

இடையே எந்த முரண்பாடும் உணரக் கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு கிருஷ்ணன் காதலன், அல்லா எல்லாம் வல்ல இறைவன் (Rediff Interview, 1999) அந்தச் சமயத்தில் அவர் இரண்டு எழுத்தாக்கங்களை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டிருந்தார். From Malabar to Montreal (மலபாரிலிருந்து மாண்ட்ரியலுக்கு மாண்ட்ரியல் வரை) என்ற நூல் பெண்களுக்கு அதிகார உரிமையளித்தல் தொடர்பான ஒரு கூட்டு முயற்சியாக மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தது. Harper Collinsக்காக இஸ்லாம் பற்றிய ஒரு புத்தகத்தை எழுதும் பணியை அவர் மேற்கொண்டிருந்தார். மங்கிக் கொண்டே வரும் பார்வையும், பலவீன உடல்நிலையுமாய் அந்தப் புத்தகங்களை முடிக்க இயலாமலே போய்விடுமா என்ற பயம் அவரைத் தொடர்ந்து அலைக்கழித்து வந்தது. ஒருக்கால், அவை முற்றுப்பெறாமலே இருக்கலாம். என்றாலும், கமலாதாஸ் தன்னுடைய வாழ்நாளில் நிறைவேற்றியுள்ள பணிகள் நம்முடைய காலகட்டத்தின் மிகச்சிறந்த, போற்றத்தக்க எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் அவருக்கு ஒரு இடத்தை என்றைக்குமாய் உறுதி செய்கின்றன. சொல்வதற்கு ஒரு கதையும், இசைப்பதற்கு ஒரு பாடலும் அல்லது தகர்த்தெறிவதற்கு ஒரு தளையும் கொண்டுள்ள நேர்மையான பெண் படைப்பாளிகளுக்கெல்லாம் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகவும், முன்னுதாரணமாகவும் திகழ்பவர் கமலாதாஸ்.

ஒருக்கால், ஆனமலைக் கவிதைகளின் (Anamalai Poems) இறுதிப்பகுதியில் அவர் பேசியுள்ள அந்த மகோன்னத அன்பை, காதலை அவர் உணர்ந்து கொண்டவராய், அறிந்து கொண்டவராய் இருக்கலாம். அவ்வப்போது நேரும் வருடல், ஆரம்பத் தழுவல் அல்லது சலிப்பில் முடியும் இச்சைக்கு அப்பாலான ஒரு காதல் - ஆன்மாவின் புராதன அகழ்வுகளையும், பதிவுகளையும் கூட அகற்றி விடக்கூடியதாய் அதன்வழி, அறியாக் கருப்பை என்று உன்னுடைய மறுகட்டமைக்கப்பட்ட முழுமையை வரவேற்கத் தயாராய் பிரசவ வேதனையை அனுபவிக்கத் தொடங்குவதான ஒரு அப்பழுக்கற்ற நேயம். ■

(கே. சச்சிதானந்தன் ஒரு மலையாளக் கவி. ஆங்கிலம், மலையாளம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் இயங்கும் திறனாய்வாளர். சாகித்ய அகாடெமியின் முன்னாள் செயலர்).

தொகுப்பு: ஆ.ர்

நன்றி - கே. சச்சிதானந்தன் (நியு செஞ்சூரியின் உங்கள் நூலகம்) ஜூலை 2009

தனித்திருப்பவள்

www.noolaham.org

இத்தனை நாட்களும்
என்னைமேல் உன் கண்ணீர்தாழ்
பிரிந்த பிறகென்னை மனமற்றான் போக
புறம் வந்து வந்தபின்னாலே
புறம்பே பறக்கத்தான்
குணைமறுமையாய் பிரிந்த துணிந்தேன்

எனது கண்ணீர்தான்
என்னைமேல் கண்ணீர்தான்
என்றோமென்று இருக்கும் கண்ணீர் துணிவை
கண்ணீர் சி சொன்னான் தாய்
நான்
காதலித்ததை அறிந்திருந்தாய்
நரம்பில்லா நாகினால்
உன்னைப் புறநீ
பிதற்றினான் அன்பை
யாரிரா என்னை திருமணம் செய்து
செய்து முடித்ததாய்
மீண்டும் மீண்டும்
முக்கை நுழைத்தனர்
நமது வாழ்வில்...

காலம் கடத்தும்
நீரே முடிபாத நேர்க்காலமென
நீர்ப்பளித்த விட்டு
என் உற்றார் உறவினர்கள்
இரும்பைக் காப்பீர்
இதயத்தின் ஊற்றினர்...

நீயும் நானும்
வாழ்ந்த கணங்கள்

நெஞ்சில் அனனுப் தழலாட
தாலியின்றி
மெட்டியின்றி
அம்பியும் மீதிக்காது
அருந்தலிதாய் பார்க்காது
பிரிவின் அழகுநீர்
புறம் வந்து வந்தேன்
மீள்திரும்பிப் பாய்ந்த நான்குள்
மெளனமில்லா உன்னை
புறத்தனையாய் வந்தேன்
புறம்பே பறக்கி
இருமில் பறக்கத்தேன்

என்றே சென்றே
கண்ணீர் விடாமல்
வாழ்வென மென்று
என்னைமேல் வந்தேன்
வாழ்வெனக்கலை
வாழ்வெனக்கலை...

இருமில் நானும்
எனது கண்ணீர்தான்
அருக்கை மொன்று தாய்
அருக்கை கண்ணீர்
மொன்றுக்களின் பிரிவின்
நமது முடிபாத
சிந்தித் தவிந்து
சீழ்சிந்தேன்
உன்னில் இருக்கும் பிரிக்கப்பாத நான்
இன்னமும் தனிமைமில்

சேரலாதன்

வினாக்கள் மேலும் வினாக்கள் பெரியவை

கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் விமானம் தரித்து, நாம் இறங்கி நம் நாய் மண்ணில் கால் பதித்தோம். நீண்ட நாய்களை இப்பொழுது ஒருவாறு நிறைவேற்றியிருப்பது. இந்த மகிழ்ச்சி என்னை ஓர்டத்தில் நிலைத்திருக்கவிடாமல் அங்கு போக வேண்டும், அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும், இவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும். பேச வேண்டும் விசாரிக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் மனதைப் பிடித்து உத்தியது.

கொழும்பு வந்தடைந்த அங்கிரிவிருந்த நண்பர்கள், உற்றார் உறவினர்கள் என நான் இதுவரை காலமும் விட்டுப் பிரிந்திருந்த பலருடனும் பேசி உறவாயு....

முனையியோ.... அந்த உணர்வுகளைப் பெருமிதத்தை எப்படி எழுந்தாக்குவது? அதற்கான கொஞ்ச சந்திப்புக் காலம் என்னிடமில்லையே....

திரும்பத் திரும்பச் சொன்னவற்றையே கிளிப்பின்னையோல் சொல்லவும் கற்பனையில் மிதக்கவும், பரிசீலனை நமது அப்பொழுதுகளை மனதில் அமைதிடவடிவம் என்னால் முடிகிறது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் வெளிப்படைவதாக அறிய வேண்டும். நான் சந்தித்த என்னைடம் படிப்பும், அன்பு பூண்டு கொண்டாடி புகழும் என்னைவர்களைப் பார்க்க எனக்கு ஒரு மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது.

அவர்களுடைய மனதோற்றம் ஏன் இப்படித் தேய்ந்து என்ன நான் பற்றிப்ப பழசி 30, 40 ஆண்டுகள் காலம் கி. பி. போன்ற வகையில், புலனாய்வு கலைகள், வற்றிப் கருங்கிய தோல்கள், அருகில் நிற்ரும் எழுப்புகள். பற்கள் என இவற்றை ஏன் அவர்கள் மீது பற்றிக்குக எழுவிக் கொலத்தை அறிந்துகிட்டுக் கருகிறது? ஏன்? ஏன்? ...என என்னைத் தென்றும்.

அவர்கள் பெயரில் ஒர் இறுதிக்கொடு பட்டை போட்டிருக்கிற ஏன்? ஏன்? என்ற எண்ணம் என மனதை அறிந்துக் கொண்டிருந்த வேறு எவ்வளவு நாட்டு மக்களை என்னிடம் பற்றிக்கிறேன்.

என்ன? அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது தன்படுமா கவலைகளை இன்னவைய?

கிற்றைத் திவ்வா

சிறு கதை

பத்தம்... போராடிகளின் கட்டளைகள்... இப்பொழுதுகள் இல்லாமை... வருணம்... பழங்குடிகள்... பாயம்... குணஞ்செய்கள்... பொம்புர் அழகன்... ராணுவத்தின் கெடுபிழர்கள்... படமளிக்காவ... வாய்வில் விருத்தியின் கைகறை... என்ன இந்த விவரங்களைப்பற்றி கவலியா? இல்லை வரலாறா?

இல்லை என எப்படிச் சொன்ன முடியும்? கஷ்டமும் கவலைகளும் ஒன்றிணைந்தததானே வாய்வை? என்றாலும் அந்தாட்டு யாப்பம் மக்கேற்படும் கவலையைத் தடைத்தெழிப்பு விட்டுக் காறியத்தில் கண்ணாக்கிறார்களா? அப்படி எண்ணத் தேன்றும் வகையில் நான் அவர்களுடைய அபிதகமான செயற் படுகள்

அமைந்திருக்கும். சீதோஷ்ண நிலைக்கேற்ப அவர்கள் தாம் உடம்பை முற்றுமுழுதாக மூடி உடைகளை அணிந்திருந்தாலும், அவர்களுடைய தோற்றம் எத்தனை அழகாக மெருகேறியிருக்கும். அந்தக் குளிரான சூழ்நிலையிலும் முகமெல்லாம் மெதுமெதுவென சொஸ்தமாக வரட்சியின்றிக் காணப்படும். இதுவும் என்றென்றும் அவர்கள் இளமையாகவும் கவர்ச்சியாகவும் இருப்பதற்கான வாய்ப்புக்கு மெருகூட்டிவிடும்தான் என ஏதேதோ காரணங்களைத் தேடி என் மனம் சமாதானமாகியது.

நான் இலங்கையில் தங்கியிருக்கும் லீவு நாட்களில் பல விடயங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டே வந்திருந்தேன். நெருக்கடியான பல நிகழ்ச்சிகளின் மத்தியிலும் உயிருக்குயிராக என்னோடு பழகிய என் உற்ற நண்பி இராசமணியைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். அவளுடைய சுகநலங்களை விசாரிக்க

நெருக்கடியான பல நிகழ்ச்சிகளின் மத்தியிலும் உயிருக்குயிராக என்னோடு பழகிய என் உற்ற நண்பி இராசமணியைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். அவளுடைய சுகநலங்களை விசாரிக்க வேண்டும். கணவனையும் போரில் இழந்து தவிக்கும் அவளுக்கு, முடிந்தளவு ஆறுதல் கூறவேண்டும். அவளுடைய அன்புச் செல்வங்களையெல்லாம் கட்டியணைத்து அன்பு காட்டி ஆதரிக்க வேண்டும், என்றெல்லாம் மனம் கட்டுத்தறியின்றி உலாவித்திரிந்தது.

வேண்டும். கணவனையும் போரில் இழந்து தவிக்கும் அவளுக்கு, முடிந்தளவு ஆறுதல் கூறவேண்டும். அவளுடைய அன்புச் செல்வங்களையெல்லாம் கட்டியணைத்து அன்பு காட்டி ஆதரிக்க வேண்டும், என்றெல்லாம் மனம் கட்டுத்தறியின்றி உலாவித் திரிந்தது.

இராசமணியின் நினைவு வந்ததும் ஒரே பிடிவாதமாக கிளிநொச்சிக்குப் போய் அவளைப் பார்ப்பது என முடிவெடுத்தேன். கொழும்பிலும் அதன் சுற்றாடலிலும் செய்ய வேண்டிய பயணங்கள், வேலைகள், சந்திப்புகளை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுள் அடக்கி

வைத்துவிட்டு கிளிநொச்சி நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்கினேன்.

பயணத்திற்கான ரிக்கெற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு பஸ்ஸினுள் நுழைந்து எனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

பஸ்ஸினுள், "தாம் பதிவு செய்த ஆசன இலக்கத்தில் இன்னொருவர் உட்கார்ந்திருப்பதாக புகார்". இருக்கை கிடுகிடுவென ஆடுகிறது. இதிலிருந்து எப்படி பயணிப்பது? கேட்டபடி உரிய பணம் கட்டித்தான் "ரிக்ரெ" பெற்றுக் கொண்டேன். இந்த ஆடும் இருக்கை வேண்டவே வேண்டாம் என அடம்பிடித்தபடி ஒருவர் குடிவெறியில் மூழ்கிக் கிடக்கும் இம்மனிதனின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தபடி இரவு முழுதும் நான் பயணிப்பதெப்படி? எனக்கேள்வியெழுப்பும் இளம் பெண்ணொருத்தி.... இத்தியாதி... இத்தியாதி... சிக்கெடுப்புகளையெல்லாம் ஏதோ வகையில் தீர்த்துக் கொண்டு நடத்துனர் "றை" சொல்லவும் "இறைவர்" வண்டியை "ஸ்ராற்" பண்ணினார். எமது குலதெய்வம், பூஜாதெய்வம் எதுவோ, ஆனால் எமது பஸ் பயணம் முடியும் வரை எமது "இறைவர்" இவரே தான். காரணம் எமது வாழ்வின் முடிவு எல்லை இவர் கரங்களிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதால்...

கொழும்பு பஸ் யாழ் நகரை நோக்கிக் கம்பீரமாக உருளத் தொடங்கியது.

ஆடியும் அசைந்தும் உறுமியும் போகும் அதன் போக்கில் பலர் தம்மை மறந்து நித்திராதேவியோடு சங்கமமாகினர், என்றாலும் சிலர் "மொசுமொசு" வென்று ஏதோ பேசி ரசித்துச் சிரித்தபடியே அந்த நிமிடங்களை உல்லாசமாக்கிக் களித்தனர்.

எனது மனம் இச்சூழலை மூட்டை சுமந்தவன் மூட்டையைச் சாவதானமாக இறக்கி வைத்து கையைக்காலை உதறி ஆசுவாசப்படுத்துவது போல இந்த நினைவுகளைத் துறந்து புதிய பக்கத்தைத் திறந்து கொண்டது.

.....

பள்ளிச் சிறுமியாக நானும் இராசமணியும் புத்தகக் கட்டுகளைச் சுமந்தது மட்டுமன்றி, பாடசாலையில் இருந்த மாமரத்தின் பிஞ்சுகளுக்கு இலக்கு வைத்துக் கல்லெறிந்து ஆசிரியரிடம் அம்பிட்டுத் தண்டனை பெற்றது, நான் பருவமெய்தி ஒரு அறையின் மூலையில் அடைந்து கிடந்தபோது, அவள் தன் தாயின் கரங்களைக் கோர்த்தபடி ஓடிவந்து,

கண்கள் மிரளமிரள மேலும் கீழுமாக நான் எத்தனை அடி உயரமாகவோ பருமனாகவோ பெரிதாகிவிட்டேனென உற்றுஉற்று என்னைப் பார்த்தது, என்னதான் நடந்தாலும் நாம் ஆண்களுக்கு அடிபணிந்து விட்டுக் கொடுத்தே வாழவேண்டும் என எதற்கும் என்னோடு வாதிடுவது, வளர்ந்த பின்னும் நாம் பதிவிரதா தர்மத்தை கடைப்பிடித்தே வாழவேண்டுமென எமது சகமாணவிகளுக்குப் புத்திமதி புகட்டுவது... திருமணமாகிய பின்னும் என்னை மறவாமல் என் மீது அன்பையும் பாசத்தையும் பொழிந்து தள்ளியது... ஊரில் இயக்கங்கள், அமைப்புகள், கருத்து வேற்றுமைகள் என்பவற்றால் நான் இருக்க முடியாமல் அவதியுற்ற காலமெல்லாம் மனம் திறந்து எனக்கு ஆறுதல் கூறி என்னைச் சமாதானப்படுத்தியது... வருவாயின்மை பணமுடையால் நான் அவதியுற்ற போதெல்லாம் தனது நகைகளை அடகு வைத்துப் பணமெடுத்து எனக்கு உதவியது, பக்கத்துக் கடைக்குக் கூடத் தனித்துப் போய் ஒரு சாமான் வாங்கத் தெரியாமல் எடுத்ததற்கெல்லாம் கணவன் கையையே எதிர்பார்த்து அவர் கரங்களை கொளுவியபடியே பின்னால் செல்வது, நான் வெளிநாடு புறப்பட்ட போது கூட எனது உணவு, உடை செலவுக்கான பணத்தையெல்லாம் தனது சொந்த விடயமாகக் கருதிக் கொண்டு உதவியது.... இப்படி ஏராளமான காட்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் படையெடுத்து வந்ததால் என் நினைவில் இராசமணியின் செயற்பாடுகளும் பரிவும் நிறைந்தன.

இராசாமணி இளம் பெண்ணாகப் பூரித்து நிற்கும் வேளையில் அவளுடைய பதிவிரதா பக்தியை நாம் கேலிசெய்வதற்காக அவளைச் சீதையென்றும் நாளாயினியென்றும் பட்டம் சூட்டிப் பரிகசிப்போம். இந்தக் கேலிப்பேச்சால் அவள் பொங்கி மகிழ்வாளே தவிர எம்மீது கோபிப்பதே இல்லை.

பஸ்வண்டி வவுனியாவை அடைந்ததும் தேநீர் அருந்தவும், மக்களின் சிரமபரிகாரத்துக்குமாகவும் சிறிது நேரம் தரித்து நின்றது. பயணிகள் இடித்துத் தள்ளியபடி தேநீர்க்கடையை நோக்கி ஓட்டம் பிடித்தனர். அங்கே பணிஸ், தேநீர், இனிப்புவகை, பழம், பிஸ்கெட், சிகரெட் என்பனவெல்லாம் “சூடான” விலையில் பறந்தன.

ஓட்டுநர் பஸ்ஸின் முன்பக்கக் கண்ணாடிகளை வெளிப்பக்கமாகத் துடைத்துச் சுத்தமாக்கியதோடு நாலு சக்கரங்களையும் சுற்றிச் சரிபார்த்த திருப்தியோடு தனது இருக்கையில் அமர்ந்தபடி பஸ்ஸின் “ஹோர்னை” அமுக்கினார்.

கடகடவெனப் பயணிகள் ஓடிவந்து தமது ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டனர். சிலர் “நாம் சாவகச்சேரி செல்ல இன்னும் எத்தனை மணித்தியாலங்களுக்கு? எப்போ நாம் ரவுனை அடையலாம்” எனக் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்தபடி இருக்கைகளில் சம்பூர்ணமாகச் சாய்ந்து கொண்டனர்.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டு வகைகளுள் அடங்காத பல்வேறு வகையான பல்டிகள், விளையாட்டுகள் யாவும் உள்ளடக்கியதான பாய்ச்சல்கள், குதித்தல்கள், துள்ளல்கள் என நானாவகையான வித்தைகளையும் கற்பித்த அந்த பஸ் பயணம் ஒருவாறு யாழ் வெலிங்டன் வீதியைக் கடந்து யாழ் ஆஸ்பத்திரியின் பின்பக்க வீதியில் அப்பாடா என்றொரு பெருமூச்சுடன் தரித்து நின்றது.

என்னத்தைத்தான் பிரமாதமாக அனுபவித்தாலும் தான் பிறந்த மண்ணில் கால்பதிப்பதென்பதே ஒரு தனிச்சுகம் தான்.

இதுவரை நித்திரைத் தூக்கத்தில் விழுந்து வடிந்தவர்களெல்லாம் முகத்திலும் ஒரு தனி விழிப்பு மகிழ்ச்சி தம் ஊரைச் சேர்ந்து விட்டோமென்ற பெருமிதம்.

இவற்றிற்கெல்லாம் நானென்ன புறநடையா?

மூன்று சக்கர வண்டியொன்றை நிறுத்தி எனது மூட்டை முடிச்சுக்களை அள்ளி அதில் போட்டேன். இராசமணியின் நினைவோடு ஏற்கனவே நான் தெரிவித்திருந்தபடி மாமி வீட்டை நோக்கிச் செல்லும்படி வாகன ஓட்டியிடம் கூறினேன்.

இதற்கிடையில் என் வருகைக்காகக் காத்திருந்த எனது சித்தப்பா ஒருவர் முன்கடை வாசலில் நின்றவர், என்னை அடையாளம் கண்டவர் போல் ஓடிவந்தார்

அவரைப் பார்த்ததும் என் மனம் ஏங்கியது. ஊரே மாறி..... நான் இவர்களை விட்டுப் பிரிந்து போய் சுமார் 7, 8 வருடங்கள்தானே ஆகியிருக்கும். அதற்கிடையில் ஏன் சித்தப்பா தலைமயிரெல்லாம் கொட்டியும்: நரைத்தும், பற்கள் விழுந்தும், எலும்பும் தோலுமாக இத்தனை நலிந்து போய் நிற்கிறார்?

என் மனதைத் துயரம் கெளவிக் கொண்டது. இந்தக் கண்ணாடிகளைப் பார்த்து நான் புல்லரிக்கவா இத்தனை கஷ்டங்களும், பிரச்சினைகளும் பட்டு லீவெடுத்துப் பணம் செலவழித்து இத்தனை தூரம் வந்தேன்?

யுத்தம்.... போராளிகளின் கட்டளைகள்.....
இடப்பெயர்வுகள்..... இல்லாமை..... வறுமை.....
பதுங்குகுளி..... பயம்..... குண்டுவிச்சுகள்.....
பொம்பர் அடிகள்..... ராணுவத்தின்
கெடுபிடிகள்..... பட்டினிச்சாவு..... வாழ்வில்
விரக்தியின் வைகறை... என்ன இந்த
விவரங்களெல்லாம் காவியமா?..... இல்லை
வரலாறா?

எனக்குத் தந்த குளிர்மானத்தை மென்று
விழுங்கியபடி இராசமணி விபரித்த
சம்பவங்களையெல்லாம் கசக்கக் கசக்கக்
காதுகளில் போட்டுக் கொண்டேன்.

அவளுடைய இரு குழந்தைகளும் வலதும்
இடதுமாக என் கரங்களைக் கோர்த்தபடி நான்
கொடுத்த பிஸ்கட், சொக்கலேற் ஆகியவற்றைச்
சுவைத்து மகிழ்க், கடைக்குட்டியான
சின்னவன் என் மடியிலிருந்து இராசமணியிடம்
தாவுவதும் பின் என் மடிக்குத் தாவுவதுமாக
நான் கொடுத்த விளையாட்டுச் சாமான்களோடு
சங்கமமாகி நின்றான்.

இராசமணியின் பேச்சில் ஒரு நிதானமற்ற
வழுவழுப்பு... சுருள் முடி நெற்றியில்
அலைபாய, நெற்றியில் குறுணிப் பொட்டோடு
கையில் சிகரட்டுடன் மைனர் தோற்றத்தில்
ஒரு வாலிபன் திடீரென அங்கே நுழைந்தான்.
பிள்ளைகள் “மாமா மாமா” என ஆனந்தமாக
ஆரவாரித்தனர். இராசமணியோடு ஏதோ
இரகசியம் பேசிவிட்டு அவன் அவ்விடத்தை
விட்டு அகன்றான்.

அவன் தோற்றமும், திடீரென நான் இருந்த
இடத்தில் அவன் நுழைந்த விதமும் எனக்குப்
பெரும் வியப்பைத் தந்தது.

இராசமணியும் தான் உடுத்தியிருந்த சுரிதார்,
மேலே சுற்றியிருந்த துண்டு யாவற்றையும்
சரிசெய்து சுதாகரித்துக் கொண்டு எனக்கு
முன்னே கிடந்த முக்காலியில் உட்கார்ந்தபடி
தனது துயரக் காவியத்தைத் தொடர்ந்து
படிக்கத் தொடங்கினான். அவன் பற்றி எதுவும்
கூறவில்லை.

என் மனம் சற்றுத் திகைத்தது:
கசங்கியது. நிலைகொள்ள முடியாமல்
பரபரத்தது. இந்த பரபரப்பில் நான் மூழ்கிக்
கிடக்கையில் இராசமணி பேசுவது, கூறும்
விஷயங்களெல்லாம் திரைக்கு முன்னாள்
மனவெறுப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற
பாலியல் தொடர்பான காட்சிகளாகவே
ஒடிக்கொண்டிருந்தன.

உண்மையிலேயே குண்டுபட்டுக்
கணவன் இறக்கவும் காட்டுவழியாகக்
கணவனை இழந்து, இந்த மூன்று
பச்சைப்பாலகன்களையும் உயிர்த்தப்பவைக்கத்
தூக்கிக் கொண்டும் ஓடிவந்த அவலத்தை
இரத்தமும் சதையுமாக இராசமணி
புட்டுப்புட்டுச் சொல்லியதுபோல தமிழில்
ஒரு காவியமுமே இதுவரை வெளிவரவில்லை
என அடித்துச் சொல்லலாம் போல்
எனக்குப்பட்டது.

என் உற்றதோழியின் கொடுத்துயரம் சூழ்ந்த
இந்தச் சங்கதிகளையெல்லாம் கேட்கவா
நான் உயிர் சுமந்து இத்தனை கஷ்டப்பட்டு
இவளிடம் வந்தேன் என்ற ஏக்கமும் என்னைத்
தூரத்தியது.

நான் இந்தச் சஞ்சலத்துள் மூழ்கி எழுந்து
திகைத்திருந்த போது, இராசமணி... ஏ....
என் இராசாத்தீ... என்றொரு அதிகாரக்குரல்
ஓலமிட்டது.

மதுவெறி லேசாக அவர் நிலையைத்
தள்ளாடச் செய்ய இராசமணி... ஏ என்
இராசாத்தீ... என்று சத்தம் போட்டு
அழைத்தபடி வாசலுக்கு வந்தவர் என்னைக்
கண்டதும், ஆ... எப்படி என்று பழக்கமானவர்
போல் என்னுடன் பேசத் தொடங்கினார்.

உடனே இராசமணி விடுவிடுவென
வந்து அவரை அழைத்துப் போய் ஏதேதோ
சொல்லவும், அவர் போக மறுத்துச் சிறிது
நேரம் அடம்பிடித்தார்.

இராசமணி ஏதேதோ சொல்லிக் கெஞ்சிக்
கூத்தாடி படாத பாடு பட்டு அவரைத் திருப்பி
அனுப்பி வைத்தாள்.

திரும்பி வந்த இராசமணியின் கண்களில்
இருந்து கண்ணீர் பொலபொல வெனக் கொட்ட
தலைகுனிந்து என் கைப்பிடித்துக் குலுங்கிக்
குலுங்கி அழுதாள்.

என் தொண்டைக் குழிக்குள் ஏதோ
அடைத்துக் கொண்டது. பேச்சு வரவில்லை.
மறுகணம் சுதாகரித்துக் கொண்டு “இராசமணி
நீயா?”... என் வாயை தன் கையால்
பொத்தியவன் நீ போய்விடு..... இங்கிருந்து
போய்விடு... இனி இங்கு வராதே... போய்விடு....
என்று கத்தி அழுதாள். பிள்ளைகள் மிரண்டு
போய் நின்றன.

மௌனமாய் நான் வெளியேறினேன். ■

பத்மா

தனித்தனித்தனி

தடுப்பிலுள்ள
கணவன் பற்றித்
ககவலரிபச்
சென்றபோது தனியே
அழைக்கும் கணலவர்களும்...

தற்ப்பாள் : தடிசைகடிகள் தீமை
கட்ட ஈட்டில் வரும்
தரித்தீர்ச் சோதனைகளும்...

வயிற்றுப் பிழைப்புக்காய்
நான் நடத்தும் - என்
கச்சான் கடை வந்து
கண்ணாடித்துக் கை தடவும்
கறையக்கொளும்...

அவ்வேறும் இந்த
அச்சங்கங்களை நான்
அங்கீகரித்துக் கொள்கிறேன் என
கணவன் தடுப்பு முகாபிலிருந்து
வரும்வரை...
இவையெல்லாம்
எனக்கு நடப்பது
என் கணவன்
தடுப்பில் என்பதால்...

த. இரவிலர்மன்

ஒன்பது பீய்க்கு அஞ்சல்

சென்னை தமிழ்ச் செய்திகள்

நூலகம்

தனிமைச் சாளரம் வழியே
புதியதொரு உலகம்:
வேதனையின்
வடிகால்களின் வழி
புதுமைக்கு வீத்திட்ட

எமிலி டிக்கின்சன்

Emily Dickinson

சுலகம் எழுதியபோது ஒன்றினை ஒரு மனிதரும் இணக்கமான உறவினை வற்படுத்திக் கொண்டு மன உணர்வுகளைப் பரிசீலனை செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவரின் விட்டுக்கொடுப்புகள் வாய்வழியே உணர்ச்சிக்கலக்கலிட்டுக் கொண்டு தனிமனிதச் சீர்திருத்தங்களுக்கும், சமூக நன்மைக்கும் வழிவகுக்கும் என்ற இன்றளவும் பலராலும் நம்பப்படுகின்ற விடயமாகும். ஆனால் தனிமையும் மனிதனின் சில மரபுகளின் வளப்படுத்தக்கூடிய வாய்வழி மட்டுமே எடுத்துக்காட்டியவரின் பிரபல அமெரிக்கப் பெண் கவிஞை எமிலி டிக்கின்சன் (Emily Dickinson) ஆவார். கவிஞைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பெண் கவிஞைகள் இயற்றிய கவிதைகள் பற்றியும் அவர்களின் ஆற்றமை, ஆற்றல், கற்பனைத் திறன் மற்றும் அனுபவங்கள் பற்றியும் தமிழில் மட்டுமன்றி பங்கிணை மொழிகளிலும் அறிந்து கொள்ளலாம். அந்தவகையில் தனிமையை மட்டுமே தனது பக்கபலமாகக் கொண்டு சமூகத்தில் மீறும் தன்னைத்தமல் தனிமையே ஆற்றிக் கொண்டு கவிதைகளை வடித்த இப் பூவாழைப் பெண்ணை எமிலி

டிக்கின்சன். இவர் விருந்தினரின் மெய்யின் தயக்கம் கமட்டல், தனது அறையை விட்டு வெளியே வராமலிருத்தல், சூயர்வைகளைக் கொடுத்தல், அளவற்ற சாளரம் வழியே ரசித்தல், வெவ்வேறான ஆடைகளை மட்டுமே அணிதல் போன்ற விந்தையான பழக்கவழிகளினால் கொண்டு இப் பெண்ணாக அறிமுகப்பட்டார். தன்னை வலுவானவரால் சமூகத்தில் மீறும் தனிமையும் கொண்டுள்ளும் சமூகம் வந்த அல்லது மனிதர்கள் முற்றிலும் சரிவராத அளவற்றிருப்பதனை அவரது கவிதை எடுத்துக்கொண்டும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பெண்கள் ஆண்களுக்கும் அளவற்ற மட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துகளுக்கு மாறாக வெவ்வேறான மரபுகளில் மீறும் பூர்வமாதையான கருத்துகளை அவர் கவிதைகளில் வெளியிட்டார்.

எமிலி டிக்கின்சன் 1830 இல் அமெரிக்காவில் ஆம்ஹெர்ட் (Amherst) என்ற ஊரில் பிறந்தவர். இவர் தனது 28 ஆம் வயதிலிருந்து பிற்பாடு மீறும் 30 வயதில் இப் நூற்றாண்டில் போல விட்டிஜன்ஸேயே வெகரிபுலகிலிருந்து தன்னை மீறும்

தனிமையிலிருக்கவாயவர். வெளிப்புறத் தொகுப்புகளை தவிர நான் பற்றா வரான சுயதன்மை மூலம் மென்மிக் கொண்டார். இவரது கவிதைகளில் தனிமை, வேதனை, ஒற்றக் கவர், மருவாய், இறப்பின் பின்னரான மறுஉலகம் பற்றிய உணர்வுகள் தெரவிக்கும்.

தன்மை வெளிப்புறத்துக் கவர் மிக் கொள்ளாமல் ஒற்றக்கியிருந்த இவர் தனது கவிதைகளை "This is my Letter to the World" என்று கவிதைகளில், என்னை அன்புடன் முன்பிடுங்கள் என சமூகத்திடம் கவிதைகளின் வாயிலாகவே பின்வருமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்.

கவிவுட்கு மான்புடன்
இவற்றை கொன்றும் எளித
பெற்றிடுவான்

எனக்கெழுந்த இவ்விலகிற்று
இதோ எனது சுயதம்
நான் பார்வையிடலாக் கைகளில்
அப்பள்ளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
இவற்றை கொன்றும் செய்திகள்
நாட்டின் இவ்விய மக்களை
இவற்றை என்மே போற்ற
என்னைக் கவிவுடன்
முன்பிடுங்கள்

தனது வாழ்க்கைமுறை போன்றே இவரது பாடல்களும்

தனித்துவமான
முறைகளையே
கொண்டிருந்தன
கவிதை அமைப்புகளில்
கொண்டுவரம், எதுகை
மேலானை, ஆங்காய்க்கை
ஆகுந்தகங்களைக்
கவர் மிக் கொடுக்கும்,
முன்பிடுவான இடங்களில்
பெரிய எழுத்துகளுடனும்
(Capitalization)
கொண்டபட்டன. இவருடைய
கவிதைகள் அக்காலகட்ட
மறுபுணர்வு மீதி
முதிர் எண்ணங்களின்
கொண்டிருப்பதும்
தன்னைத் தான்
பிறரிடமிருந்து இவர்
தனித்துக் கொண்டதால்
உயிரோடிருந்த காலத்தில்
இவரது திறமையை எவரும்
அறிந்திருக்கவில்லை.
அவர் எழுதிய 1176
கவிதைகளில் 07 கவிதைகள்

மட்டுமே இவர் உயிரோடிருந்த காலத்தில் வெளியாகின. எம்மில்லின் மரணத்திற்குப் பின்னர் பிறா பிறா கொடுக்கலாக தூலில் மிகவும் பற்றிமான முறையில் கட்டப்பட்ட சுமார் 1000 கவிதைகள் இவரது அறையில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன. எம்மில்லின் இறப்பின் பின்னர் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புகளின் மூலம் இவர் பரவலாக வெளியிடப்பட்டு அறிமுகமானதுடன் உடனடியாக இவருக்கான வாய்ப்பு வட்டமும் உருவானது. 1890 முதல் 1898 வரை இவரது கவிதைகள் பிரபலமாயின. அவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பு அவர் மாணாமடைந்து நான்காண்டுகளுக்கும் பின்னரே வெளியானது. 1890, 1891, 1896 ஆம் ஆண்டுகளில் எம்மில்லின் கவிதைகள் மூன்று தொகுப்புகளாக வெளியாகின. 1924

இவருடைய கவிதைகள்
அக்காலகட்ட
மரபுகளையும் மீறி
புதிய எண்ணங்களைக்
கொண்டிருப்பினும்
தன்னைத் தான்
பிறரிடமிருந்து இவர்
தனித்துக் கொண்டதால்
உயிரோடிருந்த
காலத்தில் இவரது
திறமையை எவரும்
அறிந்திருக்கவில்லை.
அவர் எழுதிய 1175
கவிதைகளில் 07
கவிதைகள் மட்டுமே
இவர் உயிரோடிருந்த
காலத்தில் வெளியாகின.

ஆம் ஆண்டளவில் மீண்டும்
தொகுக்கப்பட்டு மூன்று பிரிவுகளாக
வெளியாயின. இவருடைய
கவிதைகள் பற்றி நோக்கும் போது
தன்னை தான் சமூகத்திலிருந்தும்
உலக இன்பங்களிலிருந்தும் பிரித்துக்
கொண்டாலும் காதலுணர்வு
சொட்டும் கவிதைகள் வடிக்கவும்
அவர் பின்னிற்கவில்லை.
குறிப்பாகத் தியாகம் செய்யாமல்

காதலும், அதன் உணர்வுகள்
வலியும் அலர்ந்திருந்தார்
புலம்புதும். இவரது கவிதை
கவிதைகளை நோக்கின்
காதலின்மேல் நோக்கின்
அனைத்து அன்பும் தான்
தன்மை தனிமை மிகுந்த
வாழ்ந்தாரே என்கிற
எண்ணத் தொன்றாவிற்று
ஆளுவாய் தவிர
கொண்டபடும். "I hide
myself within my tower"
என்ற கவிதைகளில்
தன் உணர்ச்சிகளை
தனிமை மிகுந்த
பின்வருமாறு பதிந்து
கொண்டிருவர்.
என் பூவுக்குள் என்னை
ஒதுக்குக் கொண்டுிறன்
அன்று மாட்டில்
அனைக்கையில் நீ
உணர்வுகளினால்
என்னைவரும் கேட்டுநீ
அடைகிறாய்

அந்த தேவதைகளே அறிவார்கள்
மிச்சத்தினை
நான் பூவுக்குள் என்னை ஒழித்துக்
கொள்கிறேன்
அது சாடியில் வாடுகையில்
என்னை நீ உணர்ந்து கொள்கிறாய்
அறியாமலே
என் தனிமையைப் போல...

இயற்கையோடு தன்னைப் பறிகொடுத்த
இவர் அது எந்தளவிற்குத் தன்னைக் கொள்ளை
கொண்டது என்பதையும் தனது எழுத்துகளில்
வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை என்பதனை
இவரது பல்வேறுபட்ட கவிதைகளிலிருந்து
அறிந்து கொள்ளலாம். தனது "ஒரு துளி
அப்பிள் மரம் மேல் விழுந்தது" (A drop fell on
the apple tree) என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு
அவரது வெளிப்பாடு அமைந்திருந்தது.

ஒரு துளி அப்பிள் மரம் மேல் விழுந்தது
கூரையில் இன்னொன்று
சில துளிகள் கூரையிறக்கத்தில்
முத்தமிட்டுச் சாய்ந்து
மேற்கூரை முழுதும் சிரிக்கச் செய்தன
கடலுக்கு உதவச் சென்றது சிற்றோடை
ஓடைக்கு உதவப் போயின சில துளிகள்
என்னை கேட்டுக் கொண்டேன் இவை
முத்துகளாய் இருந்தால் எத்தனை
அழகிய மாலைகளாகக்கூடும் என்று
உயர் சாலையில் தூசுகள் இடம்மாறிக்
கொண்டன
பறவைகள் உற்சாகமாய்ப் பாடின
சூரியக்கதிர்கள் தம் தொப்பியை கழற்றி
வீசியது
அதன் பொன் தகடுகளை அணிந்து
கொண்டன புதர்கள்
நொந்துபோன யாழ்களைத் தென்றல்
காற்று வருடி
மகிழ்ச்சியில் நீராட்டிக் கொடுத்தது
கிழக்கிலிருந்து ஒற்றைக் கொடியேற்றிக்
கொண்டாட்டத்தை முடித்துக்
கையெழுத்திட்டது.

மேலும் தனிமையின் ஆதிக்கம்
அவரை ஆன்மீகம் பற்றியும் சிந்திக்கச்
செய்தது. வாழ்க்கை பற்றிக் கூறுகையில்
இவர் ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்க்கை மீது
கொண்டிருக்க வேண்டிய படிப்பினையையும்
நம்பிக்கையையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.
இருப்பினும் இத்தகைய விடயங்களை
இவர் தனது சொந்த வாழ்வில்
பின்பற்றவில்லையென்றே குறிப்பிட வேண்டும்.
தன்னைத்தானே இறந்ததாகக் கருதிப் பல

கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். "சிந்தையில்
நான் உணர்ந்த ஈமச்சடங்கு" (I felt a funeral in
my brain) எனும் கவிதையில் இறந்த பின்னரும்
ஏகாந்தத்தினையே அவர் விரும்புகின்றமை
புலனாகின்றது.

சிந்தனையில் உணர்ந்தேன் என் இறுதிச்
சடங்கினை
என் இறுதிக்கிரிகையில் கலந்து
கொள்வோர்
அங்குமிங்குமாய் உலவுவதை நான்
உணர்ந்தேன்
இன்னும் என் செவிகள் உணர்கின்றது
அவர்களது
சப்பாத்துகளின் ஓசையை..
என் சிந்தனைகளை தகர்த்தெறியும்
அவ்வோசை

அவர்கள் அங்கு உட்கார்ந்திருக்கையில்
கேட்கிறது அவர்கள் எனக்காய்
பறையடித்து நிகழ்த்தும் திருப்பலிப்பூசை
அது அடிக்கப்படுகிறது, அடிக்கப்படுகிறது
என் மனம் உணர்ச்சியற்ற நிலைக்குச்
செல்கிறது
பின்னர் என் காதுகள் என் உடல்
வைக்கப்பட்ட
பெட்டியைத் தூக்கும் ஓசையை
உணர்கின்றன
அந்த "கிரீச்" சிடும் சத்தம்
என் ஆத்மாவினை ஊடறுத்துக் கடந்தது
ஆம், அதே சப்பாத்துகளின் ஓசை
என்னை வழிநடத்திச் செல்கிறது
பின் அவ்வெளியெங்கும் கேட்கும்
மணியோசை
சுவர்க்கத்தின் திக்கெங்கும் மணிகள்
என் செவிகள் மட்டுமே அதை
உணர்ந்திடும்
அறிமுகமேயற்ற விந்தையான இனத்தின்
நடமாட்டத்தினை அறிந்து கொண்ட என்
செவிகளும் நானும் மௌனம் காத்தோம்
நொறுங்கிய ஏகாந்த மனதுடன்".

இத்தகைய கவிதைகள் உலகியல் வாழ்வில்
இவர் கொண்ட வெறுப்பினையும் இறப்பதற்கும்,
மறுஉலகைக் காண்பதற்கும் இவர் கொண்ட
ஆவலையும் காட்டியது. மரணத்தினுடைய
வலியினைத் தனது தாய் உட்பட தன்னைச்
சார்ந்த அன்புக்குரியவர் பலரின் அடுத்தடுத்த
மரணத்தின் மூலமாக அனுபவித்த இவர்
வெளிச் சமூகத்திடம் இருந்து தன்னைத்தானே
தனிமைப்படுத்தி அறையினுள்ளேயே தன்னை
முடக்கிக் கொண்டார்.

இவ்வாண்டு சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசு பெறும் மும்மணிகள்

முழு தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

சுவெட்லானா அலீக்ஸீயேவிச்

லியு சியாபோ

மேரீட மேக்நிசு

இவ்வாண்டு நோபல் பரிசைப் பெற்ற மும்மணிகள் சுவெட்லானா அலீக்ஸீயேவிச், லியு சியாபோ, மேரீட மேக்நிசு ஆவார். சுவெட்லானா அலீக்ஸீயேவிச், உருசியாவின் மூன்று நூற்றாண்டுகளாக வந்திருந்த காலத்தில் மனிதர்களின் வாழ்வின் மீது பரிசீலனை செய்து, அதை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். லியு சியாபோ, சீனாவின் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக உயிர்போசியும் செய்துள்ளார். மேரீட மேக்நிசு, ஐரோப்பாவின் மீது அமைதி உண்டாக்கியதற்காக பரிசைப் பெற்றார்.

எல்விள் ஜோன்சன் சர்லீப்

தன் அன்பின்மீதும் மிகுந்த துணிச்சலும் கொண்டு, எல்லா எல்விள் ஜோன்சன் சர்லீப் இவ்வாண்டு சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெறும் மும்மணிகளில் ஒருவராவார்.

இவர் உள்நாட்டுப் போரிடிகளானாலும் ஒட்டுமொத்தமாகவும் சீரழிந்து சின்னப்பில்லாப்பயிர் கிடந்த லைபீரிய நாட்டை ஒழுங்காக்கக் கட்டமைப்பில் கீழ்க் கொண்டு வருவதற்காகப் பெருமுயற்சி கொண்டு பாடுபட்டவர். எல்லாப் பல்பண்புகளில் கல்வியை பெற்றுக் கொண்ட இவர், அவை 72, 90, 95 ஆகிய வயதிலும் பெருமக்களுடைய முன்னிறுத்தத்திற்குள் தவ்வாழ்வுக்குரியவர் பெரும் அன்பளிப்பைப் பெற்று உழைப்பவர்.

இவ்வாண்டு நோபல் பரிசைப் பெற்ற எல்விள் ஜோன்சன் சர்லீப், லியு சியாபோ, சுவெட்லானா அலீக்ஸீயேவிச் ஆகிய மும்மணிகள் சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றனர்.

பொலிசார் பலதடவைகள் கைது செய்தும்
முன்புறத்திலும் அவர்கள் அடங்கவேயில்லை.
கதந்திர கோலாவால் போலீஸ் விடுவாண்டு
வாதாடி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்.

மூன்று குழந்தைகளும் தாயை இவரின்
பெண்கள் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்கவும்
எதிர்ப்பும் உறுப்பினர் பின்வந்தவரால் அர்-
பெண் சமத்துவத்திற்காகவும் போராடும்.
இப்போராட்ட விராய்களையின் தந்தையார்
மல்லிகை அராசனமில் மத்தியியலர்
பணிபுரிகிறார். ஆகையினால் இவர் தனது
போராட்டத்தை விடுவது நன்றிவாயோ
என்றால் அறுதான் இவ்வை.

பெண்களின் உரிமைக்காகப் போராட்
துணிந்த ஹர்மன் வெரு சாதுரியமாக
இங்கிலாந்துக்குள் வெற்றிப்பெறப் பெண்
எழுத்தாளர்களை ஒன்றுதிரட்டியது தனது
நிட்டத்தை வளர்த்தெடுத்தார். இத்தனைக்கும்
இவருடைய வயது முன்பு இரண்டே (32)
ஆகும்.

சமாதானத்தக்கான பரிசு
இவருக்குக் கிடைக்கிறது என்ற
செய்தி அறிவிப்பின் பின், "உலகப்
எங்கள் போராட்டத்தைப் புரட்சியை
அங்கீகரிக்கவேண்டும் நாள் பெருமகிழ்ச்சி
அடைகின்றோம்" என்று மத்திய அம்-
நிய ஹர்மன், "எமது முயற்சிகள்
போராட்டங்கள் வெல்லி விடாமல், உமது
கோரிக்கைகள் திறைவேறுவதற்கான கதவுகள்
திறந்துவிடப்பட்டமையையிட்டு எனது
மகிழ்வைத் தெரிவிக்கும். இவ்வேளையில்
இவ்வெற்றி எமன் நாட்டு இளைஞர்களுக்கும்
அங்கீகரிக்கவேண்டிய பரிசு" எனக் கூறிப்
பெருமகிழ்ச்சி செய்தார்.

இப்போராட்டத்திற்குத் தலைவராயிற்று
வெற்றியை சட்டிக் கொடுத்த
இப்பெண்மணிமார் படம் பிடிக்கவும்,
கருத்துகளைக் கேட்கவும் ஏராளமான
பெண்மணிமார்கள் தெருங்கியும்
அவரின் ஆதவாளர்கள் மகிழ்ச்சியும்
பெருமகிழ்ச்சியாகத் தழந்திருந்தமையால்
அவ்வாக்கு (1973) பெண்மணிமாரை
வருத்தம் தெரிவித்தனர். ஹர்மனின் வெற்றி
முன்பு, அவராக்கியம், மக்களைத் திரட்டி
ஒன்று சேர்ந்தவை இடைவழிய முயற்சி
இவைவெல்லாம் ஒன்றிணைந்ததே இந்த
நேரம் பரிசின் மதி எணவாம்.

இவ்வாண்டு சவீடன் நாட்டிலிருந்து
சாதாரணத்துக்கான பரிசீனைப் பெறும்
மற்றையவர்

லேமாக் கோவி

2009ஆம் ஆண்டு "மிகவும் கதிரியசாஸியை
பெண்" என்ற பட்டத்தையும் பாராட்டையும்
பெற்றுக் கொண்ட "லேமாக் கோவி"
நன்றிப்படம் ஊக்கம் மிகுந்த சேவையால்
இவ்வாண்டு அமைதிப்படை போயல் பரிசைப்
பெற்றுக் கொண்டதால் தனக்கும் தனது
நாட்டு மக்களுக்கும் பெரும் பெருமையைத்
கேட்கத்தகுந்தவரார். 1972இல் பிறந்த இவர்,
1988 தொடக்கம் 2008 ஆண்டு வரை மக்களை
உலகிய பெருமையான உலகாட்டு மத்தியந்த
நேரில் கண்டு அறுபவத்தவர்.

எந்த நாட்டில் பந்தம் இம் பெற்றாடும்
அதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள்
குழந்தைகளும் பெண்களும் உயர், பொருள்,
இருப்பிடம், உடலில் அங்கங்கள் வளர்
பாவற்றையும் இழந்து தவிக்க வேண்டிய
துயரமான நிலையைச் சாஸியேற்றுத்
பெண்கள் பதும் அல்லல் கொல்லியாளரது.
வலியே மன் உடந்த 14 வருடங்களாகத்
தொடர்ந்து நடந்த உலகாட்டு மத்தியந்தினால்
சைபீரிய மக்கள் பதும்பாட்டைக் கவனித்த
லேமாக் கோவி இவ்வாண்டு பந்திலிருந்து மக்களை
மக்கியமாகப் பெண்களை விடுவிக்க
லேமாக்குமென வறுகொண்டு எழுந்தார்.
மக்கள் மத்தியில் அறிகள் நினைவைப் பற்றி
விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்.

சைபீரிய மக்கள் மத்தியந்த மத்தியந்த மக்களை
கவனித்த ஹர்மன் அறிகள் உலகமைய அறிமையம்
கருத்துகளைக் கேட்கவும் ஏராளமான பெண்மணிமார்கள்
தெருங்கியும் அவரின் ஆதவாளர்கள் மகிழ்ச்சியும்
பெருமகிழ்ச்சியாகத் தழந்திருந்தமையால் அவ்வாக்கு (1973)
பெண்மணிமாரை வருத்தம் தெரிவித்தனர். ஹர்மனின் வெற்றி
முன்பு, அவராக்கியம், மக்களைத் திரட்டி ஒன்று சேர்ந்தவை
இடைவழிய முயற்சி இவைவெல்லாம் ஒன்றிணைந்ததே இந்த
நேரம் பரிசின் மதி எணவாம்.

முன்னாள் ஜனாதிபதி சான்ஸ் ரெயினருக்கும் கிளர்ச்சியாளர்களுக்குமிடையிலான யுத்தத்தை திறந்துவைத்து போரி போர்முனைகளிலும் ஷைல், துப்பாக்கித் தாக்குதல்கள் மத்தியிலும் தமது கொள்கைகளை முன்னவைத்தார். பிரார்த்தனைகளிலும் மெட்ரோபீட்டுப் போர்நிகழ்ச்சி மக்களைத் தட்டி எழுப்பி உசார்ப்படுத்தினார்.

இனமத வேறுபாடு பாராது கிரிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமயப் பெண்களையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி சிறு சிறு குழுக்களை ஏற்படுத்திப் போரினால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு உணவு, உறையுள் உதவியும், மாற்றுத் திறனாளிகளைப் பராமரிக்கும், ஆரம்பக் கூறியும், பாதுகாப்பளித்தும் உதவி புரிந்தார்.

போரினால் பெர்க்கும் பாதிப்புற்றிருந்த இவர், காஷ்டின் மூலநாயத்தினவை அறிந்து நான் ஒரு உளவியல் ஆலோசகராகப் பரிந்து, பெற்றும் கொண்டுதொடு தனது கல்வியை சமூகத்தின் மேன்மையக்காய் பெரிதும் பயன்படுத்தினார்.

விடுதலையை கோக்கிய இவரது தூரநோக்குக் கிளை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தும் முறையில் இவர் பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்களை அணிதிரட்டி முனைநகல் கொன்றவியாவிற்கும் சென்று ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபடச் செய்தார். இது 2003ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. இவர்களுடைய போராட்டங்களில் பாடிப்புற்ற

சான்ஸ் ரெயினர் மூலநாயத்தின போரில் பல ஏமாற்றமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டதொடு பிற்பாடுகளைக்கு முகம் கொடுக்கப் பின்வாங்கியபடி வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பியோடவும் செய்தார்.

அவ்வேளையிலும் கூட வேலாக் கோவியின் தலைமையில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பெண்கள் ஒத்தோர்சுள்ளில்லை. இத்தனை நாசங்களுக்குச் சீரழிவுகளுக்குப் பரணமனை மான்ஸ் பெரிவர் எப்படியாவது கைது செய்யப்பட வேண்டும் என்ற வைராக்கியத்துடன் பெண்கள் எல்லோருமே ஒன்று நினைந்து நின்ற வேண்டினர் போராடினார்கள். அவர்களுடைய தீவிர முயற்சி பயனளித்தது. இறுதியில் சான்ஸ் ரெயினர் கைது செய்யப்பட்டார். வேலாக் கோவியின் தலைமைத்துவத்திற்குக் கிடைத்த பெருமெற்றியாகும்.

இப்போராட்டதின் போது வேலாக் கோவி, உள்நாட்டு யுத்தத்தில் மெட்ரோபீட்டுபோர் அதனை கைவிட்டு விலகும்வரை அல்லது மனைவிமரபான பெண்கள் கணவன்மார்களுடன் வலிந்த முறையுடன் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று, மனைவிமரபிலே அவர்களைக் கருத வேண்டும் எனவும் மிகப் முனைவவன ஆனால் கடுமையான வேண்டுகோள் ஒன்றையும்

இவ்வாறான அட்சய நிதியை மனைவிமரபான பெண்களுக்குக் கட்டவேண்டிய கோரிக்கை தற்போது மனைவிமரபான பெண்களுக்குக் கட்டவேண்டிய கோரிக்கை

பெண்பாண்டி மந்தியில் விடுத்திருந்தார். இவ்வெண்பாண்டி கப வேளையில் வெற்றிக்கு விந்தாக அமைந்திருந்தன. இப்படிப் பல இடங்களிலான பாடகளை மிகுந்த வைராக் கிவந்து வன் உயர்வு மலையமல்தான் னைபிரியாவில் யுத்தம் முடிவுற்று அமைதி கிடைக்கப்பட்டு விடைபெறியபொழுது யாருமே மறுப்பதற்கில்லை. இவ்வருடைய சாதியினாரை இன்னொரு நடவடிக்கைகளைக் கருத்தில் கொண்டு வேலை பார்த்து குழுவின் "இனமத பிபதங்களைக் கடந்து பெண்கள் மந்தியில் வல்லொளையும் ஒன்று சேர்த்து நாட்டினரும், மக்களும், இவ்வாறு, எதிர்ப்பாலை நிலைகளை நிலைவாபடுத்தி அவர்கள் அபுர்ஷாப் பறித்து வெள்ளும் பாடினாள்

விழிப்பாண்டியினால் வந்து எந்திரி நாட்டை நீண்ட காலமாகச் சிள்ளாபின்னாமாக்கிச் சிலவருடைய பிடிபட்டவர்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார். அப்பொழுது பெண்பாண்டி அபிரியாவில் சுதிர்ப்படவும், அரசியலிலே பெண்களுக்கு உரிய இடம் கிடைக்கவும் முடிய வகையில் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பத்தாம் நூற்றாண்டின் பின்னரும் வாளாவிடாது தொடர்ந்தும் பெண்கள் மந்தியில் பல்வேறு பொதுப்பணிகளை அறிமுகப்படுத்தி நிலைநிறுத்தி வந்தார்" என மனப்பூர்வமாக மேலா வேலினால் பாடப்பட்டிருக்கின்றனர். ■

கலாஞ்சலி

கொழும்பு நகரில் சங்கம்

பெரிய அவ்வை அரங்கம்

**காணாத
அதிர்வுகள்**

முலகம்

உன் முகம் புதைத்துக் கொள்ளும்
பள்ளங்கள் தேறும்
இமை திறக்கின்றன என் கண்கள்
அந்நாளும் ஒளித்துக் கொள்ள
முடியாத பாடித்த

கவர்போடி அழகுறுகளை
அடித்துக் கொண்டு போக முடியாதபாடித்த
அடக்கி வைக்கிறேன்
என் அகிரகைளை

பறக்கின்ற விமானம்
போயின்ற வேகத்தில்
யூர எறிந்த நிழல்களாய்
உதாசினங்களை
காணாது எறிந்து
போயின்றேன் முனைகரந்த

தனியே தளங்குபென் வாய்வு
என் காதலை
என் கவலை
எல்லாமாயிந்த
என்னை
மீதிர் கடித்த பாடி

கவிஞர் திலகபாமா

ச லுயம் என்பது கலாசார விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள், வழக்காறுகளைக் கொண்ட மக்களின் தொகுதியைக் குறிக்கும். இச்சமூகம் சிறுவர்கள், பெண்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள், ஆண்கள் எனப் பல பிரிவினரை உள்ளடக்கியதாகும். நாகரீக மாற்றம், காலமாற்றம் என்பவற்றால் அச்சமூகத்தினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கலாசார விழுமியங்கள் நம்பிக்கைகள் வழக்காறுகள் என்பனவற்றில் சிலமாற்றங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டுள்ளன. எனினும், கணவனை இழந்த பெண்கள் தொடர்பான பார்வையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பார்வையில் பாரிய நாடகமான மாற்றங்கள் ஏதாவது ஏற்பட்டதா என்பதில் இன்றும் லுயம் நிலவுகின்றது.

பலநூலப்பட்ட பெண்களை நான் சந்தித்தபோதும் யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்கள் பல தளங்களிலும் எதிர்தொக்கும் பிரச்சினைகளாலும், அதனால் ஏற்படும் நாக்கங்கொழும்பும் அவர்கள் சமூக அலகில் தனித்துவிடப்பட்ட பெண்களாகவே

**பெண்பொருள் ஒன்று
பெண்பொருள் ஆதல**

**யுத்தத்தினால்
கணவனை இழந்த
பெண்களின்
பிரச்சினைகள்**

காணப்படுகின்றார்கள். எமது சமூகத்தில் குடும்பத்தில் வருமானமட்டுபவர்களாக ஆண்கள் காணப்படுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் யுத்த சமூகத்தினால் தீயர் என வற்பட்ட கணவனின் இறப்பினால் தொடர்ந்து எதிர்தொக்கும் முக்கிய பிரச்சினையாகக் குடும்ப வருமானம் காணப்படுகின்றது. கணவனை இழந்த பெண்களின் குடும்பங்களில் வருமானம் சட்டவெண்டிய வகிபாகமானது பெண்களால் உடனடியாக எடுக்கப்படுகின்றது. அதுவும் இடம்பெயர்ந்த சூழலில் தீரந்தா இறப்பிடம் எதுவும் அற்ற நிலையில் தனித்துக் குடும்பத் தலைமையைத் தீயர் என எடுக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகின்றது.

இது தனியே பொருளாதாரப் பிரச்சினை என்றாலில் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் நாளைக்கும் எதிர்தொக்கும் கலாசார ரீதியான பார்வைகளும் புறந்தள்ளல்களும் பாரிய உளச்சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. யாழ் சமூகத்தைப் பொறுத்தளவில் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு மேலதிகமாக இத்தகைய பெண்கள் சட்டரீதியான பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றார்கள். எனினும் இது தேசவழுவமைச் சார்ந்திருந்து உட்பட்ட பிரச்சினை, அது மட்டுமன்றி இத்தகைய குடும்பங்களுக்கு மட்டுமீதியாக சமூக குடும்பத் தளங்களில் வழங்கப்பட்ட உதவிகள் கடந்த காலங்களிலும் ஒப்பிடும் போது வெறுவாகக் குறைந்து வருகின்றமை மிகவேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

சுதா 28 வயதுப் பெண். இறுதி யுத்தத்தில் கணவன் செல்வீச்சினால் இறந்தார். மூன்று பிள்ளைகள் மூத்தவன் வயது 10, இளைய மகள் வயது நான்கு. செல்வீச்சினால் சுதாவும் இளைய மகளும் பலத்த காயங்களுக்கு உட்பட்டு சிகிச்சையின் பின்னர் தற்போது ஆரோக்கியமான நிலையில் உள்ளார்கள். கணவனை இழந்த சுதாவுக்கு கவலைகள் பலதளங்களில் இருந்தும் எழ ஆரம்பித்தன. “என்னுடைய வாழ்க்கைத் துணையை இழந்து விட்டன். முற்று முழுதாகக் கணவனின் வருமானத்தில் நம்பியிருந்த எங்கடை குடும்பத்தை எப்படி இனி நான் தனியப் பார்ப்பது. பிள்ளைகளை எப்படி படிப்பிப்பது. கூலி வேலைக்குப் போவோம் என்றால் என்னுடைய கடைசிப் பிள்ளையை யாருடன் விட்டுப் போவது. யாழ்ப்பாணத்தில் கட்டுக்கோப்பாக வாழ்ந்த எங்கள் குடும்பம் சாதி மாறிக்கட்டியதால் என்னை ஏற்க மறுத்த நிலையில் எப்படிப் போய்ச் சகோதரர்களுடன் இருப்பது? எனக்கென்று காணியில்லை. வீடு இல்லை. இவ்வளவு நாளும் தந்த நிவாரணத்தை நிப்பாட்டிடினம். இறப்புப் பத்திரம் எடுப்பதாயின் ஊருக்குப் போறதுக்கும் பஸ் காசில்லை. பிள்ளைகளை யாருடன் விட்டிட்டுப் போவது?

இப்படியான பதிவுகளுக்கு நான் அடிக்கடி நிறுவனங்களுக்குச் சென்றால் அக்கம் பக்க வீட்டுக்காரரின் சந்தேகப்பார்வை “புருசன் செத்தாப் பிறகு இவவுக்கு என்ன அடிக்கடி வெளியாலை உலாத்து” என சொல்கிறார்கள். இனி நான் நல்ல காரியங்களுக்கு முன்னுக்கு நிற்க ஏலாது. முழிவிழத்திற்கு உதவாதனான். பிள்ளைகளுக்கு முன்னால் அழவும் ஏலாது. நான் அழுதால் அவர்களும் அழுவார்கள்...” இது சுதாவின் கவலை மட்டுமல்ல. யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த ஆயிரக்கணக்கான பெண்களின் யதார்த்தநிலை இதுவாகும்.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்

அலை அலையாக எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபடமுடியாத பெரும்பாலானவர்கள் இது எமது வாழ்வின் விதி என ஏற்று வாழ்ந்து கழிப்பவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இவர்களின் பிரச்சினைகளை பொருளாதார, உள், சமூக, சட்டம், மறுமணம் என்னும் தளங்களில் நோக்கினால்... இத்தகைய பெண்கள் பெரும்பாலும் முற்று முழுதாகக் கணவனின் வருமானத்திலேயே தங்கியுள்ளனர்.

கணவனின் இறப்பினைத் தொடர்ந்து குடும்பத்தினைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கு தேவையான வருமானமீட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் கல்வி மற்றும் தொழில்சார் திறன்கள் அற்றவர்களாகவே காணப்படும் நிலையில் முறைசாராத துறைகளில் மிகக்குறைந்த சம்பளத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகின்றது. எனினும் கல்வி வாய்ப்பைப் பெற்ற பெண்களாக இருந்தால் கூட வேலை வாய்ப்பினைப் பெறுதல் என்பது மிகவும் சவாலான விடயமாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படுகின்றது. கொட்டேகொடவின் கூற்றின்படி “அதிகமான பெண்கள் குறைந்தளவான ஆற்றல் பொதுஅறிவு என்பன காரணமாக மிகவும் வறுமையான சூழலிலேயே வாழ்கின்றார்கள்” (கொட்டே கொட 1997:15).

பெண்கள் வேலை வாய்ப்பற்று இருப்பதற்கான காரணங்களாகத் தமது குழந்தைகளை பராமரிப்பதற்கு ஒருவர் இல்லாத நிலை, போதிய திறன்கள் இன்மை, பிரயாணம் செய்வதற்கான சைக்கிள் இன்மை, சமூகத் தொடர்புகள் இன்மை, கல்வியறிவின்மை, நவீன தொழிற்பு அறிவின்மை, சிலசந்தர்ப்பங்களில் நாட்கூலி பெறுதல் தொடர்பாக பாரபட்சங்களையும் எதிர்நோக்கினார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் தமது பிள்ளைகளில் பாடசாலைக் கட்டணங்களை செலுத்த முடியாத நிலையில் அப்பிள்ளைகளின் கல்வியைக் கூடப் பாதிக்கின்றது. தனிநபர் ஒருவர் இத்தகைய பிரச்சினைகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதை ஒரே தடவையில் எதிர்நோக்கினார். அத்துடன் இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டது. இவர்களில் சிலர் அடுத்தவேளை சாப்பாட்டினை எவ்வாறு தனது பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற நிலையில் காணப்படுகின்றார்கள். இதனால் தமது நாளாந்த வாழ்க்கையை மிகவும் சிரமத்துடன் கழிக்கின்றார்கள். இத்தகைய பிரச்சினைகளை அனேகமானவர்கள் அமைதியாகத் தமது விதி எனத்தாங்கிக் கொள்கின்றார்கள்.

உளரீதியான பிரச்சினைகள்

பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு மேலதிகமாக இத்தகைய பெண்கள் உளரீதியான மற்றும் உணர்வு ரீதியான பிரச்சினைகளைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். வருமான மீட்டுபவர்

மற்றும் பாதுகாவலர் என்ற அடிப்படையில் கணவனின் இறப்பானது உளரீதியான பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். அவையாவன மனச்சோர்வு, நெருக்கீடு, நெருக்கீட்டிற்குப் பிற்பட்ட மனவடு, தற்கொலை எண்ணம், மெய்ப்பாட்டு முறைப்பாடு, பதகளிப்பு என்பனவாகும்.

ருவான்புர கூறுகையில் "கணவனை இழந்த பெண்கள் தமது பெண்பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்ற நெருக்கீடு காணப்படுகின்றது. இது அவர்களுக்குப் பொருளாதார மற்றும் உளவியல் சார்பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். (ருவான் புர 18: 2004) கணவனின் இறப்பைத் தொடர்ந்து அவர்கள் வீட்டுவேலைகள் மற்றும் குடும்பத்துடன் தொடர்பான வெளிவேலைகளையும் செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள். அத்துடன் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்படல், தமது பிள்ளைகளை வளர்த்தல், கல்வி கற்பித்தல் என்பவை தொடர்பான திடீர் பொறுப்புகளை ஏற்க வேண்டிய நிலையினால் உளரீதியான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றது..

சமூகப் பார்வை தொடர்பான பிரச்சினைகள்

கணவனை இழந்த பெண் என்ற காரணத்தினால் எமது சமூகத்தில் பல சமூக கலாசார ரீதியான பிரச்சினைகளைப் பெண்கள் எதிர் கொள்கின்றார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் நல்ல காரியங்களுக்கு முன்னிற்க முடியாதவர்கள் எனவும் கணவனின் இறப்பிற்குக் காரணம் அந்தப் பெண்ணின் இராசி இல்லாத தன்மைதான் என்றும் சமூகத்தின் பழிச்சொல்லுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். இத்தகைய பெண்கள் வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் பல்வேறுபட்ட குடும்ப சமூகத் தளங்களில் பாரபட்சங்களுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். எனினும் இத்தகைய கலாசாரப் பிரச்சினைகள் அவர்களின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலையினைப் பொறுத்துப் பாதகமான நோக்குகள் மாறுபடுகின்றன. இந்தப் பெண்கள் தமது கணவன் இல்லாமல் வாழாதல் என்பது தமது "பாதுகாப்பினை" கேள்விக் குறியாக்கி உள்ளது எனக் கருதுகின்றார்கள். தமிழ்ச் சமூகத்தில் கணவனை இழந்த பெண்கள் மங்களகர மற்றவர்கள் எனவும் அவர்கள் சமூகத்தில் இருந்தும்

அலை அலையாக எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபடமுடியாத பெரும்பாலானவர்கள் இது எமது வாழ்வின் விதி என ஏற்று வாழ்ந்து கழிப்பவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களின் பிரச்சினைகளை பொருளாதார, உள, சமூக, சட்டம், மறுமணம் என்னும் தளங்களின் நோக்கினால் இத்தகைய பெண்கள் பெரும்பாலும் முற்று முழுதாக கணவனின் வருமானத்திலேயே தங்கியுள்ளனர்.

மங்களகரமான நிகழ்வுகளில் இருந்தும் ஒதுக்கப்படுகின்றார்கள்.

மறுமணம்

கணவனை இழந்த பெண்கள் மங்களகரமற்றவர்கள் மற்றும் அவர்கள் தனது கணவனின் நினைவுகளுடன் மட்டுமே வாழ வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றார்கள். மறுமணம் என்பது சமூகத்தில் பிரச்சினையான விடயமாகவே உள்ளது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் தாமாகவே மறுமணம் செய்ய விருப்பமில்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. பெரேரா கூறுகையில் "முதல் கணவரின் இறப்புப் பத்திரம் பெறாத நிலையில் மறுமணம் என்பது சட்டரீதியான ஓர் பிரச்சினையாகும். (பெரேரா 1999: 77)".

சட்டரீதியாக மறுமணமானது தடுக்கப்படாத போதும் சமூக ரீதியாக அவள் திருமணமாகாது இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சட்ட ரீதியான பிரச்சினைகள் எனும்போது யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை தேச வழமைச் சட்டம் அமுலில் உள்ளது. இதன் பிரகாரம் திருமணமான பெண் ஒருவர் தனது சொத்துக்களை கணவரின் சம்மதத்துடனேயே விற்கலாம் அல்லது ஈடு வைக்கலாம். இதனால் அசையாச் சொத்துக்களை விற்றல் ஈடு வைத்தல் என்பன கணவனை இழந்த இறப்புப் பத்திரம் பெறுவதற்கான சிக்கல்களை மேற்கொள்ளும் மற்றும்

காணாமல் போனோரின் மனைவியருக்கு ஓர் பிரச்சினையாக உள்ளது.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்கள் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகச் செய்ய வேண்டியவை:

- விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்த வேண்டும்
- சமூகத்தில் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் ஆதரவான முறையில் செயல்படுதலின் அவசியத்தை எடுத்துக் கூறல் வேண்டும். சமூகப் பார்வை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- நாளாந்தம் செலவழிக்கும் ஆடம்பரச் செலவில் ஒருபகுதியினை இவ்வாறான குடும்பங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு சமூகம் முன்வருதலைத் தூண்டுதல் வேண்டும்
- பாரிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்துப் பெண்களுக்கான தொழில் வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டும்
- கணவனை இழந்த பெண்களைத் துன்புறுத்தும் கலாசாரப் பார்வையினை மறுசீரமைத்தல் உ- ம் கணவனை இழந்த பெண்கள் மங்களகரமான நிகழ்வுகளில் பிரதான சடங்குகளில் பங்குகொள்வதற்கு தளம் அமைத்துக் கொடுத்தல்.
- கணவனை இழந்த பெண்கள் தொடர்பாக கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு கூர் உணர்வினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- வேலை செய்யும் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்களுக்கான விசேட வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். உதாரணமாக சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்
- கிராமமட்ட அமைப்புகளை பயிற்சி வழங்குதல் மூலம் சமூக குடும்பத் தளங்களில் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைக் கையாளுதல்
- பால்நிலை தொடர்பான கூருணர்வுடன் கூடிய உளவளத்துணை நிலையங்களை ஆரம்பித்தல்
- ஊடகங்கள் மூலம் சரியான பிரச்சாரங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இறப்புப் பத்திரம் ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களை மேற்கொள்ளல்
- இலவச சட்ட சேவை நிலையங்களை உருவாக்குவதுடன். அது தொடர்பான தகவல்கள் மக்களை சென்றடையக் கூடிய நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும்
- மறுமணம் செய்தல் தொடர்பான சமூக

ரீதியான பாதகமான எண்ணப்பாடுகளை நீக்க விழிப்புணர்வு நிகழ்வுளை ஏற்பாடு செய்தல்

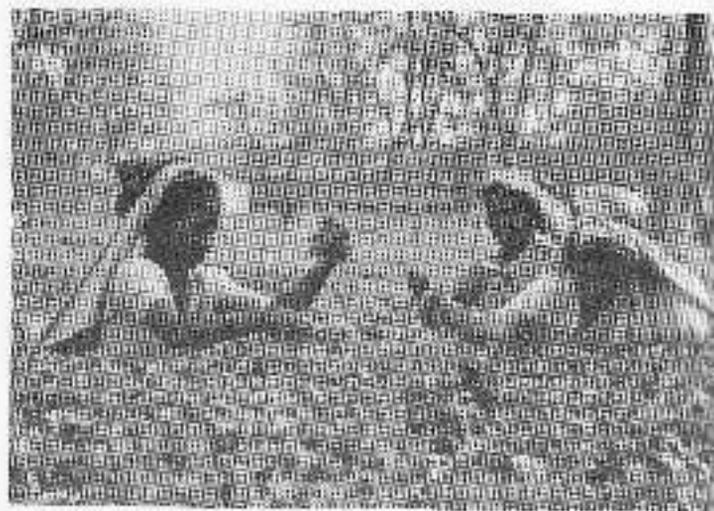
- தேசவழமைச் சட்டத்தில் உள்ள திருமணமான பெண்கள் தமது அசையாச் சொத்துக்களை தமது கணவனின் சம்மதத்துடன் விற்க அல்லது ஈடு வைக்க வேண்டும் என்ற அம்சங்களை சட்ட மறுசீரமைப்பு மூலம் மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்தல்
- கணவனை இழந்த பெண்களுக்கான பொருளாதார சமூக பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தல். உதாரணமாக முறைசாராத தொழில்களில் ஓய்வூதியத்திட்டம் வினைத்திறனுடன் நடைமுறைப்படுத்தல்.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்கள் பொருளாதார சமூக கலாசார உளவியல் மற்றும் சட்டம் சார் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பொதுவாக தமிழர்களது மரபுப்படி கணவனை இழந்த நிலையில் அவர்களது இரத்த உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களினால் ஆறு தொடக்கம் ஒரு வருடத்திற்கு பொருளாதார மற்றும் குடும்ப ஆதரவு வழங்கப்படுதல் வழமையாகும். எனினும், தற்போதைய சூழ்நிலையில் இத்தகைய பெண்களுக்குக் குடும்ப சமூகத் தளங்களில் பொருளாதார மற்றும் உளரீதியான ஆதரவு கிடைப்பதென்பது அருகிக் கொண்டுபோகும் போக்குக் காணப்படுகின்றது.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்த பெண்களும் மனிதர்களே. ஏற்கனவே பல்வேறுபட்ட இறப்புகள், உடமை இழப்புகளினால் துன்புறும் அவர்களை மேலும் பாரபட்சம் காட்டுதல் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சலுக்கு ஒப்பானது. இலங்கைப் பெண்கள் பட்டயத்தில் பிரிவு 15 சமூக மனப்பாங்குகளில் விதவைகள், கணவனை இழந்த பெண்கள், தனித்த பெண்கள் என்பவர்கள் தொடர்பான பாதகமான சமூக எதிர்பார்க்கையினை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்பதற்கு அமைவாகக் கணவனை இழந்த பெண்களின் ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு வழி அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு சமூக அலகில் அனைவரும் காத்திரமானதும் கனதியுமான பங்களிப்பை வழங்குதல் வேண்டும். அதை இன்றே தொடங்குவோம். ■

உதயனி நவரத்தினம்

இலங்கையில் இலங்கையினர்
சனத்தொகையின் 99 மலையக
மக்களின் சனத்தொகை 5.1
சதவீதமாகும் (தொலைவு அடிப்படையில் விபரத்
தரணைக்களம்-இலங்கை, 2001). இவர்களில்
பெண்களின் தொகை 47.5% எனும் வகையில்
இலங்கைப் பெண்களின் மூலக்கொத்த
சனத்தொகையில் இலங்கையின் 7.5% யாது
என்பது தொடர்பில் இலங்கையில் கூறிவிட
முடியாது. மலையகத்தைக் குறிப்பாக
பெருந்தோட்டத்தொழிலைக் களமாகக் கொண்டு
பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும்,
பெண்களின் சனத்தொகையைப் பற்றி அவை
என்று கொள்ளவில்லை. ஆராயும்விட
இலங்கையினர் மலையகப் பெண்களின்
நிலைமையை மாதிரியானவையாக அல்லது
மாற்றவற்றுக்கு முயற்சித்தவையாக என்றால்
அங்கில் இந்த மக்கள் குடியேறு என்ற
கூறலுள்ளும்,

பெண்களின் சனத்தொகை

ஏனைய சமூகப் பெண்களிலிருந்து தனித்துவிடப்பட்ட மலையகப் பெண்கள்

தோட்டங்களில் தொழிலாளிகளாகப் பணிபுரியும் பெண்கள், மலையகத்தை
விடுத்து வெளியிடங்களில் ஆடைத்தொழிற்சாலைகளிலும், கொழும்பு
போன்ற நகர்ப்பகுதிகளில் வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்போர் மற்றும்
மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக வேலை செய்வோர்
என்போரைப் பிரதானமாகக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் பிரச்சினைகள்
வித்தியாசப்பட்டதாகவும் தனித்துவமானதாகவும் இன்றளவில் கூடப்
பாரியளவில் பேசப்படாத ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றது.

மலையகப் பெண்கள் குறிப்பாகப்
பெருந்தோட்டத்துறைப் பெண்களுக்கு
பல்வேறு பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன
என்பதைவிட எல்லா விடயங்களிலும்
பிரச்சினையென என்று கூறுவதே மலையகப்
பெருந்தோட்டமும் விடிந்தது மூலம் இன்னும்
வரை பண்ணைக்கொருள் உட்பட இருக்கும்
இவர்கள் பல வகையினராவர். தோட்டங்களில்
தொழிலாளிகளாகப் பணிபுரியும் பெண்கள்,
மலையகத்தை விடுத்து வெளியிடங்களில்
ஆடைத் தொழிற்சாலைகளிலும், கொழும்பு
போன்ற நகர்ப்பகுதிகளில் வீட்டு
வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்போர் மற்றும்
மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் வீட்டுப் பணிப்
பெண்களாக வேலை செய்வோர் என்போரை
பிரதானமாகக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின்

பிரச்சினைகள் வித்தியாசப்பட்டதாகவும்
தனித்துவமானதாகவும் இன்றளவில் கூடப்
பாரியளவில் பேசப்படாத ஒன்றாகவும்
காணப்படுகின்றது.

இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசப்
பெண்களின் பிரச்சினைகளை, அவர்களுக்கு
ஏற்படும் வலியுறுதல்களை உடனடியாக
வெளிக்கொணர்ந்து பாதிக்கப்பட்டு
பெண் சார்பாகப் காணப்படாத பல்வேறு
பயிற்சாலைகள் பெறப்படுகின்றபோதிலும்,
மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினையினர்,
அவர்களுக்கெதிராக நடைபெறும்
வன்முறைகள் என்பன பற்றி அவர்கள் ஊழல்
பிரதேசத்திலும், தேசிய நிதியிலும், சர்வதேச
நிதியிலும் எந்தளவிற்குப் பேசப்படுகின்றன

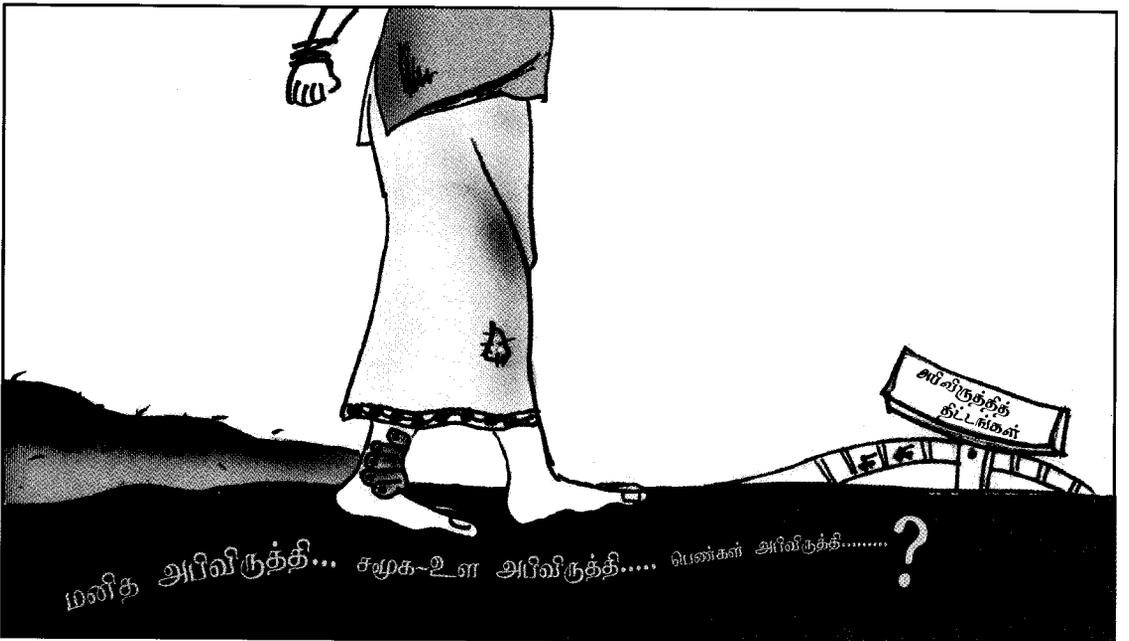
இதுமட்டுமல்ல தமது தாயகம் என எமது மலையகப் பெண்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கும் தென்னிந்தியாவிலும் இதே நிலைமைதான் உள்ளது. அங்குள்ள செயற்பாட்டாளர்களிடம் மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகள் சர்வதேச அரங்குகளில் ஒலிக்கவில்லையே எனக் கேட்டால் எப்போதாவது நடந்த ஒரு கலந்துரையாடலில் கதைத்த “பாட்டிக் கதையைக்” கூறுவார்கள். ஆனால், ஓர் பிரச்சினையை சாதாரணமாகக் கூறுவதற்கும், அதனை முதன்மைப்படுத்தி முக்கியப்படுத்திக் கூறுவதற்கும் பலன்கள் வெவ்வேறுபட்டவை. காரணம் ஒரு மாநாட்டில் அல்லது சர்வதேச அரங்குகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொண்டு வரும்போது அதனை அடையாளப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகமாகும். எவ்வாறெனினும், இன்றுவரை மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகள் பத்தோடு பதினொன்றாகக் கொண்டுவரப்பட்டதேயன்றி தனியொரு முக்கியத்துவம் வழங்கிப் பார்க்கப்படவில்லை.

எனவே, இவ்வளவு காலமும் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளை திரும்பிப் பார்க்காத சமத்துவம் பேசும் பெண்ணியவாதிகளும், பெண் செயற்பாட்டாளர்களும் இதனை ஒரு நிமிடம் சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியமாகும். இதனைவிட மலையகத்தில் செயற்படும் செயற்பாட்டாளர்களும் ஒரு வட்டத்திற்குள் நின்று மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளை

அணுகாமல் பாரிய தளத்திலிருந்தும் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்தும் புதிய அணுகுமுறைகளோடும் மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளை கையாள வேண்டிய தேவையில் உள்ளோம்.

இன்று மலையகத்தில் பல மாற்றங்கள் உருவாகி வருகின்றன. படித்த இளைஞர் கூட்டம் சமூக மாற்றத்தினை வேண்டிப் பல முயற்சிகளை செய்வதனை அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக இரத்தினபுரியில் இயங்கும் “செவ்வொளி வீதி நாடகக் குழு” பெண்களுக்கெதிராக நடக்கும் வன்முறை தொடர்பாக மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு செய்து வருவதனைக் காணலாம். இதன் விசேட அம்சம் யாதெனில் இந்நாடகக்குழு மலையக இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றமையாகும். எனவே மலையகப் பெண்களுக்கு அச்சமூகக் கட்டமைப்பில் நடைபெறும் வன்முறைகளையும், ஏனைய சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் உணர்ந்துள்ள நாம், எமது பெண்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து உண்மையான ஆண், பெண் சமத்துவமான ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கு நாமே செயற்பட வேண்டும் என்பதோடு அதற்காக முதலாவதாக மேற்கண்டவாறான முற்போக்குள்ள இளைஞர், யுவதிகள் அணிதிரள வேண்டிய அவசியம் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது. ■

கமலேஸ்வரி லெட்சுமணன்

Copyright © 2011 by Noolaham Foundation. All rights reserved.

சென்னை
மேன்மை
நெருக்கடி

கொழுமபு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

தனித்து விடப்பட்ட பெண்களும் குழந்தைகளும்

வாழ்வாதாரச் சீக்கல்கள்

எமது சமூகத்தில் மேற்கூறப்பட்டது போன்று நாளுக்கு நாள் பெண்களுக்கெதிரான உரிமை மறுப்புகள் தொடக்கம் வன்முறைகள் எனப் பிரச்சினைகள் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கின்ற போதும், ஊடகங்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகும் பெண்கள் பற்றிய விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது குறைவாகவே உள்ளது. ஊடகங்களைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் பிரச்சினைகளை இரண்டாம் பட்சமாக நோக்குகின்ற பார்வை இன்னும் மாறவில்லை என்றே கூறலாம்.

வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் தனித்து விடப்பட்ட பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்களில் இளவயதுப் பெண்களை அடிக்மொகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் பலர் யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்தவர்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் எனப் பலவாறான பாதிப்புகளை அனுபவித்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் யுத்த காலத்தின் போது விடுதலைப் புலிகளால் திகழ்த்தப்பட்ட கட்டாயமான ஆட்சேர்ப்பிற்குப் பயந்து திருமணப் பதிவின்லி சேர்ந்து வாழ்ந்தோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் யுத்தத்தின் பின்னரே தமது திருமணப் பதிவுகளை மேற்கொண்டனர். இதேபோலவே தடுப்பு முகாம்களில் பல ஆண்கள், பெண்கள் தமது பாதுகாப்பு நிமித்தம் விரும்பித் திருமணம் செய்திருந்தனர். இவ்று இவ்வாறு திருமணம் செய்த பல பெண்கள் கணவன்மரால் அடித்துத் துரத்தப்படும் சாகக் குழந்தைகளோடு காவல் நிலையத்திற்கும், நீதிமன்றம்கும் தாபரிப்புப் பணத்திற்காக அலைந்து திரிகின்றனர்.

அவசர அவசரமாக உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட திருமணங்கள் பல பதிவின்லாத காரணத்தால் நீருபிக்க முடியாதவாறு உள்ளன. மீளத்திரும்பிய மின்னர் சம்பந்தப்பட்ட ஆண்களோ தமது மனைவியைக்கு எதிரான வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடுகிறோடு மட்டுமன்றி பெண்களை துவர்க்காறு தாய் வீட்டிற்கு தூரத்திடுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு குழந்தையோடு தனித்த விடப்பட்ட பெண்கள் பலர் மன உளைச்சலுக்கு உள்ளாகித்

தமது குழந்தைகளையும் வளர்க்க முடியாது தொழிலுக்கும் செல்ல முடியாது மனநல மருத்துவரை நாடிச் செல்வதை எம்மில் பலர் அறியவில்லை. ஆனால் தமது மனைவிமாரைத் துரத்திவிட்ட ஆண்களோ உடனடியாக வேறு திருமணம் செய்து வாழத் தொடங்கி விடுகின்றனர். இதில் வேதனைக்குரிய விடயம் என்னவெனில் யுத்தத்தின்போது இடம்பெயர்வு காலத்தில் இடம்பெற்ற திருமணங்களாதலால் பல பெண்களுக்குத் தமது கணவன்மாரது உண்மையான நிரந்தரமான விலாசமோ அல்லது இருப்பிடமோ தெரியாதுள்ளது. இதனால் மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பின்னர் பலர் காவல்நிலையத்திலோ அல்லது நீதிமன்றத்திலோ முறையிட்டு நியாயத்தைப் பெறுவதற்கு முற்படும் போது அவர்களால் சரியான விலாசத்தையும் தமது கணவன்மார் தொடர்பான தகவல்களையும் வழங்க முடியாதுள்ளது. அவர்களது இருப்பிடத்தைத் தெரிந்து வந்து சொல்லுமாறு பாதிப்படைந்தோரிடமே காவல்துறை கூறுகின்றது. வெளி மாவட்டங்களுக்குச் சென்று வாழுகின்ற ஆண்களை எங்கிருக்கிறார்கள் என்ற தெரிந்து கொள்வதில் பெரும் சிரமத்தைப் இப்பெண்கள் எதிர்கொள்கின்றார்கள். இதுவும் ஆண்களுக்கே சாதகமாக அமைந்து விட்டது. இதனால் குழந்தை உள்ள பெண்களுக்கான தாபரிப்புப் பெறுவதில் பெரும் நெருக்கடியை இவர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர்.

அத்தோடு வன்னிப்பகுதி மற்றும் மாந்தை மேற்குப் போன்றவற்றில் ஓரிரண்டு பெண்கள் அமைப்புகள் மாத்திரமே பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்குகின்றன. இவர்களாலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான பொருளாதார மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் இன்றியே உள்ளனர். வெளி இடங்களில் உள்ள தொண்டு நிறுவனங்கள் மீள்குடியேற்ற இடங்களுக்கு சென்று சேவை செய்ய முடியாதவாறான PTF அனுமதி மறுப்பு நிலையே இன்னமும் காணப்படுகின்றது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் பலர் தொழில் வாய்ப்பின்றியும் வருவாயின்றியும் நிரக்கதியாகியுள்ளனர். தமது பிள்ளைகளுக்குப் பால்மா வேண்டுவதற்கு வழியின்றி எத்தனை பெண்கள் தமது மனதையும் உடலையும் வருத்தித் தொழில் செய்கின்றார்கள் என்பதனை நாம் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை.

யுத்தம் காரணமாகக் காணாமல் போன கணவனை எங்கிருக்கிறார் என்றே தெரியாது

தேடுவதோடு, வருமானப் பற்றாக்குறையினால் சிரமப்படும் பெண்ணொருவர் தனக்கு ஏற்பட்ட நிலை தொடர்பாகச் சொல்லும் போது "எனது கணவரைக் வலுக்கட்டாயமாகப் புலிகள் பிடித்துப் போராட்டத்துக்குக் கொண்டு போன போது தப்பி வந்து என்னோடு சேர்ந்து வாழத் தொடங்கினார். சட்டப்படி பதிவு இல்லாத திருமணம். அவருக்கு அப்போது வயது 22. எனக்கு 25 வயது. என்னை விட அவருக்கு வயது குறைவு. புலிகளுக்குப் பயந்தே இருவரும் 2007 இல் தர்மபுரத்தில் இருக்கும் போது சேர்ந்து வாழத் தொடங்கினோம். பெற்றோர் சம்மதத்துடனேயே அவர்களே எம்மைச் சேர்த்து வைத்தனர். அந்த நேரம் பதிவு இயலாது. வயித்தில் பிள்ளை 4 மாதமாக இருக்கும் பேது அவரை மீண்டும் இயக்கம் பிடித்தது. அவர் ஓடி வந்ததால் காலில் சுட்டதாக அறிந்தேன். ஆஸ்பத்திரி எல்லாம் பார்த்தேன். அப்படி யாரும் இருக்கவில்லை. பின்னர் இடம்பெயர்ந்து வரும்போது அவரது அண்ணாவின் மனைவி சொன்னார் எனது கணவர் முள்ளிவாய்க்காலில் ஷெல் விழுந்து இறந்ததாக...ஆனால் காணாமல் போனோர் பட்டியலில் எல்லாம் பதிந்தேன். பூசாவில் இருப்பதாக சொன்னார்கள். ஆனால் விபரம் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் எனக்கு அவரைத் தேடிச் செல்லப் பண உதவி இல்லை. குழந்தையோடு இடையிடையே கூலித் தொழில் செய்து வாழ்கிறேன். அதுவும் நிரந்தரமாக இல்லை. இடையிடையேதான் இருக்கும். வருமானம் போதாது. குழந்தையின் செலவுக்கு சரியான கஷ்டமாக இருக்கிறது".

யுத்தத்தினால் உடலில் காயப்பட்டதோடு, கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணொருவர் கூறுகையில் "எனக்கு 20 வயது. 9 மாதப் பெண் குழந்தை ஒன்று உண்டு. யுத்தத்தில் கால், வயிறு போன்ற இடங்களில் காயப்பட்டிருந்தேன். முகாமில் இருக்கும் போது நானும் எனது கணவரும் விரும்பிப் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் சட்ட ரீதியாகத் திருமணம் செய்தோம். சிறிது நாட்களுக்குப் பின்னர் கிளிநொச்சிக்குப் போனோம். அதுதான் அவர்களது ஊர். அங்கு எனது கணவர், அவரது தாய் இருவரும் என்னை அடிப்பார்கள். உள்ளாடையோடு வீதிக்கு அனுப்பினார்கள். உடலில் காயம் இருந்தது. இப்போ மாறிட்டுது. பொலிசிடம் போய் சொன்ன போது என்னை அவர்கள் அம்மாவையிடம் அனுப்பினார்கள். சாப்பாடு தரமாட்டார்கள். அவர்கள் அள்ளி வந்த தண்ணி கூடக் குடிக்க விடமாட்டார்கள். பிள்ளை வயித்தில் இருக்கும் போது தள்ளி விட்டார்கள். அவர் முகாமில் தனியாக இருக்கப் பயந்து

குடும்பக்காரன் எனக் காட்டிக் கொள்ளவே என்னைத் திருமணம் முடித்தார். அவருக்கு மச்சாள் முறையில் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஏ.எல் படிக்கிறார். அவரைத் திருமணம் முடிக்கவே என்னைத் துன்புறுத்தினார்கள். நான் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு தற்போதும் மனநல மருத்துவரிடம் சிகிச்சை பெற்று வருகிறேன். எனது கணவருக்குப் பொலிசில் முறைப்பாடு செய்தோம். அந்த விலாசத்தில் யாரும் இல்லை எனக் கடிதம் திரும்பி வந்து விட்டது. தாபரிப்பு மாதிரி ஏதுவும் இல்லை. பொலிஸ் அக்கறையுடன் விசாரிக்கவில்லை. எனக்கு உடல் நலக் குறைவினால் செல்ல முடியாதுள்ளது. தனித்த குடும்பம் என எனக்கு எவ்வித சலுகையும் இல்லை. பாதிக்கப்பட்ட என் போன்றவர்களுக்கு உரிய சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியம். அம்மா, அப்பாவுக்கும் கூலித் தொழில் தான். ஏதோ அவர்களோடு சேர்ந்து இருக்கிறேன். தொழில் செய்ய விரும்புறேன். வீட்டிலிருந்து ஏதாவது தொழில் செய்யவே விரும்பம். குழந்தையை விட்டுப் போக முடியாது”.

எமது சமூகத்தில் மேற்கூறப்பட்டது போன்று நாளுக்கு நாள் பெண்களுக்கெதிரான உரிமை மறுப்புகள் தொடக்கம் வன்முறைகள் எனப் பிரச்சினைகள் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கின்ற போதும், ஊடகங்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகும் பெண்கள் பற்றிய விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது குறைவாகவே உள்ளது. ஊடகங்களைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் பிரச்சினைகளை இரண்டாம் பட்சமாக நோக்குகின்ற பார்வை இன்னும் மாறவில்லை என்றே கூறலாம். கூருணர்வுடன் சிந்தித்துப் பெண்கள் பிரச்சினைகளை அணுகும் போக்கானது மிகமிகக் குறைந்து கொண்டே போகின்றது. மேற்கூறப்பட்டது போன்ற வீட்டு வன்முறைகளை தாக்கத்தைப் பலரும் சாதாரண நிகழ்வாகவும், குடும்பத்தில் கணவன்-மனைவிக்கிடையில் இடம்பெறும் அன்றாட விடயமாகவும் கருதுவதனாலேயே அண்மைக் காலத்தில் கணவனால் கொலை செய்யப்பட்ட பல பெண்களை பரிதாபகரமான அகால மரணங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. தற்காலத்தில் பெண்களை உயிர் மற்றும் உரிமைகள் பெறுமதியற்றவையாகவே ஆண்களால் பார்க்கப்படுகின்றன. இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக கடந்த வருடம் பங்குனி மாதம் சாவகச்சேரி மீசாலையில் சாந்தி என்ற பெண்ணொருவர் கொடூரமாக சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுக்

கொலை செய்யப்பட்டமைக்கு, அப்பெண்ணின் கணவரும் அவரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவர்களுமே காரணம் எனக் கொண்டு சந்தேகநபர்கள் விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவையெல்லாம் குடும்ப ரீதியில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வன்முறைகளின் கொடூரத்தைக் காட்டி நிற்கின்றன.

ஊடகங்கள் பெண்கள் விடயங்கள் மற்றும் தேவைகள் எனும்போது சமையல், வீட்டு அலங்காரம், தையல், உடல் அழகுக்கலை, கர்ப்ப காலத்துப் பராமரிப்பு, சமையல் குறிப்புகளையே வரையறுத்துக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. கேசப் பராமரிப்பு, நகத்தை எவ்வாறு சீர் செய்வது, முகத்தைப் பொலிவுடன்

எமது நாட்டில் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டோர் அதிகளவில் பெண்களே எனக் கூறிக் கொண்டாலும் அவர்களுக்கான நியாயங்களை ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்த முனைவது மிக மிகக் குறைவானதேயாகும். இடப்பெயர்வின் பின்னர் ஏற்பட்ட இராணுவமயமாக்கல் சூழலில் மொழிப்பிரச்சினை, காணாமல் போனோர் பற்றிய தெளிவின்மைகளுக்கு மத்தியில் ஆண்களை விடப் பெண்களே அதிகளவில் நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

வைப்பதற்கு என்ன செய்யலாம்? முகத்திற்குப் பயன்படுத்தும் கிரீம் வகைகளை தன்மைகள் போன்றவற்றை மட்டுமே பெண்களுக்கான அல்லது பெண்களுக்காக என்ற தலைப்புடன் நடாத்தப்படும் நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து பிரசுரப்படுத்தியும் ஒளி, ஒலி பரப்பியும் வருகின்றன. இவை தவிர பெண்களுக்கு எவ்வித தேவைப்படும் இல்லையா? அல்லது பெண்களுக்காக இவ்வாறான நிகழ்வுகளே போதும் என்ற மட்டுப்படுத்தல்களை ஆணாதிக்கம் உருவாக்கிவிட்டதா? இவற்றையெல்லாம் மீறிப் பெண்களே தமது பிரச்சினைகளைக் கூற முன்வந்தாலும் ஆண்களை முழுமையாக உள்ளடக்கிய ஊடக சமூகம் எவ்வளவு தூரம் பெண்களை விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது என்று பார்த்தால் அங்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள், அவர்கள் தொடர்பான செய்திகள்

என்பன முக்கியத்துவமற்றனவாகவே கருதப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகின்றன. தற்போதெல்லாம் ஊடகங்களில் வெளிவருகின்ற பெண்களுக்கான பல நிகழ்வுகள், விடயங்கள் என்பன முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆதிக்கம் கொண்டவையாகவே மாறிவிட்டன. இயல்பு, யதார்த்தப்பாங்கு என்பன இல்லாது போய்விட்டன. இவை தவிர நாளாந்தம் எம்மிடையே சொல்லொணாத் துயரங்களை அனுபவித்து விட்டு மீண்டும் மீண்டும் பலவாறான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற பெண்களது யதார்த்தத்தை எப்போது நாம் புரிந்து கொள்ளப் போகின்றோம்?

எமது நாட்டில் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டோர் அதிகளவில் பெண்களே எனக் கூறிக் கொண்டாலும் அவர்களுக்கான நியாயங்களை ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்த முனைவது மிக மிகக் குறைவானதேயாகும். இடப்பெயர்வின் பின்னர் ஏற்பட்ட இராணுவமயமாக்கல் சூழலில் மொழிப் பிரச்சினை, காணாமல் போனோர் பற்றிய தெளிவின்மைகளுக்கு மத்தியில் ஆண்களை விடப் பெண்களே அதிகளவில் நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கின்றனர். அதுமட்டுமன்றி வன்முறையை எதிர் கொண்டுள்ளவர்கள் அல்லது சந்தேகிக்கப்படுவோர் மீதான சமூகத்தின் பார்வையை சில ஊடகங்கள் திசை திருப்புகின்றன. குறிப்பாக வன்செயலுக்கு உட்பட்ட பெண்கள் மீதான போலியான குற்றச்சாட்டுக்களை ஊடகங்கள் பரவலாக்குகின்றன. சலூதி அரேபியாவில் இருந்து திரும்பி வந்த ஆரியவதி என்ற பெண்ணின் உடல் மீது ஆணி அடிக்கப்பட்ட செய்தியை சில ஊடகங்கள் பொய்யானது என்றும், பின்னர் அவர் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர் என்றும், பின் சில நாட்களின் பின்னர் அவர் நாட்டுக்குத் திரும்புவதற்காகவே தனது உடம்பில் ஆணிகளை அடித்துத் திரும்பி வந்தார் என்றும் பலவாறான அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டன.

இதே போலவே பாலியல் பலாத்காரம் இடம்பெற்ற பெண்கள் மீதும் குற்றம் சுமத்தும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. அதாவது குட்டைப் பாவாடை அணிந்து சென்ற காரணத்தினால் பெண் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டதாகவும், பெண்கள் அணியும் ஆடைகளே அவ்வாறான சம்பவங்களுக்குக் காரணம் எனவும் குற்றம் சாட்டும் வழக்கம் அதிகரித்து வருகின்றது.

அவ்வாறாயின் தந்தை தனது சொந்த மகளையே பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்துவது மற்றும் துன்புறுத்துவது இன்று பல குடும்பங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆகவே இதற்கு எதனைக் காரணம் கூற முடியும்? இவ்வாறான செயற்பாடுகளால் பாதிப்புக்குள்ளானோர் மீண்டும் மீண்டும் துன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற நிலையே தற்போது உள்ளது. புலம்பெயர் நாட்டில் இருப்போர் கூட யுத்தத்தின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத்தின் போது பெண்கள் தொடர்பாகவும் அவர்களது வாழ்வாதாரம் தொடர்பாகவும் கருத்துக் கூறவோ அல்லது மேம்பாட்டை மேற்கொள்ளவோ முன்வரவில்லை. யுத்தத்தின் போது ஆயுதக் கொள்வனவிற்குப் பணம் வசூலித்த இவர்களால் தனித்து நிற்கும் பெண்களையும் அவர்களது குழந்தைகளையும் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றச் சிந்திக்கவில்லை. அண்மையில் கூட மோசடி வஞ்சக்கடத்தல் செய்யப்பட்ட சிறுமிகள் தொடர்பான செய்திகள் வெளிவந்தன.

இவ்வாறு ஓரிரண்டு தகவல்கள் வெளிவருகின்ற போதும் வெளிவராதவாறு இன்னும் எத்தனையோ சிறுமிகளது எதிர்காலம் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எம்மைச் சுற்றியுள்ள அரசியல் பலம் கொண்டோர் கூட இவற்றை நிறுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இவையெல்லாம் தோன்றுவதற்கான பொருளாதார பலமின்மை மற்றும் வறுமை நிலையை ஏன் இன்னமும் எம்மில் பலர் உணர மறுக்கின்றனர். திட்டமிட்டு ஒருசாராரால் நிகழ்த்தப்படும் கடத்தல் மற்றும் பாலியல் சுரண்டல் போன்றவற்றிற்கு இளைய சமூகம் உட்திணிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறு வன்முறைக்கு உட்படுத்திக் கொண்டு செல்வோர்கள் பற்றியும் அவற்றைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளைப் பற்றியும் ஏன் இன்னும் எம்மால் சிந்திக்க முடியாதுள்ளது?

யுத்தத்தினாலோ அல்லது ஆண்களால் தனித்து விடப்பட்ட அல்லது கைவிடப்பட்ட பெண்களை இனம் கண்டு அவர்களது வாழ்வாதாரத்திற்கு ஆக்கபூர்வமான செயற்பாட்டை முன்வைப்பது அவசியமான ஒன்றாகும். இல்லையெல் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகப் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகள் வஞ்சகர்களால் திட்டமிட்டு ஏமாற்றப்படுவதைத் தவிர்ப்பது கடினமாகும். ■

வடக்குக் கிழக்குப் பெண்கள் அமைப்பு

தாய் வழிச் சமுதாயத்தில் ~~செயல்பாடு~~ உயிர் பறிக்கா உதிரப் போக்கும், ஒரு உயிரைப் பிரசவிக்கும் கர்ப்பமும் பயத்தைத் தந்ததால் சமுதாயம் அவளைப் போற்றக் கூடிய நிலையைத் தந்திருந்தது. ஆனால் இயற்கையின் இரகசியங்கள் மெல்ல உடைபட்ட பிறகு இடைக்காலத்தில் அதே உடலைச் சொல்லியே அவள் அடிமைப்பட்டதக்க உணர்வுகளையும் தந்து மெல்ல மெல்ல தன் ஆதிக்கக் கரங்களை அவள் கழுத்தில் வைத்து, பெண் என்பவள் ஆணுக்கான உடைமைப் பொருளாகவும் மண், பொன் என்பதை சேர்த்ததன் மூலம் அவள் ஆணின் சுகத்துக்கானவளாகவும், வணிகமயமாக்கலின் போது நுகர்பொருளாகவும் மாற்றி விட்டது. இந்த ஆதிக்க சமுதாயம் மாற்றப்பட்டதை உணர முடியாத அளவுக்கு அதுவே பெண்ணுக்கு சுகம் என்னும் போதிப்பைத் தொடர்ந்து சமயம், மதம், இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றின் வாயிலாகவும் நிகழ்த்திய படி இருந்தது இந்த சமுதாயம்.

இன்னும் இன்றைய நடைமுறையில் பிறப்பில் நேர்ந்து விட்ட ஒன்றுக்காக தன்னுடைய இயல்புகளை வெளிக் கொணர முடியாதவளாகவும், வலிகளையும் உணர்வுச் சிதைவுகளையும் அதுதான் உன் இயல்புகள் என போதிக்கப்பட்ட ஆணாதிக்க சமுதாயத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணாகத்தான் இருக்கிறாளே ஒழிய பெண் மனிதமாக அவள் இருப்பு இன்னும் அவளாலேயே உணரப்படாததாகவே இருக்கின்றது.

“பெண் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிறாள்” இந்தக் கருத்தில் உடல் மொழியை ஆதரிப்பவர்களும், அந்த நிலைப்பாடு தவறு என்று சொல்கின்ற இருவருக்குமே மறுப்பிருக்க முடியாது. ஆனால் இதற்கான தீர்வுகளை நாம் எப்படி உருவாக்குகின்றோம் என்பதில்தான் மாறுபாடு உள்ளது. ஒரு விவாதத்தில் “ஆண் ஆதிக்க உலகத்தை உடைத்து உள்ளுணர்வை வெளிக்கொணரப் பெண்ணுக்கு உடல் உறுப்புகளைத் தவிர எது உரிய ஆயுதம்” என்பதைக் கூறுங்கள் என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்டாண்டு காலமாய் பெண் என்பவளின் மனித இருப்பை உணரவும் உணர்த்தவும் விடாமல் இருக்க இந்த ஆதிக்க சமுதாயம் எதனை நிறுவ முயன்றதோ அதையே நீங்களும் எதிர்ப்பு என்னும் பெயரில் தொடர்ந்து செய்து

ஆதித்தாய் தனது ஆண்மையையும், தனது அறிவையும் நிறுவியே தனது மனித இருப்பை நிலைநாட்டினாள். பெண் உடல் சார்ந்து பார்க்கப்பட வேண்டியவள் அல்ல என்று நிரூபிப்பதும், அவளுள்ளும் மனிதத்திற்கான இருப்பை நிலை நிறுத்தக் கூடிய ஆண்மையும் ஆற்றலும் இருக்கின்றது என்பதை செயல்களும், வாழ்வியலும் அவற்றை பதிவாக்கும் எழுத்தும் பேச வேண்டும்.

கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை எப்போது உணர்வீர்களோ தெரியாது. அப்படி உணர்விடாமல் செய்துதான் ஆதிக்க சமுதாயமாகும்.

ஆதித்தாய் தனது ஆண்மையையும், தனது அறிவையும் நிறுவியே தனது மனித இருப்பை நிலைநாட்டினாள். பெண் உடல் சார்ந்து பார்க்கப்பட வேண்டியவள் அல்ல என்று நிரூபிப்பதும், அவளுள்ளும் மனிதத்திற்கான இருப்பை நிலை நிறுத்தக் கூடிய ஆண்மையும் ஆற்றலும் இருக்கின்றது என்பதை செயல்களும், வாழ்வியலும் அவற்றை பதிவாக்கும் எழுத்தும் பேச வேண்டும்.

“உடலின் குரல் அப்படித்தான் பேச வேண்டும்” என்பவர்கள் ஆடு நனைகிறதே என்பதற்காக அழும் ஓநாய்கள் என்பதை அடையாளம் காண வேண்டும். எத்தனை தீவிரப் பெண்ணிய வாதம் பேசியவர்களும் இன்று இறுதியில் “அசைய வேண்டியது உடலல்ல மனம்தான்” என்றும் கூறியிருப்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சில நேரங்களில் மொழிபெயர்ப்புகள் மிகத் தவறுதலான புரிதல்களைத் தந்து விடுகின்றன. உலக இலக்கியங்களிலிருந்து தங்கள் படைப்புக்கான உருவமும், உள்ளடக்கங்களையும் மாதிரிகளாக எடுத்துக் கொள்வது சமீபத்திய இலக்கிய உலகின் நவீனமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அப்படி நேர்கையில் நேர்ந்து விட்ட விபத்துத்தான் “உடல்மொழி” எனும் வார்த்தையின் மொழி பெயர்ப்பும், புரிதலுமென நினைக்கிறேன். “உலக

வரலாற்றில் பெண்கள்” எனும் புத்தகத்தை வாசிக்கையில் “body politic” என்ற வார்த்தைக்கான மொழிபெயர்ப்பாக “அரசியல் உட்கரு” எனும் வார்த்தை தரப்பட்டிருந்தது. இந்த அரசியல் உட்கரு அரசியல் பரப்பு அல்லது காலம் இப்படியாக அர்த்தப்படுத்தப்படாமல் “உடல் அரசியல்” என்று மொட்டையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தால் என்ன தவறான புரிதல்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியான ஒரு தவறுதான் “உடல்மொழி” எனும் வார்த்தை மொழி பெயர்ப்பிலும் நேர்ந்திருக்கிறது. இதை “உடல் மொழி” என மொழி பெயர்த்து அந்த வார்த்தைகளின் பின்னால் சென்றதைக் காட்டிலும் மொழியின் உட்கரு மொழியின் பரப்பு அல்லது காலம் என மொழி பெயர்த்து அதற்கான புரிதல்களோடு நகர்ந்திருந்தால் சமீபகாலமாக உடைபட்டு வெளிவந்திருந்த பெண்ணெழுத்துகள் சிதறிப் போகாமல் ஒரே வீச்சாய் ஆதிக்க மனோபாவங்களைத் தகர்க்கின்ற வேலையைத் தொடங்கியிருக்கும்.

அதை விட்டு விட்டு உடலைக் கொண்டாடுகிறோம் என்று சொல்வது பெண்கள் என்றால் யோனியும் முலையுமாக மட்டுமே நிறுவுவதற்கே துணைபுரியும். பெண் உடலின் மேல் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளுக்கு சட்டம், சமூகம் எல்லாமே வெளிப்படையாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கத் தயாராகவே இருக்கின்ற போதும், அவளே அறியாமல் சிதைக்கப்படுகின்ற அவளின் உணர்வுகளுக்கும், உணர்வுகளின் மேல் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளையும், அவளும் இச்சமுதாயமும் உணர்ந்தாலொழிய தவிர்த்து விட விரும்பினாலொழிய அதை ஒழிக்க முடியாது. ■

திப்பா

“இஃதா உடலின் புதுவருட்ப் பரிசு”

யுத்தகூழ்நிலையின் போது கணிசமான பெண்களின் கணவன்மார் கடத்தப்பட்டும் காணாமல் போயும் உள்ளதால் இவர்களின் நிலை பற்றி உறுதியாகத் தெரியாமலும் உள்ளதால் இவர்களுக்கான இறப்புச் சான்றிதழ் பெறுவதில் பாரிய சிக்கலை எதிர்நோக்கியுள்ளார்கள். இதனால் மனைவிமார் தம்மை அடையாளப்படுத்தக்கூட முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களின் நிலை

இலங்கையில் யுத்தத்தின் தாக்கமும் ஆண் விளைவுகளையும் இன்றியும் பாதுகாப்பின் அநுபவித்துக் கொண்டு இருப்பினர். குறிப்பாகப் பெண்களின் நிலை மிகவும் கவலையாக உள்ளது. இதனை எந்தத்தரையில் போதும் யுத்தத்தின் பின்னாறுமான பதிலீடுகள் என வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும். அதில் யுத்தத்தின் பின்னர் அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் என்று பொருளும் போது விடுவதற்காக கணவனை இழந்தவர்கள் குடும்பங்களைத் தாங்கும் பெண்களின் தொகை அதிகரிப்பினால் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும் அதிகமாகும். இதனால் இவர்கள் காலத்தின் மிகவும் மோசமான நிலையில் பதிலீடுப்பட்டுள்ளனர்.

இன்று வடக்குக் கிழக்கில் பெண்கள் தலையமை நாய்க்கும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை எந்தத்தரையில் பின் பல் பாய்ந்து அதிகரித்துள்ளது. அண்மைக்கால ஆய்வளிப்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டும் 39000 பேர் விதவைகளாக யுத்தத்தினால் ஆட்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் 70 விழுமாளாவர்கள் 18 வயதிற்கும் 30 வயதிற்கும் பட்டவர்கள். இளவயதாளாவர்கள் 60 விழுமாளாவர்கள் என்றும், இவர்கள் 2 தொடக்கம் 3 பிள்ளைகளின் தாய்மாவர்கள் எனத் கிழக்கு மாகாண சமையிலாவம் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட ஆய்வு ஒன்று உறுதிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு தமது கணவனை இழந்த பெண்கள் தமது குடும்பங்களை தலையமை நாய்க்கி நடாத்தி வருகின்றார்கள். இவர்கள் ஏனைய பெண்கள் எதிர்நோக்கும்

பிரச்சினைகளை விட மாறுபட்ட நிலையில் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள் என்பது அவர்களின் அனுபவப்பிரவாக மூலமாக அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. வடக்குக் கிழக்கில் யுத்தத்தின் பின்னர் பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்கள் அதிகரித்த நிலையில் அவர்கள் முகம் கொடுக்கும் சமூக பொருளாதார கலாசாரப் பிரச்சினைகள் தாக்கங்கள் போன்றன பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதே உண்மை. அதில் கணவனை இழந்த பெண் தனித்துத் தனது குடும்பத்தினைக் கொண்டு நடாத்தும் போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளும் அதன் மூலம் அவளின் நேரடியான பாதிப்புகளும் அதன் விளைவுகளும் என்ற ஒரு நிலையும், மற்றையது இதன் விளைவால் அவர்கள் சார்ந்த சமூகம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் என இரு கோணங்களில் பார்க்க முடியும்.

எமது சமூகத்தில் பெண்கள் பொதுவாக இலகுவில் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் (vulnerable group) என்ற நிலை உள்ளது. இதற்குக் காரணம் சமூகம் நிலை நிறுத்திக் கொண்டிருக்கும் பால்நிலை பாகுபாடு எனலாம். அதாவது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே நிலவும் சமசந்தர்ப்பம் சமவாய்ப்பு, சமவளப்பிரவாக என்பனவற்றில் காட்டுகின்ற அசமத்துவத் தன்மையாகும். அதாவது கல்வி, உணவு, தொழில், சொத்து, பொறுப்புகள் போன்றவற்றில் 2ஆம் தரத்தில் வைத்துப் பார்க்கப்பட்டதன் விளைவாக பெண்கள் நிலை பலவீனம் அடைந்துள்ளது. இப்படியாக ஏற்கனவே பலவீனப்படுத்தப்பட்டு இருக்கும் பெண்கள் யுத்தத்தினால் மேலும் பலவீனப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாகக் குடும்பம் என்ற கட்டமைப்புகளையெல்லாம் யுத்தம் சிதைத்து விட்டது. இதுவரை காலமும் அவர்களுக்கு இருந்து வந்த குடும்ப அமைப்பு சமூகப் பாதுகாப்பு, ஆண் உழைப்பாளிகளின் ஆதரவு எல்லாமே நொடிப் பொழுதில் அவர்கள் வாழ்வை விட்டகன்றன. அங்கு உதித்த புதிய வாழ்க்கைக்கு நமது பெண்கள் தயாராக இருக்கவில்லை. இதனால் தமது குடும்பங்களுக்குத் தேவையான பொருளாதாரத்தளங்களை அமைப்பது முதல் அவர்கள் பிள்ளைகளின் உளத்தேவைகளைக் கவனிப்பது வரை பலவிதமான பாத்திரங்களை தாங்களாக வகிக்க முயன்று தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இவர்கள் மீது குடும்பத்தின் வருமானத்தை ஈட்டவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு சுமத்தப்படுவதால் தங்களின் இயலுமைக்கேற்ற தொழிலைத் தேடிக் கொள்கின்றனர். குறிப்பாக வீட்டுவேலை, கூலித்தொழில் போன்ற முதலீடுகள் இல்லாத தொழில்களை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால் போதிய வருமானம் ஈட்ட முடியாத நிலையினால் அவர்களது குடும்பம் மேலும் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இது மட்டுமன்றி இவர்கள் பல்வேறுபட்ட பாலியல் தொந்தரவுகள், பாலியல் சுரண்டல்களுக்கும் முகம் கொடுக்கின்றார்கள். மேலும், யுத்த சூழ்நிலையின் போது கணிசமான பெண்களின் கணவன்மார் கடத்தப்படும் காணாமல் போயும் உள்ளதால் இவர்களின் நிலை பற்றி உறுதியாகத் தெரியாமல் இருப்பதால் இவர்களுக்கான இறப்புச் சான்றிதழைப் பெறுவதில் பாரிய சிக்கலை எதிர்நோக்கியுள்ளார்கள். இதனால் மனைவிமார் தம்மை அடையாளப்படுத்தக்கூட முடியாத நிலையில் உள்ளனர். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தான்பட்ட அனுபவங்களை எம்மோடு பகிருகின்றனர்.

எனக்கு வயது 30, 2 பிள்ளைகள் யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்து 4 வருடங்கள் நான் தனியாகத்தான் வாழ்கிறேன். ஆரம்பத்தில் பல கஸ்டங்கள்பட்டேன். சமூக சேவைத் திணைக்களத்தினால் எனக்கு சுயதொழிலுக்காக முதலில் ரூ. 10000 உதவித் தொகையாக வழங்கினார்கள். சிறிய கடை ஒன்றை உருவாக்கினேன். படிப்படியாக கடையைப் பெரிதாக்க சர்வோதய அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றின் உதவியுடன் நிறைவேற்றினேன். தற்போது எனது குடும்பத்தைக் கொண்டு செல்வதற்கு போதுமான வருமானத்தை கடையின் ஊடாகப் பெறுகிறேன்.

தற்போது பெண்களுக்கான வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக பல திட்டங்கள் மாகாண அரசாங்கத்தினால் சமூக சேவைத் திணைக்களங்களின் ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாகப் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களுக்கான வாழ்வாதார உதவிகளை மேற்கொண்டு வருவது பாராட்டத்தக்கது. எனினும், இப்பெண்கள் எதிர்நோக்கும் ஏனைய சமூக கலாசாரப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் இவ்வமைப்புகள் இன்னும் போதியளவு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதே உண்மையாகும். ■

காயத்திரி நளினகாந்தன்

தனித்து வாழும் சூழலும் தன்னிறைவான துணிச்சலும்

நம் நாட்டிலே புத்த நிறத்தம் வற்பட்டாலும் புத்தம் விளைவித்த பாதிப்புகளினால் கல்லறையும் குறிப்பாகப் பெண் குழந்தைகளுடைய கஷ்டங்கள் சொல்லும் தரமற்றவை. ஒரு சில மாதங்கள், வாரங்கள். நாட்களுள் சுமார் 89,000 பெண்கள் வற கிழக்கு மாகாணங்களில் மட்டுமே விதவைகளாகக் காய்ந்துள்ளனர். சூழல்பரிசை அழகென வளர் இறுவாறும் இணைந்து முன்வெடுத்த வாழ்க்கையை அழித்துவிட்ட பரணத்தால் பெண் பால்திறமே தனித்து நின்று எதிர்ப்படும் சவால்களும் முகம் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு பெண்ணின் தலையில் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. ஏற்று எதிர்பாராத இத்தகைய நிலையில் குழந்தை, வீடு வாசல், உணவு, உடை, அன்றாடச் செலவு என்றெல்லாம் யோசிக்கும் போது... பல சிக்கல்கள் நம்மை நெருங்கியடையச் செய்கின்றன.

நீது தனிப்பட்ட பெண்ணினதோ, குடும்பத்தினதோ பிரச்சனை மட்டுமல்ல. இது ஒரு சமூகத்தின் பிரச்சனை. எனவே இது தொடர்பான விடயங்களைச் சொல்லின் மூலம் பலரது சிந்தனையில் பதித்து வசதியான தீர்வுகளை நோக்கி முனைகர்த்தும் பணியில் பாதிப்புற்ற பல பெண்களை அணுகினோம்.

யோபம், வெட்டம், வெறுப்பு, விரக்தி, எதிர்காலம் பற்றிய நிச்சயமீன்மை என்ற பல உணர்வுகளின் உந்தல்களால் நாம் பயணித்தப் போய் சந்தித்தப் போய் பாடுமே தாமது எண்ணங்களை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ள உடன்படவில்லை. அவைமூலம் பின்வரும் பெண்களோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்களை அழைத்துவரும் கனம் அமைத்தோம். அவற்றை நோக்கினோடு பகிர்ந்து கொள்ளுகிறோம்.

"குடும்பச் சமையை மிகச் சலபமாக முகாமை செய்தவள் பெண்"

- திருமதி மனோஹரி சீவரெட்ணம்

(ஒய்வுபெற்ற பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளர்)

ஒவ்வொரு பெண்ணும் சக்தி பொருந்தியவள். அவளையா சமூகத்தில் ஒதுக்கி வைத்தார்கள்? வீட்டிற்குள் பூட்டிவைத்த பெண்ணை மகாகவி பாரதியார் விடுதலையாக்கினார். அதற்கு முன்னும் பெண் குடும்பத்தின் அச்சாணியாக விளங்கியதால் தான் சங்க காலத்திலும் கூட குடும்பம் தலைதாங்கி கல்கல் வளர்ந்திருக்கின. கவண் வீசிக் கல் எறிந்து

நினைப்புளம் காத்து பொருளாதாரத்தைப் பெண் வளம் செய்தாள். கல்வி கற்பதில் மட்டுமே விலக்குப் பெற்றிருந்தும், குடும்பச் சமையை மிகச் சலபமாக முகாமை செய்தாள்.

கல்வியறிவற்ற அள்ளை சாரதாதேவியாரின் முன்னொடுப்புத்தான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் இந்து தர்மத்தை வெளிப் கொணரச் செய்தது. இதற்குக் காரணம் சாரதாதேவியாரின் னைரியம் தவ்வாய் நெய் வழிகாட்டல் தானே? சுவாமி விவேகானந்தரும் இந்து தர்மத்தை உலகமெங்கும் பரப்ப இதுவே துணை புரிந்தது எனலாம்.

- 5) இயற்கை அனர்த்தங்களினால் கணவனைப், பெற்றோரை இழந்தோர்.
- 6) விதவையானோர் வயது வந்த பெண்கள் இளவயதினர்.

பொருளாதார ரீதியாக ஓரிரு சமயத்தில் சில உதவிகள் கிடைத்தாலும் அவை நிரந்தரமானதல்ல. உளரீதியாக அந்தப் பெண்களின் மன அழுத்தங்களை எவ்வாறு சமாதானப்படுத்தலாம். மனித வளங்களால் கிடைக்கும் உதவி உளரீதியான உபாதைகளுக்குச் சாந்தியை ஏற்படுத்தாது. ஆகவே,

மனச்சாந்தி பெறும் வழிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதே வழியாக, தீர்வாக அமைய வேண்டும். அதனைப் பெற,

- 1 இறை நம்பிக்கையும், தன்னம்பிக்கையும் தீர்வாகலாம். அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கி என்கிறது சிவபுராணம். ஆம் எத்தனை பெண்களிடம் இறை நம்பிக்கை உள்ளது. அதற்கும் பயிற்சி தேவை. தியானம் - நாளுக்கு மணி நேரம் இறை சிந்தனையில் ஈடுபடப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அது எத்தனையோ

- அமைதிகளை ஏற்படுத்தும்: மனதை இலேசாக்கும்.
- 2 நல்ல மனப்பாங்குகளை, தன்னம்பிக்கையை என்னால் முடியும் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொள்ளல்.
- 3 ஊக்கத்துடன் முயற்சி செய்தல். இது வருமானத்தைப் பெறவும், பொருளாதார நிலையைக் கட்டியெழுப்பவும் உறுதுணையாகும். சுய வருமானத்தைப் பெருக்கும் வழிவகைகளைத் தேடிக் கொள்ளல். பிறரை எதிர்க்காது தானாகவே ஸ்திரமான முறையில் உழைத்தல்.
- 4 பிறருக்காக வாழப் பழகிக் கொள்ளல் சமூக சேவை, மற்றவரின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொள்ளல், முயற்சியின்றி இருப்போரை ஊக்குவித்தல், வழிகாட்டல், உள்ளன்புடன் உறவாடுதல் இவையெல்லாம் தனக்கும் பிறருக்கும் ஒருவித அமைதியான மனப்போக்கினை ஏற்படுத்தும்.
- 5 எதனையும் தாங்கிக் கொள்ளும் மனவல்லமையையும் சாதிக்கக்கூடிய ஒரு வைராக்கியத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளல்.
- 6 மனதில் அமைதியேற்பட இறைவணக்கம் உதவும்.

ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட (Office of British National Statistics - 2005) பிரித்தானிய தேசியப் புள்ளிவிபர அலுவலக ஆய்வொன்று 1971 இருந்து 2004 வரை தனித்து வாழ்பவர்களின் விகிதாசாரம் தொடர்ந்து கூடி வருவதை அது காட்டி நிற்கிறது. இந்த நிலை தொடருமேயானால் 2021 ஆண்டளவில் மக்களின் மூன்றிலிரண்டு பங்கினர் (35%) தனித்து வாழ்வோராக இருப்பர் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் 65 வயதுக்குக் குறைந்த ஆண்கள் இவ்விகிதாசாரத்தை உயர்த்துவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை பற்றிப் பொதுமக்கள் கொள்கை ஆய்வு நிறுவனமொன்று (Institute of Public Policy Research [IPPR]) கருத்து வெளியிடுகையில் சமூக மாற்றத்தில் மிக அதிகமான தாக்கத்தை இத்திருப்பம் ஏற்படுத்தி வருவதாகக் கூறுகிறது.

இந்தப் புள்ளிவிபரத்திலும் ஆண்-பெண் விகிதாசாரத்தைப் பார்த்தோமானால் 25 - 44 வயதினரிடையே தனித்து வாழும் ஆண்கள் 15 வீதமாக இருக்க பெண்கள் 8 வீதமாக மட்டுமே காணப்படுகிறார்கள். இந்த

நிலையில் ஆண்கள் தனித்து வாழ்வதில் பற்பல சிரமங்களை எதிர்கொள்ள பெண்கள் பல அனுகூலங்களுடன் தமது வாழ்க்கையை சுயாதீனமாகக் கழிப்பதில் இன்பம் காணுவதாக இந்த ஆய்வு மேலும் குறிப்பிடுகிறது. பெண்கள் சுதந்திரமாகத் தமது சமூக வலைப் பின்னல்களை விசாலமாக்கி வாழ ஆண்கள் தமது நாளாந்த உழைப்பிற்குப்பின் தமது மனக்குமுறல்களை வெளியேற்ற கழுவாயில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்களாம். இத்தகைய நிலைமைக்குக் காரணம் ஆண்கள் தமது நாளாந்த நடவடிக்கைகளை நிர்வகிப்பதில் அதிகமாகப் பெண்களில் தங்கியிருக்கும் காரணத்தால் தமது பொறுப்புக்கள் கூடுவதாக உணரும் அதேவேளையில் பெண்கள் மற்றவரைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புக்களிலிருந்து விடுபட்டுத் தமது வேலைகளை மேலும் திறம்பட ஆற்றும் கூடுதல் நேரமும் வல்லமையும் பெற்றவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இருந்தபோதும், விவாகரத்துப் பெற்ற ஆண்கள் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பிலிருந்து பெரும்பாலும் அகன்று விடுவதால் தமது வாழ்வில் அதிகமாக சந்தோசத்தை ஏனைய பெண்களுடன்

யாட்டுமல்லாயல் பாலியல் வன்முறைக்கும்
ஆய்வாகப்படுகின்றவர். அவர்கள் எதற்காக
பொது பொருள் பத்தங்கலனையும் சொந்த
மான்வைபார். விட்டு விட்டுப் பொருள்
பேசுவைச் செய்திருக்கின்றார் அந்தப்
பொருளும் சம்பளமும் அவர்களுக்கு
முன்பாகக் கிடைப்பதில்லை. மேலும் குடும்ப
நடவடிக்கை அவர்கள் இத்தனை துயரத்தையும்
காப்பு கொண்டு திரும்பி வருகையில்
அளவில் குறுங்கை தந்தையரையே அல்லது
யாசியோம் உறவினரையேயே பாலியல்
நிதியையே அல்லது வேறு வகையிலே
வன்றொருவரையே கையிடுங்கும், கணவர்
குடும்பத்தைக் கைவிட்டு விட்டு வேறொர்
வாழ்க்கைக்குச் சென்றிருப்பார்.

நொழிபுழக்கம் நொழிந்துபோய்
விடுதலையிலே விடுதும் பெண்கள் தமது
நொழிபுழைத் தம்மைத்தும் கொண்டிருக்காக
மேலதிகத்தினால் யாரும் இன்றிட்டு இன்றிட்டு
வணைத்துத் தங்கள் வேண்டியுள்ளது.
இன்றையேன முயன்று பிரிந்தால் அவர்கள்
வேளை: காவலாளியும் இன்றிய அவர்கள்
மேல் திருட்டுமட்டுமும் கட்டி அவர்களைப்
பொருளில் ஒப்பான தும் சந்தர்ப்பங்களும்
இன்றியவே இன்றிய கல்லூரி விடுதிகளில்
வாழும் பெண்கள் தமது வீடு உறையர்,
உறையைய விட்டு விட்டுக் தனியே புதியதொரு
குழுவில் வாழ்வோம்? இன்றுமேல்

“தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.”

விஜிதா சிவபாலன்
வினைநாயகர், இங்கை பண்ட கல்லூரி

“பெண்” என்றது
புதிய பாலை (பெண்)
பாலைகளை
பெயர்வு என்ன திரி
என்று சொல்லுவில்
கூடப் பட்டதில்
“பெண்” என்றது
பாலசகியத்தினால்
பாலசகியத்தினால்
“பெண்” என்ற
பாலியல் சந்தை
சந்தைக்குக் கட்ட
பாலசகியத் திரிபு சந்தைகள் பெயர்வு
சந்தைக்குக் கட்டினால் தான் வினைநாயக
“பெண்” என்றது பாலசகியத் திரிபு சந்தை
பெயர்வு சந்தைகள் “பெண்” என்றது பாலசகியத்
சந்தைக்குக் கட்டினால் தான் வினைநாயக
சந்தைக்குக் கட்டினால் தான் வினைநாயக

எழுதியவர்கள் தாமதம் இல்லாமல்
பெண்களுக்குப் பேரறிவு அளிப்பார்கள்.

பெண்கள் தமது தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத்
தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நவீனமக் கொடுப்பவாய் அன்றான் உரைத்த
பொடங்குகிர்பார். இப்பற்றிப்பத்திசெல்
நான் அவர்களுக்கெழ் அறவர் சிநேகங்களாக
நிலர் நட்பைத் தெய்வ மீறவுர். அந்தட்பு கால
கதியில் ஔவீசர் வேப்பினையில் கொண்டு போய்
தள்ளுகிற சந்தர்ப்பம் என்ன உண்டு.

இத்தகைய பிரச்சினைகளிலிருந்து
விடுபட கஸ்ஸிடியிலே பெண்களுக்குப்
பிரதானமானதாகும். அந்நேபால
தற்காலத்தில் நவீனப் வாழும்பொது
பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க
வேண்டியிருக்கும் நாம் நற்காப்புக் கலைமையின்
பயிலவதும் இவ்வாறு காலக்கட்டத்தில்

முன்மியமானதாகும். இவற்றின் தங்கள் உடல்
சூதுசெய்யப் பலப்படுத்த வேண்டும். குறித்த சில
செய்தில்கள் தான் வயக்குரியவை என்பதைப்
புறந்தள்ளி பல்வேறு செய்தில்களாலும் தம்
பொருளைதாரவாத சந்தர்ப்பிக் கொள்வதன்
மூலம் தங்கி வாயும் சினையில் இருந்து
வீண்டு கொள்ளலாம். மேலும் பெண்களுக்கு
சட்டரீதியாக உள்ள பாதுகாப்புப் பற்றி
மீட்டிப்புகளர்வு திகழ்வுகள் நடந்தப்படல்
வேண்டும். தமக்கு சட்டப்படியுள்ள
செய்தில்களையும், பாதுகாப்பையும் சரியான
முறையில் உணர்ந்து கொள்வதும் மூலம் பல
பிரச்சினைகளிலிருந்தும் விடுபடக் கூடிய
வாய்ப்புள்ளது.

பண்புடன் கருவியிடுவது உள்ளகத்
வெள்ளிநூ தள்ளிப் பந்தையால் புதித்தியும்,
பெயர் வாய் வாய் இன்னும் என்பதைத்
நான் உரிமையாகக்கூறும் பெண்களும்
வந்திரியல் மரணி இன்னும் அவர்களும்
உலகமேகக் கருவியும் உருவான சுவலை
கயர் நிகலையின உலகமேகமாய் கருவியும்
வாய்ப்புணர்வாய் வாய்ப்புணர்வாய் சுவலை
மூலமும் சுவலை மூலமும்

இத்தகைய சுவலை மூலம் பெண்களால் வாய்
புதிப்புவாய் வாய்ப்பு உலகமேக மூலமும்
பெண்களும் உலகமேக மூலமும்
மூலமும் வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்

இத்தகைய சுவலை மூலம் பெண்களால் வாய்
புதிப்புவாய் வாய்ப்பு உலகமேக மூலமும்
பெண்களும் உலகமேக மூலமும்
மூலமும் வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்

விரம அர்த்தம் கருவியிலிருந்து வாய்
புதிப்புவாய் வாய்ப்பு உலகமேக மூலமும்
பெண்களும் உலகமேக மூலமும்
மூலமும் வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்

இவ்வாறு கருவியிடுவது உள்ளகத்
வெள்ளிநூ தள்ளிப் பந்தையால் புதித்தியும்,
பெயர் வாய் வாய் இன்னும் என்பதைத்
நான் உரிமையாகக்கூறும் பெண்களும்
வந்திரியல் மரணி இன்னும் அவர்களும்
உலகமேகக் கருவியும் உருவான சுவலை
கயர் நிகலையின உலகமேகமாய் கருவியும்
வாய்ப்புணர்வாய் வாய்ப்புணர்வாய் சுவலை
மூலமும் சுவலை மூலமும்

விரம அர்த்தம் கருவியிலிருந்து வாய்
புதிப்புவாய் வாய்ப்பு உலகமேக மூலமும்
பெண்களும் உலகமேக மூலமும்
மூலமும் வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்
வாய்ப்பு மூலமும் உலகமேக மூலமும்

வயதுடையவர்கள் என்பதால் இவர்கள் மறுமணம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருப்பவர்கள். மேலும், திருமணம் செய்து குழந்தைகளுடன் வாழும் குடும்பச் சூழலுள்ள பெண்களும் அடங்குவர். இத்தகைய பெண்களைச் சமூகம் “வாழா வெட்டி” என்று முத்திரை குத்துவதையும் காணலாம்.

விதவைப் பெண்கள் எனும் போது, கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போர் மற்றும் சனாமி போன்ற அனர்த்தங்களினாலும் நோய், விபத்து, தற்கொலை போன்ற சம்பவங்களாலும் கணவனை இழந்து தனித்து வாழும் பெண்களாவார். இவர்களில் முதுமைப் பெண்களும் இளம் பெண்களும் அடங்குவர். குடும்பச் சூமையோடு பிள்ளைகளோடு வாழ்பவர்களும் பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தும் அல்லது வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி விட்டுத் தனியே வாழ்பவர்களும் உள்ளனர். முத்திரை குத்தி ஒதுக்கப்பட்ட பெண்கள் போன்றோர்களில் சிறு வயதிலேயே உறவினராலும் பிறராலும் பாலியல் வல்லுறவிற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பெண்கள், நடத்தை மற்றும் பண்பு ரீதியாக சமூகத்திலிருந்து பிறழ்ந்து வாழ்பவர்கள், ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பவசத்தினால் சிறைக்குச் சென்று திரும்பி வந்தவர்கள், உணர்ச்சி வேகத்தின் காரணமாக கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள், விடுதலைப் போராட்டங்களில் இணைந்து திரும்பவும் சமூகத்தினுள் நுழைந்த பெண்கள் என்று இவர்களை இனங் காணலாம்.

இன்னும் ஓர் வகையினராகத் தனித்து வாழும் இளம் பெண்களையும் காண முடிகின்றது. இவர்கள் திருமண வயதை அடைந்தும் ஏனோ இன்னும் திருமணம் செய்ய முடியாமல் சமூகத்தில் வாழும் போது குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் கேள்விக் கண்களின் துளைப்புக்களைத் தாங்க முடியாமல் அச்சமூகத்தை விட்டு இன்னொரு சமூகத்தில் தனியே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். மேலும், திருமணம் செய்து கணவன் வெளிநாட்டில் வசிப்பதனால் கணவனிடம் போக முடியாத நிலை காரணமாக கணவனை நீண்ட காலமாகப் பிரிந்து வாழும் பெண்கள். இவர்கள் குடும்பத்துடன் ஒற்றுமையாக இருந்தாலும் இவர்களுடைய வாழ்க்கை தனிமையிலேயே கழிகின்றது. தனித்து வாழும் பெண்களில் உயர்தர நிலைப் பெண்கள் சமூகத்தில் வரவேற்கப்படுகின்றார்கள் மதிக்கப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் கல்வி, பொருளாதாரம், பதவி மற்றும் அந்தஸ்து ஆகியவற்றில் உயர்நிலையில் இருப்பார்கள். மத்தியதர நிலைப் பெண்கள் தான் சமூகத்தின்

பிடியில் சிக்குண்டு அல்லல்படுவார்கள். இவர்கள் “இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்” என்ற சமூகக் கோட்பாட்டின் கீழ் வாழ நேரிடுவதால் இவர்களைச் சமூகம் எந்நேரமும் பூதக் கண்ணாடி கொண்டு அவதானித்துக் கொண்டிருக்கும். தாழ்தர நிலைப் பெண்கள் வீதியே வீடாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள். அத்துடன் இவர்களைச் சமூகம் கருத்தில் கொள்வதில்லை என்பதனால் இவர்கள் எப்படியும் வாழலாம் என்ற மனப்போக்கில் காலம் கழிப்பவர்கள். இவ்வாறு தனித்து வாழும் பெண்களை பல வகைக்குள் கொண்டு வர முடிகின்றது. இப்பெண்கள் தனித்து வீட்டிலோ, விடுதியிலோ அல்லது வீதியிலோ கூட வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். பொதுவாக இளமை - முதுமை என்ற வாழ்க்கை வட்டத்தினுள் நின்று சமுலுகின்றார்கள். இளமையின் ஊசலுக்கும் சலனத்திற்கும் ஆளாகுவதுடன் இவர்களது இளமையே இவர்களுக்கு ஆபத்தாகவும் அமைகின்றது. அதேவேளை அவர்களுடைய முதுமை அவர்களுக்கு ஒரு தடைக்கல்லாகவும் அமைகின்றது.

சமூகத்தில் பொதுவாக, தலைமைத்துவம் என்பது ஆண்களுக்குரிய ஒரு திறன் என்ற மனப்பாங்கு நிலவும் சூழலில் தனித்து வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவத் திறனைத் தமது கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. “பெண்கள் தலைமைத்துவம்” என்ற கருத்தியலில் என்னதான் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும் தலைமைத்துவம் என்பது ஆண்களின் அணிகலன் என்ற மனப்பாங்குசார் சிந்தனை இருப்பதனால், தனித்து வாழும் பெண்கள் வகிபங்கு முரண்பாட்டினை எதிர்கொள்கின்றனர். இவர்கள் உடலால் பெண்களாக இருந்தாலும் உள்ளத்தால் ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் பங்கெடுக்க வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய இரட்டை வகிபங்கில் இடர்படும் பெண்களைப் பார்த்து சமூகம் “பாவம், அவ ஆம்பிளை மாதிரி வேலை செய்கிறா” என்று “அங்கதக் கவி” பாடுகின்றது. இவர்கள் பெண் உருவத்தில் வாழும் ஆண். ஆண் மனம் படைத்த பெண் என்று நினைக்கின்றது. உண்மையில் இவர்களுடைய இத்தகைய இரட்டைச் சூமையைச் சுமக்க சூமைதாங்கியாக யாரும் இல்லை என்பதைச் சமூகம் சிந்திக்கத் தவறுகின்றது. பொருளாதாரம் ஈட்டல், பாதுகாப்பு, குடும்பக் கடமைகள், சமூக வகிபங்கு என்பவற்றிலே அவர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்க வேண்டியிருப்பதால் இவர்களுக்கு சமூகத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பெண்மைசார் பண்புகள் இல்லை என்று

கருதப்படுகின்றது. இவர்கள் இரட்டை வேடம் தரிக்க வேண்டியிருக்கின்றது என்பதை மறந்து விடுகின்றது.

தனித்து வாழும் பெண்களைக் குறிப்பாக இளம் பெண்களை தவறான கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தல், தவறான முறையில் அணுகுதல், பயன்படுத்த முனைதல் என்பன ஆண்களாலும் பிற பெண்களாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உண்மையில் எந்த விதமான ஆதரவுமின்றி தனித்து வாழும் போது பெண்கள் மட்டுமல்ல, ஆண்களும் “கொழு கொம்பு தேடிப் படரும் கொடி போல” உதவியையும் ஆதரவையும் நாடுவதும் விரும்புவதும் இயல்பானது. ஆனால் தனித்து வாழும் பெண்களிடம் உதவியும் ஆதரவும் செய்வதாகக் கூறி அவர்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவது அதிகரித்து வருகின்றது. ஒருவரின் தனிமை, ஆதரவு, ஆதங்கம், பலவீனம் என்பவற்றைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் சமூகத்தில் இத்தகைய பெண்கள் இலகுவில் சிக்கிக் கொள்கின்றார்கள் தனிமை நிலையில் வாழும் பெண்கள் சமூகத்தை விரோதமாகவே தரிசிப்பார்கள். அத்துடன் தனித்த வாழும் பெண்கள் தமது வகைப்பாட்டின் நிலைமையின் அடிப்படையில் ஆண்களை எதிரிகளாகவும், தந்திரோபாயமுள்ளவர்களாகவும், பரிசுத்த புருஷராகவும், சொர்க்கமாகவும் பல்வேறு விதமாகவும் தமது வயது, அனுபவம், முதிர்ச்சி என்பவற்றின் அடிப்படையில் நோக்குவார்கள். மேலும் இத்தகைய பெண்கள் சமூகத்துடனான

தொடர்பாடலில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஏனெனில் தொடர்பாடு கொள்வதனூடாகத் தமது பலவீனம், ஆதங்கம் என்பன வெளியே தெரிய வந்து விடுமோ என்ற பயமும் மற்றவர்கள் ஏமாற்றி விடுவார்கள் என்றும் நினைப்பார்கள். அத்துடன் இவர்களின் சிந்தனைகளையும் கருத்துகளையும் அதற்கும் அப்பால் உள்ள உணர்வுகளையும் செவிசாய்க்க யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

உண்மையில் இத்தகைய பெண்களை பரிவிரக்கத்துடன் பார்ப்பதை விட (Sympathy - ஒருவருக்காக இரங்குதல்) உணர்வு ஒன்றிப்புடன் (Empathy - ஒருவருடைய நிலையில் நின்று நாமும் பார்க்குமாறு அவருடன் உணர்வினால் ஒன்றுபடல்) பார்க்கும் போது அவர்களும் சமூகத்தில் சந்தோஷமாக வாழ முடியும். இவ்வாறு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் தனிமை நிலையைப் பெற்ற பெண்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் சமூகத்தில் தனித்து வாழ நேரிட்டால் அவர்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் சமூகத்தில் துணிவும் தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட பெண்கள் உருவாகுவார்கள். அபிவிருத்திசார் முன்னேற்றப் பாதையில் அவர்களின் வகிப்பங்கும் குறிப்பிடத்தக்களவில் அமையும். ■

தனிமையெனும் விரக்தியால் வேதனையுறும் பெண்கள்

பெண் குழந்தை பிறக்கும் போது பெற்றார், உற்றார், சகோதரர், உறவினர், பேரன், பேத்தி, சுற்றம் எனச் சுகமான சூழ்நிலையில் பிறந்து பல படிகளைத் தாண்டி விதவிதமான அனுபவங்களோடு வளர்ச்சியடைகின்றது. பருவ வயதைக் கடந்ததும் தனக்கெனத் தனித்துவமான வாழ்க்கையொன்றை குடும்பமும், உறவுகளும் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன.

அதன் பின்னர் தான் அப்பெண் குழந்தைக்குத் தனது தனித்துவமான நிலை பற்றிய எண்ணக் கரு துளிர் விடத் தொடங்குகிறது. இந்த எண்ணம், குடும்ப ஒழுங்கு, சமுதாயக் கட்டமைப்பு, சமய விழுமியங்கள், மரபு சார்ந்த பாரம்பரியங்கள் என்ற மாபெரும் சுமைகளோடேயே தமது தனித்துவத்தைப் பேணும் ஆற்றலை அவள் தொடர வேண்டியிருக்கின்றது.

இத்தகைய நிலைப்பாட்டிற்குப் பெரும் குந்தகமாக நம் நாட்டைப் பொறுத்தளவில் இடம்பெற்ற பல கால யுத்தமும் அதனோடு தொடர்ந்த இடப்பெயர்வுகள், இழப்புகள், வன்செயல்கள், காணாமல் போதல்கள் என இடம்பெற்ற வன்மங்கள் மக்கள் யாவரையுமே படுமேசமாக வருத்தினாலும், இதனால் பெண்கள் அடைந்த பாதிப்பே அதிகம் எனலாம்.

காரணம் குடும்பம் என்ற அலகில் போரினால் இறந்த, காணாமல் போன, காயமுற்ற அங்கங்களை இழந்த ஆண்களின் தொகை பெண்களை விட அதிகமானது. ஆணும் பெண்ணும் இணைந்ததான குடும்ப அலகுகளைக் கொண்ட எமது சமுதாயத்தில் ஆணின் இழப்பு அக்குடும்பத்தை அதிகமாகப் பாதித்ததாலும் பல பொறுப்புகளோடும், சுமைகளோடும் தனித்து விடப்பட்டிருப்பவள் பெண்ணாகவே இருக்க நேர்ந்து விடுகின்றது.

ஒரிரு குடும்பங்களில் குண்டு வீச்சினாலும், பொம்பர் அடிகளாலும் சில பெண்கள் இறந்தாலும் அக்குடும்பங்களைப் பராமரிக்கவோ அல்லது பாதுகாக்கவோ, பார்வையிடவோ பொருளாதார வசதியுடைய ஆணினால் முடிகின்றது. அல்லது மறுமணம் செய்து சுகமாக வாழக் கூடியதால் உதவிகளைப் பெறக் கூடியதான வாய்ப்பும் அவனுக்கு உடனடியாகக் கிட்டி விடுகின்றது. ஆனால் இத்தகைய நிலைக்கும் தன்னை ஆளாக்கும் பெண் பல தடவைகள் முயற்சிக்க வேண்டும். அத்தோடு பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டும். பலருடைய உதவிகளும், ஆதரவுகளும் கூடத் தேவைப்படும். அப்படி இந்நிலை மாறினாலும் அந்த வாழ்க்கை வெற்றிகரமாக ஓடுகிறதோ என்றால் அதுவும் பெரும் கேள்விக்குறியாகவே அமையும்.

பெண்கள் ஓரளவாவது கல்வி கற்றோ, தொழிற் பயிற்சி பெற்றோ தமது பொருளாதாரத்தைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவராக ஓரளவு இருந்தாலும், தனித்து வாழும் பெண்களது பாதுகாப்பு என்பது பாரிய பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது. நாம் கல்வியிலும், விஞ்ஞானத்திலும், தொழில் நுட்பங்களிலும் வளர்ச்சி நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என மார்பு தட்டி இறுமாப்புக் கொள்ளும் வேளையில் எமது சமூகத்தில் பெண்களுக்கான பாதுகாப்பு எந்தளவில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்ப பார்த்தால், அதைப் பற்றிச் சீண்டுவாரே இல்லை. அப்பாலும் வேலியே பயிரை மேய்கின்ற சம்பவங்கள் தான் மலிந்து கிடக்கின்றன. இதற்குச் சான்றாகப் பாடசாலை செல்லும் மாணவிகள் பயணிக்கும் பாதைகளிலும், படிக்கும் பாடசாலைகளிலும் ஆண் ஆசிரியர்கள், அதிபர்களால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாகும் செய்திகளைப் பத்திரிகைகளில் நாம் அடிக்கடி பார்க்கின்றோம்.

வீடுகளிலும் கூடச் சில பெண்களுக்கு நண்பர்களால், அயலவர்களால் நெருங்கிய உறவினர்களால், பெற்ற தகப்பன், சகோதரர்கள் போன்றோரினாலுமே பாலியல் அச்சுறுத்தல்கள், கொடுமைகள், பாதிப்புகள்

என்பன நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளன என்பதை மறைப்பதற்கில்லை. பயம், வெட்கம், அறியாமை, விவேகக் குறைவு தேவையற்ற பகைமையை உண்டாக்கும் என்ற எண்ணவலு என்பவற்றால் இவை மழுங்கடிக்கப்பட்டுச் சந்திக்கு வராத செய்திகளாக மங்கி மறைந்து விடுகின்றன. இத்தகைய விடயங்களைப் பெண் அமைப்புகள், பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டோர், இது தொடர்பான ஆய்வாளர்கள் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்டினாலும் இவை மகளிர் மன்றங்களின் வாலாயமான சங்கதிகள் தானேயென்று எவ்வித கவனிப்புமின்றிப் பத்தோடு பதினொன்றாக மறக்கப்பட்டுவிடும்.

இத்தகைய சம்பவங்களினால் உடல்நிலை மட்டுமன்றி மனநிலை பாதிப்படைந்த பெண்களும் ஏராளமானோர் நம்முடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். புகழ் பூத்த நாவலாசிரியரும் தலைசிறந்த இலக்கியவாதியும் பெண்கள் தொடர்பான பல ஆய்வுகளை நடாத்தி மிகச் சிறந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளையெல்லாம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு உவந்தளித்த பெருமைகள் பொருந்திய பெண்மணி ராஜம் கிருஷ்ணன். அவர் 90களை எட்டிய நிலையிலே வைத்தியசாலையிலும் முதியோர் இல்லத்திலும் நிம்மதியின்றிப் பல்வேறு துயரங்களையும் வருத்தங்களையும் சமந்து கொண்டிருக்கும் கொடுமை எமக்கெல்லாம் பெரும் வேதனை தரும் செய்தியாகும். பிரபலமான பொறியியலாளராகத் தொழில் புரிந்த திரு. கிருஷ்ணனின் மனைவியாக வாழ்ந்த ராஜம் கிருஷ்ணன் “ஊசியும் நூலும்” என்ற தனது முதலாவது சிறுகதை மூலம் உலகப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் ஆனார். கணவன் இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்லும் இடங்களெல்லாம் குழந்தைகளற்ற இத்தம்பதி பிறர் குழந்தைகளையே தம் செல்வமாகக் கொண்டு பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் அனுபவத்தைப் பெற்றனர். அதனால் அந்தந்த மண்ணுக்குரிய வாசனைகளோடும், அங்கு வாழும் பெண்களின் மனப்பாங்கு, வாழ்க்கைப் போக்கு, துன்ப துயரங்கள், நம்பிக்கைகள், முரண்பாடுகள் என்பவற்றையெல்லாம் விபரிக்கும் இவரது படைப்புகள் பெண்கள் பிரச்சினைகளைத் துல்லியமாக விளக்குகின்றன. இப்படிப் பல நூல்களை. சிறுகதைகளை, நாவல்களை, கட்டுரைகளை ஆக்கித் தந்தவர் ராஜம் கிருஷ்ணன். பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்களின் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி ஒளியேற்றி வைத்த இவர் இன்று, பெரிதாக யாரும் கவனிப்பாரன்றி

பொன்னும் பொருளும் இழந்து வாழ்வான் விரக்தியான புலம்பல்களோடு தனித்துப் போய் வேதனையுற்று வயோதிபர் மடமொன்றில் முடங்கிக் கிடப்பதை எண்ணிப் பார்க்க எம் மனமே ஏங்குகின்றது. ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்குத் தன் காலில் நிற்க வழிகாட்டி பெண்களின் உரிமைகளை நேர்த்தியாகச் சீர்தூக்கி அலசி ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான தீர்வுகளை கண்டறிய வழிகாட்டிய பெருமகளின் நிலை இன்று இவ்வாறு இருக்கின்றது.

இப்படியே வசதியும் வாய்ப்பும் பிரபலமும் கொண்ட எழுத்தாளர் சிவசங்கரி அவர்களும் கூட, முதுமை தலை நீட்டியபின் உடற்தளர்ச்சியின் போதும் ஓரளவு தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார்.

கற்றவர்கள், அறிவுடையவர்கள், பொருளாதார வசதி படைத்தோர் ஆகியோருக்குச் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் முன் குறிப்பிடப்பட்டவற்றால் அவர்களது பிரச்சினைகள் தீர் வாய்ப்புண்டு. ஆனால் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட இளம் பெண்கள் குழந்தை குட்டிகளென்ற பொறுப்புக்களோடு பிரச்சினைக்கும் முகம் கொடுப்பதென்பது மிக மிகத் துர்அதிஷ்டவசமானது. அத்தோடு தனிமைப்படுத்தப்பட்டாலும் குழந்தை குட்டிகள் பெற்ற பொறுப்புக்களற்ற இளம் பெண்கள் எத்தனை இடர் வந்த போதும் இளமை, உடல் வலிமை, ஆர்வம் ஆகியவற்றின் உந்துதலால் தமக்கேற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு பிறருடைய உதவியை நாடியாவது தீர்வு காண முடியும். ஆனால் குழந்தைகள் உள்ளோரும் வயது முதிர்ந்து தளர்ந்து போன பெண்களும் தமது அன்றாடக் கடமைகளை நிறைவேற்றவே பிறரை எதிர்பார்த்திருப்பதும் மேலதிகமான தேவைகளுக்காகப்படும் துன்பமும் சொல்லில் விளக்க முடியாதவை. இத்தகையோருக்கான உதவி ஒத்தாசைகளை செய்ய அரசாங்கம் எவ்விதமான நிபந்தனையுமின்றி முன்வருவதே பொருத்தமானதாகும். ஆண்களை விடப் பெண்களின் தேவைகளும் பிரச்சினைகளும் அதிகமாக இருப்பதால் தாய்க்குலத்திற்குத் தலைவணங்குவோரனைவரும் இப்பிரச்சினைகளை நன்கு ஆராய்ந்து தனித்து விடப்பட்டுத் துன்புறும் பெண்களுக்குக் கூடிய சலுகைகளும் பாதுகாப்புமளிக்க முன்வர வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

கலா

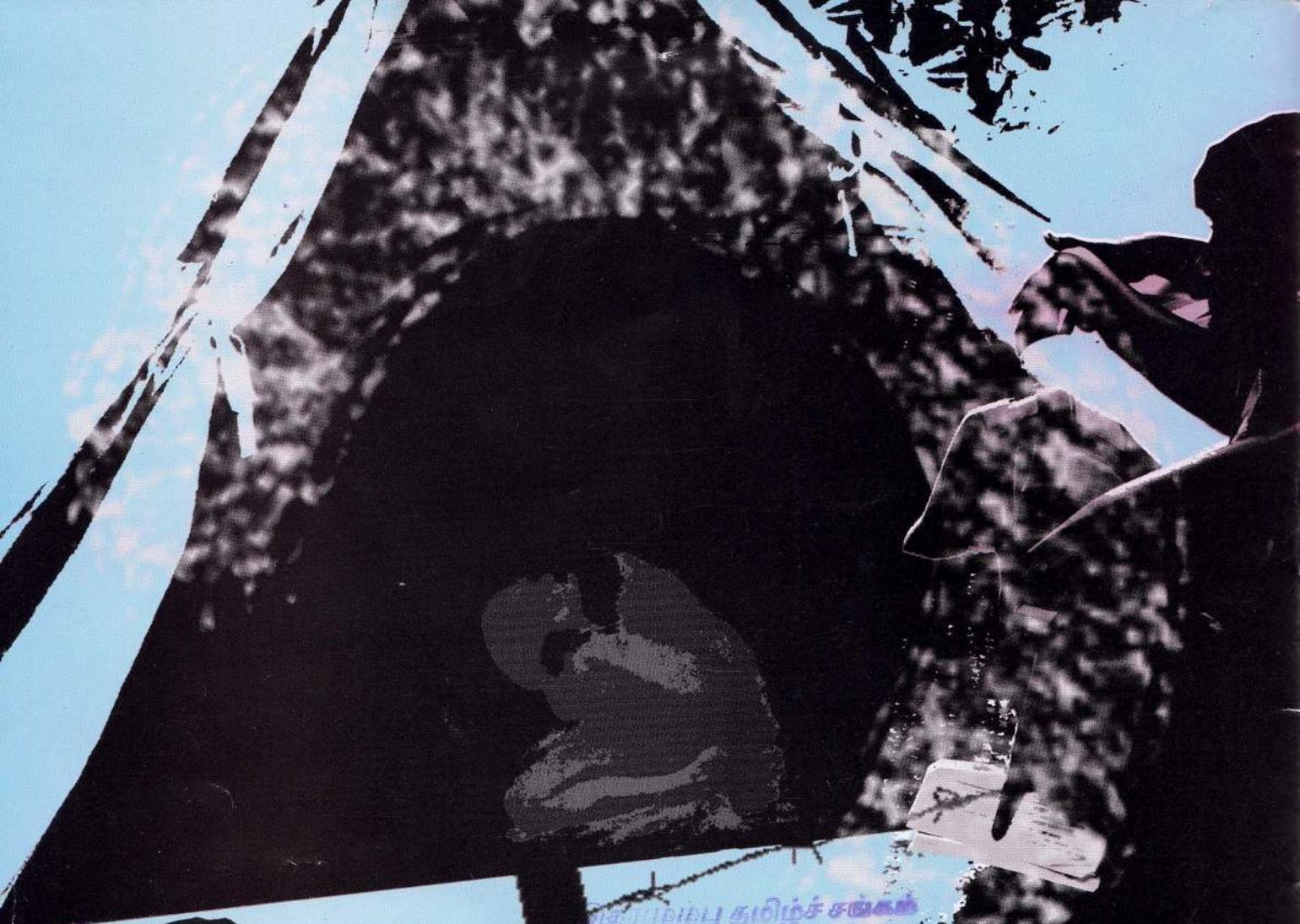
கதை

- ராணி : இஞ்ச... அவள் சுதாவைப் பாத்தியே புருசன் இல்லாம இரண்டு பிள்ளைகளையும் எப்பிடி வளர்க்கிறாள் எண்டு?
- ரூபா : ஓம்.. ஓம்.. எங்கபோய் எப்பிடி காசு சம்பாதிக்கிறாளோ தெரியாது..
- ராணி : ஏய்.. இப்பிடி கதைக்காத.. அவள் தான் படிச்ச படிப்புக்கு ஏத்த மாதிரி கடையில "சேல்ஸ் கேளா" வேல செய்யுறாள்
- ரூபா : ஓம்..ஓம்.. என்னத்த விக்கிறாவெண்டு ஆருக்குத் தெரியும்?
- ராணி : பொத்து வாயை இப்பிடிக்க கதைக்க உனக்கு வாய் கூசறது இல்லையா?
- ரூபா : ஏன் இப்ப இப்பிடி கத்துறாய்.. ஊரில எல்லாரும் தான் அவளப்பத்தி கதைகதையா சொல்லீனம்.. உலவாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை மூடேலுமே?
- ராணி : சும்மா.. போ.. தரங்கெட்ட ஊர்.. வாழ்ந்தலும் பேசும். தாழ்ந்தாலும் பேசும். அவள் புருசனைப் பறிகொடுத்துவிட்டு இரண்டு பிள்ளையளோடே ரோட்டில நிக்கேக்க எந்த ஊர் அவளுக்கு உதவினது. இப்ப அவள் வேலைக்குப் போய் நாலு காசு சம்பாதித்து பிள்ளையளை வளக்கத் தொடங்க ஊராம் ஊர்..
- ரூபா : சரி அதுக்கு அவள் ஏன் இப்பிடி பொட்டு வைச்ச உடுத்தியும் கலர் கலரா உடுத்திக் கொண்டு போக வேணும்.
- ராணி : இஞ்சே.. உந்தக் கதையை விடு.. அவளுக்கு வயது 28. அவள் பார்க்கிறது "சேல்ஸ் கேள்" வேலை. கடையளுக்கு ஆக்கள் வந்து சாமான்கள் வேண்ட வேணும். அவள் அழகா மலர்ந்த முகத்துடன் இருக்க வேணும். பொட்டு முகத்த அழகாக்கத்தான். அது ஒண்டும் புருசன் கொடுத்தது இல்ல..
- ரூபா : ம்..ம்... நீயும் உன்ர கதையும் விதவை விதவைதான். அது 28டோ 58டோ.. விதவையெண்டா அதுக்கேத்த மாதிரி நடக்க வேணும்
- ராணி : இங்கே.. உன்னைப்போல ஆக்களோட கதைச்ச வேலையில்ல.. நீ போ.. உந்த மாதிரி கதையளோட இங்க என்னட்டை வராத. நீங்க அவளை வாழவும் விடமாட்டீங்க. சாகவும் விடமாட்டீங்க.

கதை

- ராணி : இஞ்சே.. அவள் சுதாவைப் பாத்தியே.. புருசன் இல்லாம இரண்டு பிள்ளையளையும் எப்பிடி வளர்க்கிறாள் எண்டு..
- ரூபா : ஓம்..ஓம்.. எங்க போய் காசு சம்பாதிக்கிறாளோ தெரியாது..
- ராணி : ஓமடி.. கடையில சேல்ஸ் கேளாம்..
- ரூபா : ஓ.. என்னத்த சேல்ஸ் பண்ணாளோ தெரியாது..
- ராணி : ஹி..ஹி.. ஓமடி பின்னேரம் நேரஞ் செல்லத்தான் வீட்டுக்கு வந்தாள்
- ரூபா : ஓ கடையில வேலை எண்டு சொல்லுறாள். அதுக்க மினுக்கிக் கொண்டு வித விதமா உடுப்புகளும் பொட்டும் ஆளப் பாத்தியே..
- ராணி : பின்ன.. கடைக்கு எத்தனை பேர் வருவினம். ஹ..ஹ..
- ரூபா : புருசன் இல்லையெண்ட கவலை கொஞ்சம் கூட முகத்தில தெரிய இல்ல.. புருசனை இழந்தவள் மாதிரியா தெரியுது..
- ராணி : ஓமடி.. இப்பிடியான பொம்பிளையளாலை எங்களைப் போல குடும்ப பெண்களுக்கு கெட்ட பெயர்
- ரூபா : ஓமடி "பொம்பிளையள் இப்பிடித்தான்.." எண்டுதானே வெளியில கதைக்கினம். அவளுக்கென்ன இரண்டு பிள்ளையள் இருக்கு அதுகள வளத்து விட்டா காணும் தானே? அதுக்கு இப்பிடி மினுக்கிக் கொண்டு போக வேணுமே..
- ராணி : ஆர் கண்டது வயது அப்பிடி
- ரூபா : இது நல்ல கதை.. 18 வயசெண்டாலும், விதவை விதவை தானே.. பிள்ளைகளும் இருக்கு..
- ராணி : ம்.. இது கலி காலம்

கொற்றவை

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

பெண்கள் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கான கூட்டமைப்பு
56/1, சரசவி லேன், காசல் வீதி, கொழும்பு 8
இலங்கை.
தொலைபேசி : 94-11-5632045 / 5635900
தொலைநகல் : 94-11-2690192
மின்தபால் : wmcslanka@gmail.com

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org